

PAWEŁ BUGIRA

NOWI LUDZIE PRZYNIOSĄ ZIEMI P O K Ó J

25 lat Ruchu Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej

NOWI LUDZIE
PRZYNIOSĄ ZIEMI
P O K Ó J

PAWEŁ BUGIRA

NOWI LUDZIE
PRZYNIOSĄ ZIEMI
P O K Ó J

PRZEMYŚL 2009

PROJEKT OKŁADKI:

Paweł Bugira

WYDAWCA

Ruch Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej

- Stowarzyszenie Katolickie,

ul. Plac Konstytucji 3 Maja 8, 37 – 700 Przemysł.

www.ram.przemysl.opoka.org.pl

ZDJĘCIA ARCHIWALNE UDOSTĘPNILI:

ks. Franciszek Rząsa, ks. Jan Mazurek, ks. Mariusz Ryba,
ks. Mirosław Mateja, ks. Henryk Dobosz, Elżbieta Burek,
Bernadeta Kosztyła, Izabela Wańczycka, Andrzej Wilk,
Archiwum Ruchu Apostolstwa Młodzieży.

ZDJĘCIA WSPÓŁCZESNE:

Paweł Bugira, Łukasz Świdnicki. Archiwum RAM.

© Copyright – Ruch Apostolstwa Młodzieży
Archidiecezji Przemyskiej - Stowarzyszenie Katolickie

Wszelkie prawa zastrzeżone

PRZYGOTOWANIE DO DRUKU:

Agencja Reklamowo-Wydawnicza JM Janusz Maik
Przemysł, ul. ks. P. Skargi 13, jm@jmprzem.com.pl

DRUK

Drukarnia „OFFSET” Przemysł ul. Grunwaldzka 1A
Maciej Kaczmarek

Spis treści

Słowo wstępne metropolity przemyskiego księdza arcybiskupa Józefa Michalika	7
Słów kilka na początek	9
U źródeł	11
Duszpasterstwo w archidiecezji przemyskiej	17
Pierwsza księgarnia	21
Krzyż na Tarnicy	23
Wakacje	27
Nie tylko Ustrzyki	43
Czas na zmiany	51
Charyzmat	61
Organizacja Studium Animatora	63
Grupy parafialne	71
To dopiero początek	73
Świadectwa	79
Rozmowa z ks. Franciszkiem Rząsą	85
List ks. Pawła Kubani, moderatora RAM w archidiecezji krakowskiej	87
Patronowie	91
RAM W LICZBACH	97
Animatorzy, historia personalna	97
Osoby wyróżnione statuetką APOSTOLOS	139
Księża prowadzący rekolekcje wakacyjne RAM	145
Grupy parafialne RAM	150
Ośrodki rekolekcyjne	154
List Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji 20-lecia Ruchu Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej	155

Słowo wstępne metropolity przemyskiego księdza arcybiskupa Józefa Michalika

Wielkie dzieła Boże rodzą się w skromny, niezauważalny sposób, tak jakby Boży Twórca unikał rozgłosu, ale z czasem owocują w sposób nieoczekiwany, różnorodny, zadziwiająco dostępny ludziom i zawsze dostępny Bogu.

Droga dynamizmu duchowego Kardynała Wojtyły rozpoczęła się odkąd jako młody robotnik zetknął się z ideą Żywego Różańca, którą wskazał mu krakowski krawiec Jan Tyranowski (dziś kandydat na ołtarze). Ale pan Jan traktował różańcowe grupy niezwykle poważnie, domagając się od kandydatów – studentów wejścia na drogę oczyszczającą, oświecającą i jednoczącą z Jezusem poprzez modlitwę do Niepokalanej Matki Chrystusa.

Jesteśmy wdzięczni, że Kardynał Wojtyła fascynacją Bogiem dzielił się z całym zaufaniem z ludźmi. To prawda, że wszystkich chciał pociągnąć do Chrystusa, ale w młodych składał szczególną nadzieję, nie ma wątpliwości, że miał do nich „Bożą słabość”.

Ruch Apostolstwa Młodzieży jest tego jednym z wielu dowodów, o czym dowiadujemy się między innymi z niniejszej książki.

Srebrny jubileusz pracy RAM-u na terenie naszej diecezji, to szczególna okazja, aby podziękować Panu Bogu za Księdza Franciszka, który dzieło przeszczepił z Krakowa, za Księdza Jana, który niestrudzenie i to z nową gorliwością kontynuuje rytm formacji młodych, za Księdza Mariusza, który z właściwymi sobie spokojem i oddaniem wspiera młodymi Kościół, ale szczególnie dziękuję Panu Bogu za modlitwę i pracę nad sobą Każdej i Każdego

RAM-owicza, za to że próbowali coś więcej dać z siebie Panu Jezusowi, Kościołowi, ludziom. Okazji – tych ogólnodiecezjalnych, wspólnych i tych indywidualnych – było sporo, ich sukces, to pogłębianie wiary, współpraca z ludźmi, obecność we wspólnocie wierzących.

Idą lata nowe. Zawołają o nowych ludzi i o znaki wiary na nowo żywej, twórczej, radosnej. Będziecie jeszcze bardziej potrzebni i jeszcze bardziej oczekiwani jako świadkowie, że Jezus żyje w Kościele, że *jest obecny tam, gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w Jego imię* (por. Mt 18,20), że jest obecny w spragnionym, głodnym, chorym i biednym (także zabiedzonym przez grzech). To przecież jest apostołstwo – iść po dwóch lub trzech, bo tak wysyłał swych apostołów Jezus, iść ze słowem, czynem i modlitwą.

RAM odegra wielką rolę w życiu Kościoła, jeśli znajdą się oddani sprawie apostołstwa święci moderatorzy, animatorzy, członkowie. Warto o nich zabiegać. Mówić o tym na dniach formacji, w sakramencie pokuty, podczas adoracji Najświętszego Sakramentu i modlić się, modlić się o nich i z nimi nieustannie.

Niech Bóg, który rozpoczął w Was dobre dzieło, Sam go dokona.

Arcybiskup Metropolita Przemyski

Przemysł, 08.07.2009 r.

Słów kilka na początek...

„Dzisiejszy świat bowiem potrzebuje nie nauczycieli, lecz świadków. A nauczycieli, o tyle, o ile są świadkami”. (papież Paweł VI)

W 1984 r. w Ustrzykach Górnych odbyły się rekolekcje, które stały się początkiem nowego ruchu w archidiecezji przemyskiej, najpierw funkcjonującego pod nazwą Grupy Apostolskie Duszpasterstwa Młodzieży, a później Ruch Apostolstwa Młodzieży, który w 2003 r. stał się stowarzyszeniem katolickim. Dwadzieścia pięć lat to niewątpliwie sporo czasu. Wiele zdarzeń i wspomnień wiąże się z tym okresem. Nie jest łatwo i wręcz nie sposób to wszystko opisać i umieścić w jednej książce (chyba żebyśmy chcieli wydać coś na wzór trylogii). Staralem się wybrać te wydarzenia i fakty, które oddadzą charakter i misję Ruchu.

Pragnę serdecznie podziękować wszystkim, którzy służyli pomocą przy zbieraniu i opracowywaniu informacji, poświęcili swój czas oraz zgodzili się podzielić swoimi wspomnieniami, zdjęciami lub innymi materiałami.

Życzę ciekawej lektury.

Pierwsze rekolekcje apostołskie odbyły się w Węglówce w 1973 r. Turnus ten odwiedził ks. kardynał Karol Wojtyła

U źródeł

Początek lat 70-tych XX wieku nie był sprzyjającym czasem na tworzenie się ruchów katolickich w Polsce. Księża byli w kręgu zainteresowania komunistycznych służb już przez fakt bycia osobami duchownymi. Każdy z nich miał swoją teczkę ewidencji operacyjnej już od chwili wstąpienia do seminarium. Służba Bezpieczeństwa interesowała się sprawami prywatnymi takiej osoby i podejmowała próby uczynienia z niej tajnego współpracownika.

Plan zwalczania Kościoła katolickiego powstał w Polsce już w 1944 roku, a jego twórcą według części źródeł był generał NKWD Iwan Sierow. W efekcie, w resorcie bezpieczeństwa powstał specjalny pion zajmujący się Kościołem, czyli Departament IV MSW. Wszelkie przejawy aktywności w Kościele były zwalczane, nieraz nawet w sposób niezgodny z prawem PRL. Specjalnie w tym celu w 1973 r. w Departamencie IV wydzielono Grupę „D”, mającą za zadanie m.in. rozpracowywanie wszelkich działań wiernych, na które nie było zgody władz. Historycy niewiele mogą powiedzieć na temat działań Grupy „D”, gdyż nie znaleziono w zasadzie żadnej dokumentacji z nią związanej. Wiadomo jednak, że była to sekcja specjalna, która stosowała metody brutalne, dopuszczając się niejednokrotnie szantażu, zastraszania, pobić, a nawet zabójstw (właśnie członków Grupy „D” oskarża się o zabójstwo ks. Jerzego Popiełuszki).

Na ten trudny okres przypadają początki Ruchu Apostolstwa Młodzieży. Jego inicjatorem był nie kto inny, jak ówczesny metropolita krakowski, ks. kard. Karol Wojtyła. To on, widząc potrzebę docierania do młodych, powiedział: „Młodzież, która stoi w wielkich drzwiach kościoła też jest nasza. Popatrzcie na tych, którzy wsiadają do tramwaju, oni też są katolikami”. Twierdził, że wśród młodych powinna apostołować właśnie młodzież; na mocy chrztu

oraz bierzmowania ma do tego nie tylko prawo, ale także obowiązek. Ta myśl stała się inspiracją do stworzenia czegoś, co mogłoby skupiać młodzież pracującą i studiującą. Przede wszystkim miał na myśli tych, którzy do tej pory nie należeli do żadnej formacji chrześcijańskiej. Ciągłe miał w pamięci postanowienia Soboru Watykańskiego II, które wskazywały na większą aktywność wiernych w Kościele. Zgodnie z uchwałą synodalną w 1973 r., wyrazem tej aktywności w archidiecezji krakowskiej miały stać się właśnie Grupy Apostolskie (wówczas jeszcze nie używano nazwy RAM, o tym dłużej - za chwilę). Sam kardynał nie mógł podjąć się bezpośredniego prowadzenia tego dzieła, więc przekazał swoje pomysły ks. Antoniemu Sołtysikowi, wikariuszowi parafii pw. św. Mikołaja w Krakowie. Ten bardzo chętnie poddał się woli swojego biskupa i tak został pierwszym moderatorem Grup Apostolskich (w skrócie GA), jak się później okazało na prawie 30 lat.

Jak już wspominałem władze nie sprzyjały Kościołowi oraz Jego rozwojowi, więc tworzenie Grup nie było łatwe. Problem stwarzała już sama nazwa. Nie mogło to być stowarzyszenie, słowo „ruch” także nie było dobrze kojarzone. Ustanowiono więc nazwę

Rekolekcje były tak organizowane, aby jak najwięcej ludzi mogło w nich uczestniczyć.

Grupy Apostolskie, które oddawały charakter i cel swego działania, a jednocześnie nie kojarzyły się tak źle władzom komunistycznym.

Nie znaczy to jednak, że pierwsi ramowcy mieli pełną swobodę działania.

– Nasze grupy były nieformalne, ludzi informowało się na katechezach, które wtedy były w salkach oraz tzw. pocztą pantoflową. Komuniści utrudniali jak mogli, zmuszano nas do dodatkowych opłat, meldowania się, nieraz wzywano na rozmowy – mówi Maria Łomnicka zwana Marylą, siostra z niehabitowego Zgromadzenia Sióstr Sług Jezusa, która była u początków GA, jeszcze za kard. Wojtyły. – Kilka lat później jechaliśmy na pielgrzymkę do Jana Pawła II, nie wszyscy dostali wtedy paszporty - dodaje.

Rekolekcje Grup Apostolskich były tak organizowane, żeby jak najwięcej ludzi mogło w nich uczestniczyć, turnusy były krótsze od istniejącej już wtedy oazy. Chodziło o to, żeby ludzie, którzy nie mogli włączyć się w Ruch Światło – Życie, choćby z racji wieku, mogli znaleźć coś dla siebie. Oaza bowiem miała ściśle sprecyzowaną formację i starsza młodzież nie mogła się już tak aktywnie włączyć. W GA rekolekcje trwały tydzień i program nie był narzucony. Kard. Wojtyła chciał objąć jak najwięcej młodych - pracujących, studiu-

jących, narzeczonych, małżeństwa, powstawały rekolekcje specjalistyczne: teatralne, muzyczne, plastyczne. Na zakończenie rekolekcji uczestnicy dostawali zadanie zgłosić się do proboszcza i apostołować wśród młodych, tworzyć grupy w parafiach.

– Księża różnie reagowali na tę aktywność młodzieży, ale raczej przychylnie. Kościół był jedyną ostoją wartości, których szukał młody człowiek. Nie było telewizji, internetu i tylu ciekawych książek. Człowiek zawsze poszukuje sensu życia, odkrywa „kim jestem, dokąd zmierzam”; Grupy Apostolskie dawały ku temu szanse; do poznawania się, zawierania przyjaźni, wspólnej modlitwy. Myśmy bardzo czekali na te rekolekcje - wspomina uczestniczka Teresa Flanek, późniejsza moderatorka GA. Z jej inicjatywy odbywały się spotkania przygotowujące do życia w rodzinie. Jako osoba po studiach i z odpowiednią wiedzą prowadziła prelekcje dla uczestników rekolekcji.

Na początku organizowano dni skupienia dla młodzieży pracującej i studiującej. Rozsyłano do parafii zaproszenia, aby proboszcz wyznaczył po dwie osoby z parafii. Zajęcia odbywały się przy kościele pw. św. Katarzyny w Krakowie. Uczestnicy przyjeżdżali w piątek, w sobotę były konferencje, Msza święta, wycieczka po Krakowie szlakiem królewskim – np. na Wawel.

- Przygotowywaliśmy się na ok. 30 osób, bo tyle się zgłaszało, a przyjeżdżały 4. Ponosiliśmy straty, bo przecież musieliśmy zapłacić za przygotowywane jedzenie. W rozmowie z kardynałem Wojtyłą przedstawiłam problem, zastanawialiśmy się czy nie zrezygnować. Ksiądz kardynał odpowiedział: „Nie, ja zapłacę, dam wam pieniądze. Róbcie, zobaczycie, że to przyniesie owoce.” I z czasem było coraz lepiej. Pojawiało się coraz więcej chętnych i zakładaliśmy nowe ośrodki – opowiada „Maryla”.

Przyszły papież bardzo troszczył się o nowe dzieło i żywo interesował się jego działalnością. W czasie wakacji i ferii odwiedzał każdy turnus, co tydzień wybierał jeden dzień i objeżdżał ośrodki. Jak wspominają dzisiaj osoby pamiętające tamte czasy, zazwyczaj przyjeżdżał niezapowiedziany i sprawiał wszystkim miłą niespodziankę. W tych niespodziankach można dopatrywać się pewnej cechy Karola Wojtyły - nie chciał, aby go jakoś specjalnie traktować.

Gdy przyjeżdżał zasiadał wśród młodzieży, chętnie z nimi śpiewał, bawił się, modlił.

- Podczas pierwszej wizyty ks. kardynał nie zastał nas, bo byliśmy na wycieczce. Zostawił nam na drzwiach karteczkę: „Nie wiecie dnia ani godziny”. I na trasie, kiedy wracaliśmy, spotkaliśmy się z ks. kardynałem i zesliśmy na taką łąkę, pośpiewaliśmy, porozmawialiśmy i pojechał – wspomina Bolesława Paradowska ze Zgromadzenia Sług Jezusa, pionierka Duszpasterstwa Młodzieży w archidiecezji krakowskiej.

O dwóch innych zdarzeniach opowiada Maria Łomnicka.

- Kiedyś w zimie ok. godziny 14 dowiedzieliśmy się, że za dwie godziny ma przyjechać kardynał. W tamtych czasach trudno było kupić kwiaty czy jakieś cukierki, żeby poczęstować. Młodzież postanowiła przygotować klucz; zwykły z papieru, owinięty złotkiem. Ponieważ to był zupełnie nowy ośrodek w Ujsołach k. Żywca, zrobiliśmy wstęgę, ksiądz kardynał ją przeciął, a jedna dziewczyna wręczyła klucz mówiąc, że to klucz do serc młodzieży. Poświęcił dom, wypiliśmy herbatę. To był koniec stycznia, więc pośpiewaliśmy kolędy. My na melodię „Oj maluśki, maluśki” zaśpiewaliśmy historię tego domu, a on na tę melodię odśpiewał o nas to, co zauważył podczas kilkugodzinnego pobytu – o moderatorach, uczestnikach. Zrobił to tak „z biegu”, spontanicznie. Zaraz po odjeździe, nawet jeszcze nie zdążyliśmy się rozjechać, samochód wrócił z powrotem. Wychodzi kardynał i pyta: „Gdzie jest mój klucz? Ten, który młodzież dała mi do swoich serc, muszę go wziąć.” Świadczy to, że traktował młodzież na serio, nieważne, że to klucz z papieru, ale był to klucz dla niego.

Innym razem mieliśmy turnus w Trybszu Młynie. Wówczas wiedzieliśmy, że przyjedzie. W dzień odwiedzin, nad ranem, Młynówka wylała. Cała kuchnia zalana, uratowały się tylko chleby i kołtety, które kucharka przygotowała wcześniej. Pojechałam do Nowego Targu, kupiłam piernik, żeby choć kardynała poczęstować. Nie mieliśmy pieniędzy, bo były to już ostatnie dni rekolekcji. Kardynał otrzymał także papierowy order uśmiechu. Gdy zobaczył, co się stało nie usiadł na przygotowanym miejscu, ale wśród młodzieży, a ciastka kazał rozdać. Po niedługiej rozmowie, szybko wyszedł. Poszłam za nim, bo byłam wtedy moderatorką. On podał mi rękę na pożegna-

nie, a między rękami znalazły się pieniądze. „To na agapę” powiedział i zaraz odjechał, młodzież nawet nie zdążyła mu podziękować.

Ta troska i sympatia trwała także później, gdy został papieżem. Niejednokrotnie zdarzało się, że przyjmował Grupy Apostolskie na audiencjach.

- W 10. rocznicę pontyfikatu byliśmy na Mszy św. u papieża. Mieliśmy program do przedstawienia, a nie było wiadomo, czy będziemy mieć audiencję, bo czas był napięty. Po Mszy św. dla Polaków ustawialiśmy się do wspólnego zdjęcia. Wtedy usłyszałam jak Jan Paweł II zwracał się do ks. Dziwisza: „Jeśli to ksiądz Sołtysik przygotowywał, to musi być coś dobrego, musimy zobaczyć.” Audiencja się odbyła, przedstawiliśmy montaż słowno-muzyczny oparty na wierszach ks. Twardowskiego – opowiada Teresa Flanek.

Widzimy tu jednocześnie, jak wielkie uznanie dla pracy ks. Antoniego Sołtysika miał Ojciec Święty. W tworzeniu się RAM-u nie możemy oczywiście pominąć i jego osoby, o którym mówiono, że „był z kardynałem jednego ducha”.

- Ks. Sołtysik był bardzo zaangażowany, poświęcał się i oddawał idei całym sercem. Nie skarżył się. Jego trabantem woziliśmy wszystko, węgiel, jarzyny. Wtedy ciężko było coś kupić – wspomina Maria Łomnicka.

- Kochał młodzież, nie dbał o siebie. Człowiek niezmiernej pokory, a jednocześnie wielkiej głębi, duchowej jedności z Panem Jezusem. Umiał wszystko zawierzyć Panu Jezusowi i Maryi – opowiada o pierwszym moderatorze Teresa Flanek.

Do każdego podchodził z optymizmem i tak rozmawiał z człowiekiem, że nie można mu było powiedzieć „nie”. Wierzył i ufał ludziom, potrafił wiele wybaczyć, nikogo nie traktował jak wroga. Ciągłe powtarzał „Nie wolno wam się zniechęcać, choćby jedna osoba przyszła. Dawał przykład Samarytanki - Jezus rozmawiał tylko z jedną Samarytanką, a ona potem przyprowadziła całe miasto.

I tak też działała młodzież Grup Apostolskich. Początkowo niewielka, kilkusobowa grupka, zaczęła się rozrastać. Na rekolekcje zgłaszało się coraz więcej chętnych, wzrastała też liczba gotowych do pełnienia posługi animatora.

Duszpasterstwo w archidiecezji przemyskiej

W 1984 r. w archidiecezji krakowskiej Grupy Apostolskie były już formacją dość mocną, podejmującą konkretne inicjatywy i działania. Tymczasem w diecezji przemyskiej funkcja duszpasterza młodzieży została powierzona ks. Franciszkowi Rząsie, wykładowcy w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyśle i proboszczowi w Sośnicy (od 1985 r. dyrektorowi domu rekolekcyjnego i kapelanowi Sióstr Niepokalanek w Jarosławiu przy ul. Głębokiej). Na krajowych spotkaniach duszpasterstwa młodzieży zetknął się z ks. Sołtysikiem i ideą Grup Apostolskich. Dostrzegł w tym możliwość

Choć wielu młodych należało do wspólnot katolickich, to pozostała bardzo duża rzesza młodzieży, która nie zetknęła się z żadną formacją. Właśnie z myślą o nich powstały Grupy Apostolskie.

organizowania pracy z młodzieżą pracującą i studiującą. Często byli to ludzie, którzy nie należeli wcześniej do żadnej formacji, pozostawieni sami sobie, tacy „niedzielni chrześcijanie”.

– Wielu z nich nie mogło należeć do wspólnoty Ruchu Światło – Życie, ze względu na wiek. Poza tym oaza stawiała wysokie wymagania – abstynencja, nie palenie papierosów. A tu zostawało wielu młodych ludzi, którzy, nie byli złymi, ale gdzieś już popadli np. w te papierosy – opowiada ks. Rząsa. – Nie każdy z nich chciał brać też udział w takich spotkaniach liturgiczno – biblijnych, nie czuli tego. Chcieli natomiast coś robić, włączać się bardziej w apostołstwo.

Tak zaczęło się tworzyć Duszpasterstwo Młodzieży Grup Apostolskich. Głównym założeniem formacji było pogłębienie wiary, która miała się wyrażać w konkretnych działaniach. Fundamentem był Dekalog, Sześć prawd wiary itp.

Lata osiemdziesiąte to czas budowy nowych świątyń, w co młodzi chętnie się włączali, skupiając się wokół miejscowych księży. Pomagali również przy pielgrzymkach, wyjazdach, niektórzy brali udział w przedstawieniach teatralnych. Bardzo duży wpływ na kierunek działań ramowców mieli miejscowi duszpasterze, ale bez względu na to, ks. Franciszek starał się ich wyczulić na zwykłą, codzienną pomoc potrzebującym, słabszym. Gdy pozwalały możliwości organizowano paczki z okazji św. Mikołaja.

Latem 1985 r. ks. Franciszek wyjechał wraz z grupą PTTK na pielgrzymkę do Włoch. Przełomowym momentem wyjazdu była Msza święta i audiencja u Ojca Świętego Jana Pawła II. W dzień poprzedzający spotkanie z papieżem, ks. Rząsa długo spowiadał swoich pielgrzymów. To wydarzenie niewątpliwie przyczyniło się do integracji grupy i jej wzrostu duchowego. Były osoby, dla których Castel Gandolfo stało się życiowym Damaszkiem. Wielu z tych pielgrzymów pomogło później w organizacji bazy w Ustrzykach Górnych.

Oprócz formacji młodzieży ks. Franciszek zapoznawał kleryków z Grupami Apostolskimi. Praca ta w krótkim czasie wydała owoc, tworzyła się grupa księży chętnie angażujących się w prowadzenie rekolekcji apostołskich.

Ks. Franciszek z przewodnikami turystycznymi u Ojca Świętego Jana Pawła II w 1985 r.

Ks. Rząsa zwrócił się również do ks. biskupa z prośbą o powołanie dekanalnych duszpasterzy młodzieży (różnych od opiekunów oazowych). Co roku organizował dla nich spotkania, zaopatrywał w odpowiednie materiały, zachęcał do troski o młodzież w dekanatach, jak również do wysyłania ich na rekolekcje.

- Jako Duszpasterstwo Młodzieży Diecezji Przemyskiej od początku włączaliśmy się w inicjatywy ogólnokościelne, jak udział w Światowych Dniach Młodzieży (Santiago de Compostela, Jasná Góra, Denver), ogólnopolskie zjazdy duszpasterzy młodzieży organizowane w różnych miejscach w Polsce czy diecezjalne spotkania młodych. Raz zorganizowaliśmy pielgrzymkę młodzieży do Włoch, w której towarzyszyli nam: obecny ks. bp Marian Rojek i ks. Andrzej Cypryś. Wiosną 1989 r. przedstawiciele naszej młodzieży wzięli udział w spotkaniu w akademickim mieście Pécs na południu Węgier, które zorganizowali Bracia z Taizé. Było to pierwsze spotka-

nie młodych w państwie bloku postkomunistycznego – opowiada Jadwiga Majewska, siostra z niehabitowego Zgromadzenia Sióstr Sług Jezusa, pierwsza moderatorka Ruchu (w latach 1987 – 1995).

W życiu i formacji Grup bardzo ważną rolę spełniał ŁAM, czyli Łańcuch Apostolskiej Miłości. Został stworzony właśnie z inicjatywy Duszpasterstwa Młodzieży na wzór Łańcucha Miłości utworzonego przez Matkę Teresę z Kalkuty. Inicjatywa ta polegała na tym, by włączyć w duszpasterstwo ludzi chorych i starszych. Każda z tych osób towarzyszyła modlitwą przydzielonemu kapłanowi, siostrze zakonnej lub młodej osobie. Obecnie ŁAM skupia ok. 2300 osób. Utrzymywany jest z nimi kontakt poprzez listy, rozsyłane kilka razy w roku i przez młodzież. Animatorzy angażują się w propagowanie tej idei w swoich rodzinach i środowiskach.

Pierwsza księgarnia

W budynku kurii istniał wprawdzie punkt sprzedaży materiałów katolickich, ale tzw. „szary” człowiek tam nie chodził, ewentualnie prosił jakiegoś księdza. Jedynymi rozgłościami radiowymi, które nie były pod wpływem władzy komunistycznej, były Radio Wolna Europa i Radio Watykańskie. Zamysłem moderatorów Grup Apostolskich było zapoznanie młodzieży z dobrą książką, czasopiśmem, których wówczas było jak na lekarstwo. Wtedy ks. biskup Ignacy Tokarczuk udostępnił GA miejsce w „Orzechówce” – dwor-

„Orzechówka” – w tym budynku mieściła się pierwsza księgarnia organizowana przez Grupy Apostolskie. Tutaj również mieściła się tzw. baza. (Zdjęcie współczesne)

ku obok katedry. Po niewielkim remoncie zaczęto podejmować próby sprowadzenia jakichś materiałów. Można było zaopatrzyć się w pożyteczną książkę, ładną kartkę i różnego rodzaju dewocjonaia religijne. Dużą pomocą służył ks. Michał Błaszkiwicz, który prowadził wspomniany punkt w kurii. To miejsce służyło też do młodzieżowych spotkań. Potem punkt został przeniesiony do wieży obok katedry, a następnie do obecnej „Romy”, gdzie stał się Archidiecezjalną Księgarnią Katolicką.

– Nie było na początku tłumów, tworzyliśmy głównie dla siebie. Wieść się jednak szybko rozchodziła. Nie było wprawdzie za dużo pieniędzy, ale cieszyła nas dobra książka, kartki z dobrym słowem – wspomina Teresa Lorenz, jedna z pierwszych animatorek Ruchu. – Raz w czasie takiego wyjazdu, w Tarnowie na dworcu ktoś ukradł nam dwa plecaki z książkami i wróciliśmy z niczym.

Finansowaniem tych wszystkich wyjazdów zajmował się nie kto inny, jak ks. Rząsa.

Krzyż na Tarnicy

W 1986 r. ks. Franciszek pojechał z przewodnikami turystycznymi z Rzeszowa na pielgrzymkę do Rzymu, do Ojca Świętego. Przewodnicy dzielili się refleksją, jak głęboko przeżywa się wędrówki na Giewont czy inne szczyty, gdy wędruje się do krzyża. I wtedy padła myśl, żeby nasze bieszczadzkie szczyty również tak oznaczyć.

- Po tej pielgrzymce udałem się z grupą kleryków na tygodniową wycieczkę po Bieszczadach. Wtedy stawialiśmy na niektórych szlakach niewielkie krzyże. Również na Tarnicy postawiliśmy metalowy krzyż, złożony z rur, wielkości ok. 1 m – mówi ks. Franciszek.

Turyści cieszyli się z tego znaku, ale tu i ówdzie dochodziły głosy, żeby może postawić bardziej okazały. Wówczas ks. Rząsa podjął tę inicjatywę. Projekt opracował rzeszowianin Jerzy Szczepaniak ze swoim ojcem, natomiast stworzeniem konstrukcji zajął się Adam Kowal z Grzegorzówki. Tworzony był na wzór krzyża z Giewontu, tyle, że mniejszy. Przygotowano go w pięciu elementach, aby można było w częściach wynieść na szczyt. Wszystko odbywało się w całkowitej konspiracji. Krzyż miał stanąć w symbolicznym dniu – rozpoczęcia pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Ojczyzny. Miał również upamiętniać pobyt ks. Karola Wojtyły w Bieszczadach w latach: 1952 i 1953.

1 maja 1987 r. ks. Rząsa wraz z Grupą Apostolską z Leżajska i z ks. Jerzym Jakubcem (obecnym proboszczem w Bolestraszczykach) oraz kilkoma innymi osobami udał się o 3 nad ranem, aby wylać fundament pod krzyż. Okazało się, że droga z Ustrzyk do Wołosatego była zamknięta, ponieważ w tym czasie czyszczono tam teren pod owczarnie. Powstaje pytanie: co teraz robić? Do Wołosatego 5 kilometrów, jak to przenieść?

- Podbiegłem do stróża i mówię, że jesteśmy grupą z Akademii Rolniczej i chcemy przeprowadzić badania wczesnym rankiem, ale mamy ciężkie eksponaty i czy nie moglibyśmy ich zawieźć. On taki zaspany mówi: „dobrze, jedźcie” – opowiada ks. Franciszek. – Myśleliśmy, że w dwie godziny wyjdziemy i wmontujemy. Okazało się, że szliśmy cztery godziny, ciężar jednak dawał się we znaki.

Na szczycie czekała kolejna niespodzianka.

- Próbujemy kopać, a tam skała. Było bardzo ciężko, ale wykopaliśmy dół na głębokość 1,5 m. Mieliliśmy cement, ale tam nie było żwiru tylko ił, który w ogóle nie wiązał. Zalaliśmy miejsce samym cementem, nakryliśmy, nałożyliśmy darń, żeby nic nie było widać. Tydzień później dowieźliśmy żwir i cement, aby to poprawić.

W przeddzień przyjazdu Ojca Świętego miała odbyć się finalizacja projektu. O godzinie 20. w Ustrzykach Górnych odbyła się Msza święta, a po niej ok. pięćdziesięcioosobowa grupa wyruszyła na szczyt. Mieli do przeniesienia krzyż w elementach i wszystkie potrzebne narzędzia. Wybrali szlak niebieski. Póki było po równym i jeszcze szarówka, szło nieźle. Jednak im wyżej, tym zmęczenie bardziej dawało się we znaki. Niepokój wzmagał strach, aby nie zostać zauważonym.

- Latały wtedy robaczki świętojańskie i z daleka wydawało się, że ktoś nadchodzi – wspomina jeden z uczestników wyprawy.

Na odsłonięty teren wyszli o pierwszym brzasku. To zmobilizowało grupę jeszcze bardziej. Na szczycie krzyż został skręcony i postawiony. Ks. Franciszek rozpoczął Mszę świętą przy nowym krzyżu, a moment przeistoczenia miał miejsce, gdy pojawiały się pierwsze promienie słońca.

- Dla wszystkich było to niesamowite przeżycie, wydawało się, że Bóg zstępuje między nas – wspomina jeden z uczestników wyprawy.

Wszyscy szczęśliwi odśpiewali „Te Deum” i wrócili na dół. Po południu pojawiły się pierwsze głosy: skąd ten krzyż, kto go postawił? Nikt jednak nie próbował go usunąć. Dyrekcja Bieszczadzkiego Parku Narodowego podejrzewała, że władza wyraziła na to zgodę, tylko do tego się nie przyznaje. Jakiś czas później pierwszy krzyż, został umieszczony na Haliczu.

Na szczycie Tarnicy staje krzyż.

Pojawienie się krzyża zainspirowało również Drogę Krzyżową w Wielki Piątek, którą ks. Franciszek prowadził z Grupami Apostolskimi. Odbywa się ona po dzień dzisiejszy i prowadzi ją Duszpasterstwo Turystyczne. Od tego czasu liczba turystów zmierzających na Tarnicę ciągle się zwiększała. Trudne warunki atmosferyczne, zimno, wiatr i opady przez lata zrobiły swoje i dotychczasowy krzyż uległ znacznemu zniszczeniu. Zdarzało się na przykład, że sople lodu, na skutek wiatru kształtowały się poziomo, a nie pionowo i cała konstrukcja była wypełniona lodem. Do tego, je-

Msza święta przy nowym krzyżu.

śli jakiś turysta zechciał wspiąć się na konstrukcję, elementy ulegały wygięciu. Dlatego w 2000 r. został postawiony nowy krzyż, który stoi po dziś dzień.

Pojawienie się krzyża zainspirowało wielokopiatkową Drogę Krzyżową na Tarnicę.

Wakacje

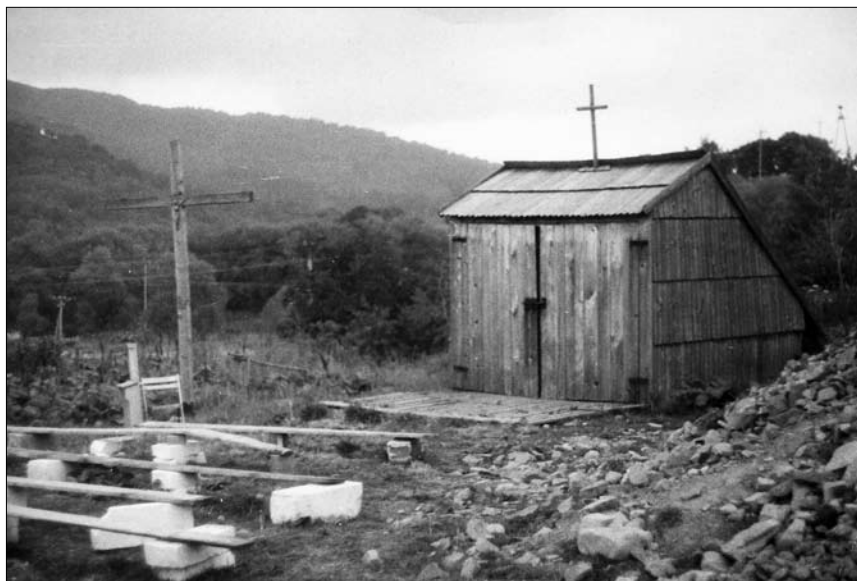
Ustrzyki Górne. U stóp Tarnicy, najwyższego szczytu Bieszczadów. Dookoła lasy, z dala od hałasu, ruchliwych ulic, ukryte głęboko w górach. Niewiele było jeszcze wtedy zabudowań, infrastruktura turystyczna nieporównywalna z dzisiejszą. Niektórzy pewnie by powiedzieli „koniec świata”. Ale ten „koniec świata” przyciągał. Przyciągał każdego, kto choć raz zetknął się z tym miejscem, nadzwyczajnym klimatem i magiczną atmosferą. Nie odstraszały trudne warunki, wręcz przeciwnie – pomagały w integracji i zżyciu się mieszkających tam turystów. Zresztą tak jest do dziś. Ustrzyki Górne, bieszczadzkie szlaki, kościół pw. św. Anny i ośrodek im. Jana Pawła II do dzisiaj są swoistym symbolem turnusów wakacyjnych Ruchu Apostolstwa Młodzieży i bardzo wyraźnie wpisują się w historię RAM.

Bo właśnie tu odbywały się w 1984 r. pierwsze rekolekcje. Wzięło w nich udział ok. 80 osób. Warunki były bardzo pionierskie. Nie było ani kościoła, ani ośrodka rekolekcyjnego. Uczestnicy spali w namiotach nad rzeczką Terebowiec, gotowano na kuchni polowej, posiłki jedzono na świeżym powietrzu. Nocami często doskwierał chłód, a toaleta odbywała się w bieżącej wodzie... w rzece. Taka kąpiel szybko pomagała pozbyć się rano resztek snu. Przy brzegu, w pobliżu namiotów, była spiżarnia. Tam przechowywane były zapasy dżemów, makaronu, cukru...

- Myliśmy się w strumyku. Staraliśmy się, aby nie trafiały tam detergenty, np. pasta do zębów, gorzej było z mydłem, którego staraliśmy się nie używać, aby nie zanieczyszczać wody. WC było zrobione z drewna – opowiada ks. Adam Ryba, animator RAM. – Spaliśmy w dużych namiotach, nieraz było zimno w nocy, zwłaszcza w sierpniu.

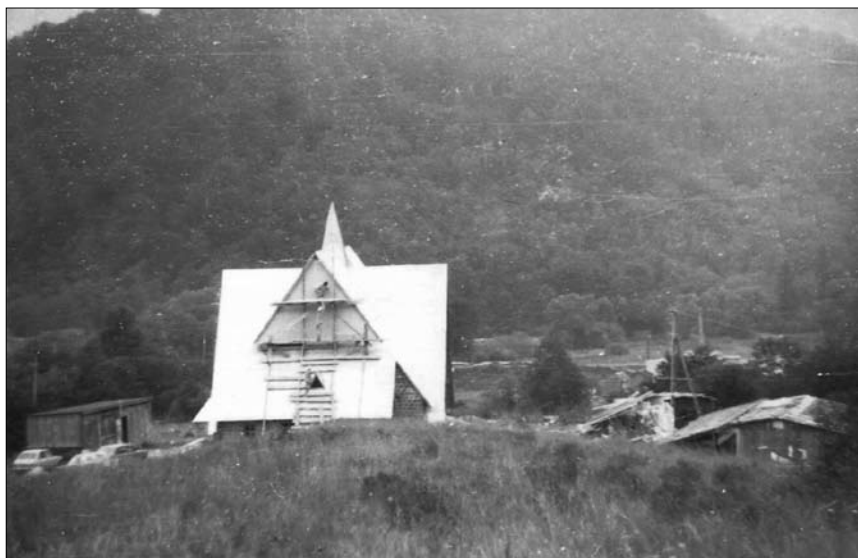

W namiocie.

Niewielka drewniana kapliczka, która służyła do czasu wybudowania kościoła.

Aby chronić się przed wilgocią, sposób ustawiania był następujący: na kamieniach kładziono drewnianą podłogę i na niej, na wysokości kilkudziesięciu centymetrów stawiano namioty. Pomagały w tym osoby z PTTK z Rzeszowa. Kooperacja z przewodnikami, którzy obok mieli punkt pomocy dla turystów była ciągła i układała się dobrze. Niejednokrotnie zdarzało się, że ramowcy wspomagali turystów prowiantem, razem bawiono się na pogodnych wieczorach, a przy tym dokonywało się też ciche apostołstwo – często turyści dołączali się do różnych nabożeństw, bywały nawet odprawiane Msze święte specjalnie dla nich.

Ustrzyki Górne w latach 80.

Taki stan rzeczy trwał kilka lat. Początkowo, gdy nie było nawet kościoła, nabożeństwa odbywały się w malutkiej, drewnianej kaplicy. Dlatego jedną z pierwszych inicjatyw Grup Apostolskich była pomoc przy budowie kościoła w Ustrzykach Górnych, który został poświęcony 3 sierpnia 1986 r. przez ks. bpa Ignacego Tokarczuka.

W nowym kościele nad zakrystią znajdował się niewielki pokój, w którym nieraz spał moderator. Jeśli w czasie turnusu

zdarzyły się mocne opady deszczu i woda dostawała się do namiotów lub baraków, wówczas wszyscy spali w kościele. Obecnie pomieszczenie nad zakrystią służy jako magazyn na elementy dekoracji kościoła.

Postawiono pierwszy drewniany barak, w którym znalazła się kuchnia i jadalnia. Gdy baraków było więcej, w czasie budowy służyły robotnikom, a w sezonie wakacyjnym także uczestnikom rekolekcji. Baraki służyły również jako magazyn materiałów budowlanych. Ks. Franciszek co roku udoskonalał tę bazę. Do baraków dociągnięto wodę z rzeczki. Mieściły się w nich: kuchnia, stołówka, pokoje dla moderatorów i WC. W kolejnych latach zostały postawione 2 domki kempingowe (piętrowe), które potem zastąpiły namioty. Te domki służą turystom po dzień dzisiejszy.

Na początku lat dziewięćdziesiątych ks. Franciszek powziął myśl wybudowania przy kościele ośrodka rekolekcyjnego.

- Młodzież bardzo chętnie przyjeżdżała na turnusy i chociaż nikt nie narzekał na warunki, to jednak trzeba było pomyśleć o czymś lepszym. Namioty i baraki nie wystarczały, a szkoda byłoby nie wykorzystać walorów tego miejsca – mówi ks. Franciszek.

Na początku trudno było o potrzebne materiały, nieraz musiano sprowadzać je z odległych miejscowości, co zwiększało dodatkowo koszty transportu.

- Dużą rolę odegrał tu proboszcz z Lutowisk, śp. ks. Stanisław Leja, który pomagał załatwić wiele formalności – mówi ks. Henryk Dobosz, w latach 1993 – 2000, proboszcz parafii Lutowiska, która swoim obszarem obejmowała Ustrzyki Górne.

Do 1993 r. udało się zebrać cegłę, na którą połowę potrzebnej kwoty przeznaczył ks. abp Ignacy Tokarczuk. W tym czasie wikariuszem w Lutowiskach był ks. Dobosz. Jak wspomina, wiosną 1993 r. do Ustrzyk przyjechał nowy metropolita przemyski ks. abp Józef Michalik i wyraził potrzebę budowy w tym miejscu ośrodka archidiecezjalnego.

- W czerwcu tegoż roku ks. Leja został proboszczem w Markowej, a ja w Lutowiskach. Wtedy rozpoczęły się pierwsze prace budowlane i zwożenie materiałów – opowiada ks. Henryk.

Drewniane baraki, które służyły grupom rekolekcyjnym do czasu wybudowania domu rekolekcyjnego.

Posiłek w baraku.

Do 17 października 1993 udało się wybudować pierwszą kondygnację i tego dnia nastąpiło poświęcenie ośrodka przez ks. abpa Józefa Michalika. Potem ks. Dobosz musiał zająć się sprawami parafialnymi, gdyż koniecznych remontów wymagały kościoły w Smolniku i Lutowiskach, a budowę kontynuował już sam ks. Rząsa.

Wielką pomocą wykazali się parafianie z Sośnicy, gdzie ks. Franciszek był przez kilka lat proboszczem i wybudował nowy kościół i plebanię. Była to grupa 5 – 8 osób, szczególnie zaangażował się Józef Ptasznik wraz z rodziną. I tak przez dwa lata jeździli do Ustrzyk, gdzie zajmowali się budową. Pomagała w tym również gospodyni ks. Franciszka, Anna Jaworska, która nie tylko dbała o gastronomię, ale i wozila ludzi żukiem, a nawet pomagała w pracach budowlanych.

- Kiedyś, było to wiosną, przyjechaliśmy na budowę. Jak wyjeżdżaliśmy z Jarosławia to było ciepło, a tam jeszcze leżał śnieg i musieliśmy wracać. Zdarzało się też, że woda w rzece była zamarznęta i żeby mieć wodę do gotowania, topiliśmy śnieg, albo robiliśmy przeręble w rzece – wspomina.

Do pracy jechało się w poniedziałek, powrót był w sobotę. Za tydzień lub kilka następnych organizowano kolejny wyjazd, a nieraz przerw nie było i pracowano kilka tygodni pod rząd. Poza robotnikami pomagała także młodzież, klerycy. Angażowali się księża i osoby świeckie, którzy wspomagali finansowo, modlitewnie i jak tylko mogli.

Warto wspomnieć tu o śp. Janie Domaradzkim, ówczesnym dyrektorze Funduszu Kościelnego, który z radością pomagał w powstaniu tego domu. Pokróćce opowiem historię, jak przekonał się do tego dzieła.

Otóż ks. Franciszek starał się o pieniądze z Funduszu Kościelnego na tworzenie ośrodka, jednak były one dostępne tylko na remonty już istniejących obiektów, a nie na nowe budowy. Ks. Rząsa nie poddał się i jeszcze raz napisał prośbę o dofinansowanie, którą zawiózł do Warszawy osobiście i zaprosił J. Domaradzkiego do Ustrzyk Górnych. Gdy ten zobaczył namioty i baraki, w których mieszka młodzież, stwierdził: „Taki piękny teren, tyle grup tu już przeszło. Można jakiegoś zabytku nie wyremontować, ale młodzie-

Budowa Domu Rekolekcyjnego im. Jana Pawła II w Ustrzykach Górnych.

ży trzeba pomóc. Ja wam dam te pieniądze.” Była to wielka pomoc, dzięki której udało się kontynuować budowę.

- Wszystkie prace były możliwe przede wszystkim dzięki oddaniu, trosce i zapobiegliwości ks. Franciszka. W tym celu pukał do różnych instytucji, firm, ministerstw, nawiązywał coraz to nowe kontakty. A gdy było już bardzo ciężko, wyzbywał się niekoniecznych rzeczy z własnego umeblowania, czy sprzętu, aby zapłacić za kolejne materiały czy prace – opowiada Jadwiga Majewska.

Nim jednak nastąpił uroczysty dzień poświęcenia Archidiecezjalnego Domu Rekolekcyjnego im. Jana Pawła II, cały czas turnusy odbywały się jak dotychczas. Rekolekcje otrzymały nazwę „Wakacje z Bogiem” lub dla starszych „Urlop z Bogiem”. Zarówno nazwa, jak i organizacja rekolekcji nie były przypadkowe, a nawet trochę podchwytliwe. Niewątpliwie była to forma duszpasterstwa do tej pory nieznaną, nie tylko dla świeckich, ale też dla księży. Wszyscy byli przyzwyczajeni do katechezy w salkach i przygotowania do sakramentów, np. Komunii św. czy bierzmowania. Konieczne były zatem spotkania z kapłanami, aby wyjaśniać specyfikę i sens takiego działania oraz zachęcać do

Boisko piłki nożnej w Ustrzykach Górnych. Turnus dla młodzieży pracującej, 21 – 28 lipca 1989 r.

Mszę świętą odprawia ks. Stanisław Koziół. Rawki 1992 r.

współpracy. Nie zawsze było to łatwe, w trudnych dla Kościoła czasach porywać się na takie dość nowatorskie rozwiązania, było dla części księży zbyt ryzykowne, a nawet niepotrzebne. Znaleźli się jednak „ryzykanci”, głównie wśród młodych duszpasterzy, którzy zdecydowali się podjąć taką formę pracy z młodzieżą. Specjalnie nie używano w nazwie słowa „rekolekcje”, aby nikogo tym nie zniechęcać, ani nie odstraszać. Takie postępowanie okazało się bardzo trafne. Młodzi ludzie chętnie korzystali z propozycji spędzenia wolnego czasu w górach, w grupie rówieśników, a przy tym w atmosferze wiary i wartości chrześcijańskich.

Oczywiście nie każdy się taką formą interesował, zasady były jasne od początku – mimo wszystko miał to być czas zbliżenia do Boga. Dlatego na rekolekcje trafiali ludzie, którzy byli w jakiś sposób związani z parafią lub namówieni przez znajomych. Czasem zdarzał się delikwent, który przyjeżdżał z nastawieniem stricte turystycznym, a tu szok, bo każą się modlić. Takie zdarzenie wspomina Izabela Wańczycka, wieloletnia moderatorka turnusów wakacyjnych.

- Był chłopak, który myślał, że będziemy przede wszystkim chodzić po górach, a tu codziennie Msza święta, modlitwa, nawet

jak się gdzieś wychodziło. Chciał wracać, ale po rozmowie został, żeby zobaczyć jak to jest i spodobało mu się.

Ks. Zbigniew Suchy, który wielokrotnie w latach osiemdziesiątych prowadził rekolekcje wakacyjne RAM, przyznaje, że organizowanie turnusów tygodniowych było dobrym pomysłem, bo dłuższe wyjazdy dla wielu byłyby niemożliwe, zwłaszcza, jeśli chodzi o osoby ze wsi.

- Sam wiem, ile pracy było w gospodarstwie. A ten tydzień dla rodziców był jakoś „do przełknięcia”, zwłaszcza, jak ktoś wyjeżdżał w lipcu, gdy w polu było trochę luźniej - mówi.

Zamysłem Grup Apostolskich, zarówno w Krakowie, jak i w Przemyślu, było przyciąganie młodych turystyką, pięknymi krajobrazami, kontaktem z przyrodą. Oparto się na pomysłe sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego, założyciela Ruchu Światło – Życie. Z podobnymi bowiem problemami kilkanaście lat wcześniej zmagali się inicjatorzy oazy. Okazało się to bardzo pomocne, gdyż pierwsze szlaki zostały przetarte i nie była to całkiem nowa forma rekolekcyjna. Z drugiej strony, wielu księży dość sceptycznie podchodziło do tworzących się Grup Apostolskich, bo „przecież jest oaza”. Z czasem jednak stawało się zrozumiałym, że Grupy nie są konkurencją, a mają służyć Kościołowi i młodzieży w drodze do zbawienia. Zresztą, zanim GA wykształciły własnych animatorów, bardzo często korzystano z pomocy przyjaciół oazowych.

- Pierwsze rekolekcje Duszpasterstwa Młodzieży ukazywały niesamowitą spontaniczność Kościoła, zwłaszcza młodego pokolenia. Bardzo ich podziwiałem, zwłaszcza dziewczęta, że tak dobrze radziły sobie w tych trudnych warunkach. Choć nie było tam przecież jakiejś toalety, to zawsze rano były eleganckie – mówi ks. Zbigniew Suchy.

Jak już wspominałem wcześniej, warunki w pierwszych latach były istic spartańskie. Dla wielu dziś byłyby wręcz odstrasżające. Wtedy zupełnie odwrotnie.

- Najlepiej wspominamy pierwsze lata. Im trudniejsze warunki, tym bardziej się integrowaliśmy. Później była większa indywidualność, ludzie bardziej chyba zamykali się w pokojach – wspomina ją ramowskie „dinozaury”.

W latach osiemdziesiątych nie było łatwo o zaopatrzenie. Sklepy, których było nieporównywalnie mniej niż obecnie, świeciły pustkami, wszystko na kartki. Moderator świecki musiał o to wszystko zadbać wcześniej. Dlatego znając przybliżoną liczbę uczestników, starał się o potrzebne produkty. Od gospodarzy na wsi kupował ziemniaki, warzywa, często wykorzystując także własne zapasy.

- Już rok wcześniej robiłam dzemy, żeby było co zabrać – opowiada Teresa Lorenz.

Potem własnym albo pożyczonym samochodem trzeba było to zawieźć. Jak się okazuje nieraz z narażeniem życia.

- Kiedyś maluchem zawoziłam innej moderatorce żywność na turnus. Wracając, na serpentynach, wciskam pedał hamulca, a tam nic! Nie mogłam zatrzymać samochodu. Zaciągnęłam ręczny, ale to niewiele dało. Włączyłam światła awaryjne i zaczęłam trąbić. Jeden zakręt udało mi się przejechać, a przy następnym jakiś pan zorientował się, że mam kłopoty i podstawił się swoją skodą z przodu, a ja w niego. To być może uratowało mi życie. Do dzisiaj pamiętam kolor tamtego auta – czerwony. Na szczęście obyło się bez strat i potem odholowali mnie do warsztatu. Okazało się, że pojemnik na płyn hamulcowy pękł i wszystko wyciekło – opowiada Teresa Lorenz.

Na szczęście historia nie odnotowuje więcej tak dramatycznych zdarzeń, zresztą, jak wiadomo technika ma to do siebie, że jest zawodna. A podobnych zdarzeń można mnożyć, nieraz samochód się popsuł lub zabrakło paliwa.

Taką przygodę miał obecny moderator RAM, gdy wraz z grupą młodzieży wyjechał w Bieszczady na rekolekcje. Za Ustrzykami Dolnymi bus odmówił posłuszeństwa. Okazało się, że nie ma paliwa. Do najbliższej stacji benzynowej było kilka kilometrów. Ks. Jan Mazurek wpadł na pomysł, że jeśli auto obróci się tyłem do przodu jazdy to paliwo spłynie z baku do silnika i uda się wyjechać pod górę. I tak, jadąc tyłem, dojechali do Czarnej. Udało się zatankować w ostatniej chwili, bo akurat pracownik stacji kończył pracę.

W zaopatrzeniu rekolekcji brali udział także sami uczestnicy. Przywozili ze sobą konserwy, cukier, herbatę a nawet papier toaletowy. Nie wszystko dało się kupić i była to pewna forma zapłaty. Po-

magali także w czasie turnusu. Dziewczęta udzielały się w kuchni, chłopcy przynosili z pobliskiego gospodarstwa wodę, przygotowali drewno na opał i na ogniska. Zdarzało się, że na turnusie nie było samochodu, bo zwyczajnie nikt go nie posiadał. Wtedy kilku chłopców brało plecaki i jechali do Czarnej po chleb autostopem, bo w pierwszych latach rekolekcji żaden autobus do Ustrzyk nie jeździł. Wówczas takie wyprawy odbywały się co dwa dni.

Nie do pomyslenia było, żeby coś mogło się zmarnować.

- To, co zostawało, wrzucaliśmy do piekarnika i były zapiekanki. Gdy chleb był już czerstwy to się do garnka wlewało wodę, stawiało na ogniu, nakrywało drugim garnkiem do góry dnem i na tym odwróconym garnku chleb robił się znowu miękki – wyjaśnia metodę odzyskiwania świeżości pieczywa Andrzej Wilk.

Z rekolekcjami wiąże się wiele przeróżnych historii, oto niektóre z nich:

Przygotowanie warzyw i ziemniaków do obiadu.

- Niedaleko miejsca, gdzie nocowaliśmy, pały się krowy i konie. Bywało, że nieraz do nas przychodziły. Któregoś dnia, rano coś termosi nasz namiot. Lekko się wystraszyliśmy, okazało się, że to koń ciągnął zębami za linkę napinającą od namiotu – wspomina ks. Adam Ryba.

Bardzo często zdarzało się, że ramowców odwiedzały dużo mniejsi mieszkańcy bieszczadzkich lasów, ale wyrządzający nieco

większe straty. Kiedyś na przykład popielica spałaszowała kanapki klerykom, a wizyty szcurów były niemal codziennością.

- Na rekolekcjach w Ustrzykach, chyba po raz pierwszy zobaczyłam szcura, a tych tam nie brakowało. Praktycznie po każdym turnusie ktoś miał przegryzioną torbę, albo coś z ubrania – wspomina Alicja, jedna z uczestniczek rekolekcji, późniejsza animatorka. – Nie zniechęcało nas to jednak. W domu mama cerowała i jechało się dalej. To nikogo nie odstraszało, panowało zupełnie inne nastawienie.

Nieodłącznym elementem turnusów w Ustrzykach Górnych były oczywiście wyprawy w góry.

- Kiedyś wyszliśmy na Tarnicę zobaczyć wschód słońca. Dziewczyny z latarkami szły z przodu. Nagle krzyk. Nieopodal było stado jeleni, przypatrywały nam się chwilę i odbiegły. To było na Szerokim Wierchu, blisko Tarnicy. Wschód słońca natomiast przespaliśmy, bo mieliśmy jeszcze chwilę, usiedliśmy, każdy się czymś tam przykrył, przyszła drzemka i przegapiliśmy. Potem słońce było już za mgłą i efekt nie ten, którego oczekiwaliśmy – wspomina wyprawę jeden z uczestników rekolekcji.

Nietypowy gość na pogodnym wieczorku. Lipiec 1993 r.

Wobec tego wszystkiego należy też opisać jak wyglądała wówczas podróż do Ustrzyk Górnych. Na początku nie dojeżdżał tam żaden autobus, potem tylko jeden w ciągu dnia. Do Ustrzyk Dolnych było jeszcze stosunkowo łatwo (choć nie tak łatwo jak dziś). Potem „zaczynały się schody”. Nieraz wsiadało się do autobusu, jadącego w tamtym kierunku, np. do Lutowisk albo do Zatwarnicy, a dalej pozostawał tylko „stop”. Samochodów nie było wtedy wiele, a żeby jeszcze ktoś jechał właśnie do Ustrzyk Górnych...

- W sierpniu 1992 r. jechałam na turnus autobusem do Zartownicy. Gdy za Lutowiskami kierowca skręcił według wyznaczonej trasy, ja wysiadłam i dalej musiałam jakoś sobie radzić. Nie było co stać, więc szłam z pełnym plecakiem ze stelażem – opowiada animatorka Bernadeta Kosztyła. – Miałam szczęście, bo zatrzymał się pierwszy napotkany samochód. Był to „maluch”. W środku dwóch chłopaków przez odsunięte szyby powiedziało, że mnie wezmą. Dziś wydaje mi się, że tych szyb w ogóle nie było, bo jak wsiałam do środka, to zauważyłam, że tam wcale nie ma tapicerki. Gdy byliśmy już w Ustrzykach Górnych, chciałam wysiąść na przystanku, ale oni odpowiedzieli: „nie, my wiemy dokąd ty jedziesz” i zawieźli mnie pod sam kościół.

W Bieszczadach rekolekcje odbywały się także w nieodległym Chmielu. Tam, pewnej nocy, chwile strachu przeżył ks. Zbigniew Suchy oraz jego młodzież.

- Zakończyłem jeden turnus i okazało się, że nie ma księdza na następny. Nie miałem wtedy żadnej parafii, więc mogłem zostać. Któregoś dnia młodzi postanowili wyjść na szlak, gdzie ja byłem parę dni wcześniej i zostałem w ośrodku. Podczas ich nieobecności spacerowałem po okolicy i spotkałem kobietę z pięknym, ogromnym owczarkiem. Wyjaśniła, że od momentu, kiedy na własne oczy zobaczyła scenę niedźwiedzia walczącego z psem, nigdy nie wychodzi sama. Gdy wieczorem młodzież nie wracała zacząłem się niepokoić. Ten niepokój był tym większy, ilekroć przypominała mi się ta pani i jej opowieść o niedźwiedziu, który rozszarpał psa. Nie wiadomo było co robić, nie było przecież „komórek”. Poszedłem do proboszcza, powiedział mi: „Nic nie zrobisz, musisz czekać do rana”. Okazało się, że trochę pobłądzili i po zmroku nie chcieli wracać, bo nie byli pewni trasy. Ścieżki nie były wówczas tak wydeptane i wyraźne jak dziś. Ale o świecie już nie było problemu z powrotem i rano wszyscy szczęśliwie wrócili – wspomina.

Rekolekcje to jednak nie tylko przygody. Bardzo często dokonywały się diametralne przemiany, ludzie podejmowali ważne decyzje. Tu w wielu młodych duszach rodził się głos powołania, tutaj poznawali swoich przysłych mężów lub żony.

Msza św. o świcie na Połoninie Caryńskiej, lipiec 1994 r. Na zdjęciu: ks. Józef Treła i ks. Jan Mazurek oraz ówcześni klerycy, dziś już kapłani: Włodzimierz Nowak i Adam Ryba.

Kościół i Dom Rekolekcyjny w Ustrzykach Górnych.

- Czasem można zobaczyć nawet po zdjęciach, jak ta sama osoba na początku turnusu i na końcu wygląda, jakby zupełnie inaczej. Ludzie często przyjeżdżają z jakimiś problemami, dylematami. Potem przemianę widać gołym okiem – opowiada o. Janusz Bębniak.

Warto też wspomnieć historię całkiem niedawną, która miała miejsce przed kilkoma laty. Jest nie tylko przygodowa, ale ukazuje piękną postawę jej bohaterów. Opowiada nam ją moderator owego turnusu ks. Adam Ryba:

- W ostatni dzień rekolekcji wyszliśmy na Tarnicę. Tam kilka osób wraz z klerykiem poprosiło, żeby odłączyć się od całości i wrócić innym szlakiem. Wieczorem miała się odbyć agapa, a ich ciągle nie ma. Zaczynaliśmy się już trochę niepokoić. Zabrałem ludzi do kościoła o godzinie 21, żeby się pomodlić, potem mieliśmy zaczynać agapę. Na szczęście wrócili i wszystko skończyło się dobrze. Okazało się, że poszli na Halicz i Rozsypaniec. Gdy doszli do Wołosatego, spotkali harcerzy, którzy podwieźli ich żukiem. Dwa lata potem ów kleryk znowu był ze mną na rekolekcjach i miał okazję się w pewien sposób harcerzom odwdzięczyć. W niedzielę widziałem harcerki w kościele. Była to drużyna ZHR z Poznania, miała obóz pod Wetliną. Rano wyszły na szlak, wcześniej zapytały gospodarza, o której jest Msza w Wetlinie. Odpowiedział, że o 16.00. Gdy przeszły trasę w Ustrzykach Górnych złapały okazję i pojechały. W Wetlinie okazało się, że o tej godzinie Msza nie zaczyna się, tylko kończy. Znowu złapały okazję i wróciły do Ustrzyk na Mszę. Po rozmowie w kościele, martwiłem się, że nie będą miały czym wrócić i zaproponowałem, że jak nie znajdą transportu, to postaramy się im jakoś pomóc. Agapa się zaczęła i po godzinie ktoś mnie woła. Pierwsza myśl – harcerki. Rzeczywiście. Kleryk miał okazję spłacić dług. Dopiero wtedy dowiedzieliśmy się jak wyglądał ich dzień. Wyszły rano na szlak, wróciły do Wetliny na Mszę św. i potem znowu do Ustrzyk. Wspaniały przykład szacunku do niedzielnej Eucharystii. Cały dzień wędrowały i przemieszczały się tylko „stopem”.

Nie tylko Ustrzyki...

Rekolekcje wakacyjne RAM nie odbywały się jednak tylko w Ustrzykach Górnych. Na przestrzeni lat ośrodków było kilkanaście, a w niektórych turnusy odbywały się tylko raz. Listę wszystkich miejsc, w których prowadzono rekolekcje formacyjne zamieszczamy na końcu niniejszej publikacji. Warto natomiast wspomnieć jeszcze o dwóch domach, które przez wiele lat służyły Ruchowi.

Pierwszym jest Dom Rekolekcyjny „Barka” w Myczkowie nad Soliną. Był to jeszcze niewykończony budynek, który miał w przyszłości służyć również jako plebania. Ks. Rząsa zdecydował się pomóc w ukończeniu budowy i przygotowaniu go pod ośrodek rekolekcyjny. Pierwsze rekolekcje odbyły się w 1992 r. Warun-

Dom Rekolekcyjny „Barka” w Myczkowie służył RAM-owi do 2007 r.

ki również były jeszcze „misyjne”; wprawdzie stał dom, na głowę się nie łało, ale do wygod było daleko. Podobnie jak w Ustrzykach do mycia się używano wody z rzeki, którą dowożono traktorem w beczce.

W tymże miejscu swoje pierwsze rekolekcje RAM-u jako ksiądz prowadził obecny moderator, wówczas wikariusz w dukielskiej farze, ks. Jan Mazurek.

- Gdy przyjechałem na turnus zastałem grupę ok. 20 osób w wieku szkoły średniej. Nie było kucharki. W końcu przyjechała dziewczyna, która uczyła się tego zawodu. Niewiele wtedy umiała, ale co było robić – musiała się uczyć albo byśmy z głodu umarli – wspomina z uśmiechem i sentymentem ks. Jan.

Brakowało jednak nie tylko zawodowej kucharki, ale i prowiantu. Do czasu. Trwały akurat żniwa i niedaleko pracowała w polu pewna rodzina. Ksiądz wsiadł na kosiarkę, kleryk (obecnie ks. Mieczysław Stopa) na ciągnik, reszta zbierała zboże w snopy i tak uczynni ramowcy w kilka godzin odwalili kawał dobrej roboty. Nie ominęła ich za to nagroda i do końca turnusu mieli codziennie kwaśne mleko (nieocenione w upalne dni).

- Było wtedy dużo grzybów. Poszliśmy zbierać, potem oddzielałem jadalne od trujących i na zmianę mieliśmy albo zupę grzybową, albo sos grzybowy – opowiada ks. Mazurek.

Kilka lat później, już jako moderator prowadził rekolekcje dla animatorów. Przyjechała spora grupa ok. 50 osób. Przygoda, która im się wówczas przytrafiła, zapewne wszystkim pozostanie w pamięci. Z ośrodka udali się nad Zalew Soliński, gdzie wypożyczyli dziesięć 5-osobowych łodzi i popłynęli na jedną z wysp na jeziorze. Po zacumowaniu, wszyscy wyszli na brzeg, ks. Jan z łodzi prowadził konferencję, po której odbyła się praca w grupach na wodzie. Uczestnicy wsiedli do łódek i rozplynęli się w okolicy wyspy. Praca miała trwać tyle czasu, ile zajmie ks. Janowi trzykrotne opłynięcie wyspy wpław. Nie wiadomo, czy ks. Jan pływał tak szybko, czy wyspa okazała się tak mała, czy raczej rozgorzała tak poważna dyskusja wśród młodzieży, bo ksiądz zdążył opłynąć ląd i jeszcze przygotować ognisko. Po posiłku odbyła się planowana regularna bitwa

Diakonia rekolekcyjna RAM i franciszkanie z Chęcín. Lipiec 1998 r.

Wyprawa łodziami na Jezioro Solińskie. Rekolekcje dla animatorów – Myczków 2003 r.

na błotne kule. Jak wspominają uczestnicy tego wydarzenia, było tak grząsko, że nogi zapadały się po kolana. W drodze powrotnej ramowców zaskoczyła burza. Wiało tak mocno, że mimo wysiłków i starań wioślarzy, łodzie prawie nie przesuwały się do przodu. Wszyscy cali i zdrowi wrócili do portu z dwugodzinnym opóźnieniem. Od razu po przybyciu do ośrodka wszyscy wzięli udział w Mszy świętej i wysłuchali Ewangelii i kazania o burzy na jeziorze.

Pewne zdarzenie wspomina również o. Janusz Bębniak. Ośrodek był już wtedy ukończony i dość funkcjonalny. O. Janusz postanowił zabrać uczestników do źródelka w Zwierzyniu. Dzień wcześniej mocno padało, ale od rana była piękna, słoneczna pogoda, więc wyruszyli. Póki droga była utwardzona, skutki ulewy nie dawały się we znaki. Gorzej było, gdy weszli na leśną ścieżkę, gdzie błoto już mocno dokuczało. To jednak nic w porównaniu z tym, co miało dziać się dalej. Z każdym krokiem nogi grzęzły coraz bardziej. Po drodze należało przejść przez strumyk, który po opadach stał się rzeką (dla uspokojenia od razu dodam, że nie stwarzał zagrożenia dla bezpieczeństwa dzieci). I tak, kto większy podciągał nogawki i pokonywał go samodzielnie, innych ojciec Janusz przenosił na swoich barkach, niczym św. Krzysztof. Dalej było oczywiście nie lepiej i co niektórzy postanowili oszczędzić buty i zaznać błotnego masażu idąc boso. W końcu dotarli na miejsce. I tak woda ze źródelka, uznawana za cudowną, którą wielu ludzi czerpało do butelek i brało do picia, posłużyła w pierwszej kolejności do kąpieli.

- Trzeba powiedzieć, że na wysokości zadania stanęli animatorzy, bo były momenty trochę napięte, gdzie parę dzieci o mało nie płakało. Oni umieli zaradzić, trochę pożartować. Za to w ankiecie na koniec rekolekcji, na pytanie, co mi się najbardziej podobało pisać: „wyprawa w błotko” – przyznaje o. Janusz.

Jak się okazuje, w młodych ludziach jest ciągle chęć przeżycia przygody i przebywania w takich spartańskich warunkach.

Kolejny dom, którego nie można pominąć to Ośrodek Rekolekcyjno – Rekreacyjny „Caritas” – „Arka” w Kolonii Polskiej, położonej między Leżajskiem a Sieniawą. Według relacji mieszkańców dom „ARKA” został ufundowany przez parafię Kolonia Polska z ini-

cjatywy rodaka ks. prałata Stanisława Szpetnara (ur. 5.05.1883 r.) w 1930 roku. Ks. Szpetnar był wielkim społecznikiem. Zmarł 24. 10.1952 r. Jego grób jest wiejską kaplicą znajdującą się między domami we wsi Kolonia Polska. Mieszkańcy dbają, aby zawsze palił się tam znicz, a we flakonach stały świeże kwiaty. Staraniem księdza Szpetnara przybyły tutaj Siostry Służebniczki NMP, które podjęły pracę w parafii. Organizowały dla kobiet kursy kroju i szycia oraz zajmowały się dziećmi, prowadziły ochronkę i „szpitalik”. Zmiana sytuacji życiowych skłoniła je, by ok. 1982 r. zlikwidowały placówkę. Umową darowizny, zawartej w dniu 31 lipca 1987 roku, dom wraz z działką (70.52 arów) został przekazany na własność Wydziału Charytatywnego Archidiecezji Przemyskiej. W sierpniu 1988 roku została podpisana umowa o dzierżawę pomiędzy Wydziałem Charytatywnym a wspólnotą Odnowy w Duchu Świętym z Rzeszowa. Umowa ta, choć podpisana na okres 50 lat, szybko okazała się nieudaną próbą adaptacji ośrodka. 13.05.1994 roku aktem notarialnym nieruchomości została przekazana Caritas naszej Archidiecezji.

Wygląd Ośrodka przed zakończeniem remontu.

mość została przekazana Caritas naszej Archidiecezji.

W tym czasie RAM używał dwóch ośrodków: w Ustrzykach Górnych i w Myczkowie, jednak uczestników rekolekcji przybywało i trzeci byłby bardzo przydatny. Ks. Mazurek, wówczas już moderator Ruchu, powziął plan przygotowania wspomnianego domu do użytku na rekolekcje. Nie było to łatwe, gdyż sam wygląd obiektu był raczej odstraszaający: zawalony dach, zniszczony budynek, zaniedbane i pozarastane obejście. Trzeba było dociągnąć prąd i wodę.

- Zdecydowaliśmy, że na ile damy radę, remont wykonamy sami, tzn. młodzież RAM-u – mówi ks. Jan.

Jak powiedzieli, tak zrobili. Zaangażowanie animatorów było wielkie. Do robót specjalistycznych, tj. kładzenie dachu czy podłączenie wody, zostali zatrudnieni fachowcy, jednak większość prac wykonali ramowcy. Począwszy od uporządkowania i wyrównania terenu, po układanie boazerii w domu. Również należało zadbać o wyposażenie ośrodka. I tak np. ławki, które znalazły się w kaplicy, wcześniej były używane podczas pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Krosna w 1997 r., tabernakulum ks. Mazurek kupił od sióstr, u których odprawiał Msze święte podczas studiów w Lublinie. Wszystkie prace trwały kilka lat, dużą pomocą byli także: stolarz Leszek Lachawiec i brat ks. Jana, Andrzej. Pierwsze rekolekcje odbyły się w 1997 r. Ze względu na konieczne remonty i brak środków finansowych ośrodek służył Ruchowi do roku 2005.

- Dużo pracy włożyliśmy w przygotowanie ośrodka. Tworzyliśmy go od podstaw; rozwalanie piwnic i studni, które stały na podwórzu, wykarczowywanie krzaków i przebudowa budynku

Pierwsza Msza święta odprawiona w kaplicy Ośrodka Rekolekcyjnego „Arka” w Kolonii Polskiej.

*Prace przy ośrodku
w Kolonii Polskiej.*

w środku. Serce się radowało, że to powstaje dzięki nam – opowiada animator Marcin Pęcak.

Wiele niezapomnianych wrażeń i przygód wiąże się również i z tym domem. Kiedyś np. ramowcy pożyczili od jednego z gospodarzy ciągnik z przyczepką i tak wybrali się do oddalonej o 8 kilometrów

Ożanny. Warto sobie wyobrazić sytuację na parkingu: wśród różnych marek samochodów (a był to rok 2002, więc już nie tylko maluchy i polonezy) stanął czerwony Władymirec z przyczepką, która na co dzień służyła m. in. do wożenia trzody chlewnej do punktu skupu. No, a żeby jeszcze było ciekawiej, w przyczepce pękła opona i trzeba było naprawiać.

Dom Rekolekcyjny w Kolonii Polskiej po remoncie.

Wyjazd nad Ożannę. Rekolekcje dla animatorów, 2002 r.

Czas na zmiany

Wszystko ma swój początek i swój kres. W 1994 r. nadeszła największa z dotychczasowych zmian – odejście z funkcji moderatora Grup Apostolskich ks. Franciszka Rząsy.

1 sierpnia tegoż roku ks. Jan Mazurek, wikariusz w parafii Dukla – Fara, otrzymał pismo z kurii o zgłoszenie się na nową placówkę do tworzącego się Ośrodka Kultury i Formacji Chrześcijańskiej im. Sł. Bożej Anny Jenke przy opactwie ss. Benedyktynek w Jarosławiu. W to samo miejsce został przysłany również ks. Franciszek Rząsa. Niewątpliwie było to zrządzenie Opatrzności.

Mimo sporej różnicy wieku, obaj księża znali się już wcześniej, gdyż ks. Franciszek był wykładowcą filozofii w przemyskim seminarium duchownym.

- Jako kleryk byłem pod dużym wrażeniem księdza Rząsy. Imponowała mi jego postawa, zaangażowanie i miłość do młodzieży – przyznaje ks. Jan.

Sympatia była tym większa, że sam ks. Mazurek, jeszcze jako alumn, również bardzo interesował się pracą z młodzieżą. To zamiłowanie dostrzegł zapewne wykładowca, bo też angażował kleryka w swoje pomysły. I tak po drugim roku seminarium kleryk Jan wraz z grupą kilku innych kleryków i ks. Rząsą wyruszył w pielgrzymkę rowerową szlakiem wszystkich sanktuariów maryjnych ówczesnej diecezji przemyskiej. Ks. Franciszek jechał „maluchem” i woził bagaże, prowiant i potrzebne wyposażenie. Po czwartym roku kleryk Jan, za namową swojego profesora pojechał na rekolekcje „Wakacje z Bogiem” do Ustrzyk Górnych i po dziś dzień bardzo miło wspomina ten wyjazd. Gdy w 1990 r. przyjmuje święcenia kapłańskie, o wygłoszenie kazania na swojej Mszy świętej prymicyjnej prosi właśnie ks. Franciszka.

Jako wikary prowadził też rekolekcje wakacyjne w Myczkowie i Ustrzykach Górnych.

Po czterech latach ich drogi schodzą się w Jarosławiu. Mają razem pracować na tej samej placówce. Jednocześnie, zgodnie z dekretem ordynariusza przemyskiego, księdza arcybiskupa Józefa Michalika, ks. Jan ma zostać moderatorem Ruchu Apostolstwa Młodzieży. Nowe wyzwanie, nowe obowiązki. Z pewnością wejść w dzieło ks. Rząsy nie było łatwo. Charyzmatyczny, energiczny, a jednocześnie dobroduszny kapłan był niewątpliwie pewnym symbolem Ruchu. Nie każdy wówczas wiedział, czym są Grupy Apostolskie, nazwa RAM jeszcze na dobre nie powstała, ale jeśli ktoś usłyszał „rekolekcje ks. Rząsy” lub „to jest młodzież od ks. Rząsy”, od razu wiedział o co chodzi. Ks. Franciszek nie tylko dał pomysł, jak włączyć młodzież w apostołstwo, ale stworzył podwaliny dla Ruchu, przyczynił się do powstania wielu dzieł w archidiecezji, a ponadto umiał „zdobyć” ludzi, którzy po dziś dzień mówią o nim: „dobrotliwy ojciec, wymagający, ale i kochający”.

Ks. Franciszek z młodzieżą.

Ks. Rząsa i ks. Mazurek z młodzieżą w ogrodzie opactwa ss. Benedyktynek w Jarosławiu.

Dla wielu był niewątpliwie ogromnym autorytetem.

- Taki Boży człowiek z iskierką w oku. Potrafił nas mobilizować, zachęcać do pracy, do otwarcia się na drugiego człowieka – mówią animatorzy z czasów ks. Rząsy. - Czuło się respekt, to nie był koleś. Do każdego podchodził osobno, pytał co słyhać, jak sobie radzimy - wspominają.

- W dużej mierze właśnie jemu zawdzięczam swoje powołanie – przyznaje ks. Mirosław Mateja, animator RAM. - Pyta mnie kiedyś o to, co będę robił po maturze. Odpowiedziałem: „Nie wiem”. „Myślałeś coś może o seminarium? Spróbowałbyś może.” To były takie pierwsze konkretne myśli, znaki. Oglądałem jego pracę, starania i to odegrało istotną rolę w moim życiu. Pamiętam, jak kiedyś na turnusie podszedł do chłopaka i powiedział: „Ty może kiedyś księdzem zostaniesz”. Dzisiaj ten chłopiec jest kapłanem.

Takich historii jest wiele i trudno je tu wymieniać, bo o ks. Franciszku można napisać osobną książkę. Niejednokrotnie pomagał młodym, ale bardzo często nikt o tym nie wiedział.

- Finanse też nigdy nie stanowiły problemu, żeby przyjeżdżać, zawsze znalazł rozwiązanie z sytuacji – wspomina jeden z animatorów.

METROPOLITA PRZEMYSKI
Abp Józef Michalik
Plac Katedralny 4 tel. (0-10) 66-94
PL 37-700 PRZEMYSŁ

Przemyśl, 1. 08. 1994 r.

L. dz. 2230/94

Ksiądz Magister
Jan Mazurek
Dukla Fara

W związku z potrzebą tworzenia ważnego dla Archidiecezji ośrodka duszpasterskiego

m i a n u j ę

Księdza Magistra
Moderatorem
Ośrodka Kultury i Formacji Chrześcijańskiej
im. Służebnicy Bożej Anny Jenke
przy kościele św. Mikołaja w Jarosławiu

oraz zlecam na terenie Archidiecezji opiekę nad "Ruchem Apostolstwa Młodzieży"
/grupy charytatywne, biblijne, teatralne, z wyjątkiem oazowych/.

Obowiązki swoje będzie Ksiądz Moderator wypełniał we współpracy
z Księdzem Dyrektorem Franciszkiem Rząsą,
w oparciu o zatwierdzony Statut placówki.

Termin objęcia obowiązków uzgodni Ksiądz Moderator jak najszybciej
z dotychczasowym przełożonym Księdzem Dziekanem Stanisławem Siarą
oraz Księdzem Dyrektorem Franciszkiem Rząsą.

Na owocną pracę w tym charakterze z serca udzielam pasterskiego
b ł o g o s ł a w i ę n s t w a.

Kancelarz Kuri

Józef Michalik

ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI

Otrzymują:

- 1/ Adresat
- 2/ Urząd Parafialny w Dukli - Farze
- 3/ Ksiądz Dyrektor Franciszek Rząsa w Jarosławiu
- 4/ Urząd Parafialny Jarosław Kolegiata
- 5/ Siostry Benedyktynki w Jarosławiu
- 6/ Matka Ksieni Sióstr Benedyktynek w Przemyślu
- 7/ a/a

Nominacja ks. Jana Mazurka na moderatora Ośrodka Kultury i Formacji Chrześcijańskiej w Jarosławiu.

Zastąpić takiego człowieka było nie lada wyzwaniem i mogło budzić pewien lęk. Ponadto młody ks. Mazurek był młodszy od niektórych animatorów. A obawy mieli zarówno ks. Franciszek, jak i ks. Jan. Nie tylko należało podtrzymać to, co już zostało osiągnięte, ale potrzeba było nadać Ruchowi pewne ramy formalne i pracować nad rozwijaniem tego dzieła. W pierwszych miesiącach ks. Mazurka wspierali ks. Franciszek oraz s. Jadwiga, która służyła RAM-owi jeszcze przez rok, do 1995 r.

Nowy moderator to też nowe pomysły. Przede wszystkim rozpoczął od promowania Ruchu – wszędzie, gdzie tylko możliwe wprowadzał nazwę Ruch Apostolstwa Młodzieży, wprowadził krzyż i emblemat, aby RAM był kojarzony również z konkretnymi symbolami. Pisał materiały do pracy formacyjnej w parafiach, ustalił Dzień Wspólnoty na pierwszą sobotę września (wcześniej nie było go w ogóle – Studium kończyło się w czerwcu rozdaniem dyplomów i rozesłaniem do pracy animatorskiej), za hymn przyjął pieśń „Serce wielkie nam daj”. Początki pracy nowego moderatora nie były usłane różami. Nowe pomysły początkowo niekoniecznie spotykały się z entuzjazmem młodzieży, co jest poniekąd zrozumiałe. Człowiek ze swej natury z dystansem pod-

Ks. Jan z młodzieżą na Tarnicy.

chodzi do tego, czego nie zna. Niemniej jednak młody ksiądz powoli przekonywał do siebie młodzież przede wszystkim swoją osobowością. Wesoły, lubił sport, ogniska, pogodne wieczorki. Jednocześnie nie zaniedbywał formacji, zawsze powtarzając, że u animatora od sfery intelektualnej ważniejsza jest duchowość, ukształtowanie wewnętrzne.

RAM we Włoszech. Wenecja 1995 r.

W 1995 r. s. Jadwigę zastąpiła s. Ewa Potoczna. Gdy w 1998 r. wyjechała na misje do Boliwii jej miejsce zajęła s. Jana Szpiech. W Ruchu pracowała jednak tylko rok. W 1999 r. funkcja moderatorki została zaproponowana jednej z pierwszych animatorek RAM-u Teresie Lorenz, która propozycję przyjęła.

Po dwóch latach pracy w Jarosławiu ks. Mazurek został dyrektorem Archidiecezjalnego Domu Katolickiego i księgarni „Roma”, toteż zmieniło się również miejsce spotkań Studium Animatora – z jarosławskiego opactwa ss. Benedyktynek na Dom Rekolekcyjny „Dobrego Pasterza” przy opactwie w Przemyślu. Cała baza Ruchu została przeniesiona do „Romy”. Budynek wymagał wielu remontów i były one powoli i sukcesywnie wykonywane. Ks. Jan uczył w tym czasie w Zespole Szkół Elektronicznych i Ogólnokształcących w Przemyślu i pełnił obowiązki duszpasterza akademickiego. „Roma” służyła młodzieży jako miejsce

Bal Sylwestrowy 1999/2000 w „Romie”.

Bal Sylwestrowy 2008/2009 w Domu Rekolekcyjnym „Dobrego Pasterza”.

Spotkanie z Ojcem Świętym Janem Pawłem II (Kraków - Błonie, sierpień 2002 r.).

Na Rysach, sierpień 2002 r.

spotkań formacyjnych, jak również rekreacyjnych. Możliwości pozwalały na organizowanie dyskotek, 18 urodzin, pogodnych wieczorów, czy też innych uroczystości. Tradycją stało się organizowanie bezalkoholowego Sylwestra. Pierwszy odbył się w 1994/1995 roku w Domu Katolickim w Żurawicy, potem kilkakrotnie właśnie w „Romie”. W ostatnich latach odbywa się w Domu Rekolekcyjnym „Dobrego Pasterza”. Co roku uczestniczy w nim ponad 100 osób, a rekord wyniósł 340 osób.

Ale jak już zostało wspomniane nic nie trwa wiecznie. W czerwcu 2002 r. ks. prał. Mieczysław Rusin, proboszcz parafii pw. Świętej Trójcy w Przemyślu otrzymuje aplikatę na proboszcza Katedry. Zaproponowany następcą parafię przyjął i po miesiącu zrezygnował z urzędu. Czas mijał, zbliżał się nowy rok szkolny i nawiedzenie Obrazu Matki Bożej, a nowe proboszcza nie było. W sierpniu tegoż roku odbywała się pielgrzymka Ojca Świętego Jana Pawła II do Polski. Oczywista sprawa – nie mogło tam nie być RAM-u. Po Mszy świętej na krakowskich Błoniach, podczas której Papież dokonał beatyfikacji Sł. Bożego ks. Jana Balickiego, RAM pojechał na wypoczynek i rekolekcje w Tatry. Tam ks. Jan otrzymuje telefon od ówczesnego notariusza kurii, ks. Bartosza Rajnowskiego z wiadomością, że wzywa go ksiądz arcybiskup Józef Michalik. Ks. Mazurek zatem przerywa wczasorekolekcje i jedzie do Przemyśla.

15 sierpnia w biskupim ogrodzie odbywa się rozmowa, która jak się później okaże, mocno zmieni życie moderatora RAM-u, jak również samych ramowców. Ks. Jan otrzymuje propozycję objęcia parafii pw. Trójcy Świętej. Jest zaskoczony. Takiego obrotu sprawy się nie spodziewał, a jak sam przyznaje „z RAM-em mógłby zostać do końca życia”. Dostaje trzy dni na zastanowienie i jeszcze tego samego dnia wraca do młodzieży do Bukowiny Tatrzańskiej. Po powrocie do Przemyśla bierze udział w uroczystym przeniesieniu relikwii bł. Jana Balickiego z cmentarza do przemyskiej Katedry i jakby nigdy nic bierze się za przygotowania do Dnia Wspólnoty RAM. 27 sierpnia 2002 r. otrzymuje dekret mianujący go proboszczem parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Przemyślu. Rodzi się poważna obawa – czy ks. Janowi uda się pogodzić obowiązki proboszcza jednej z największych przemyskich parafii oraz moderatora RAM. Tym bardziej, że liczba młodzieży na Studium ciągle rosła, a jak się później okazało rok formacyjny 2002/2003 był

najbardziej liczebny – błogosławieństwo na animatora otrzymało 80 osób.

- Z jednej strony towarzyszyła mi satysfakcja i radość, potraktowałem to jak poważne wyzwanie. Dostałem dużą, wymagającą parafię, w której mam być pasterzem. Przy kościele odbywało się też Studium Animatora, więc w pewien sposób pomogło to Ruchowi. Jednak obok tego był też niepokój; nowa, nieznana sytuacja, czy sobie poradzę, jak to pogodzić. Bałem się, że będę niedyspozycyjny dla młodzieży – wspomina ks. Jan.

Przez rok biuro RAM-u i cała baza mieściła się jak dotychczas w „Romie”. Po wakacjach w 2003 r. biuro zostało przeniesione i do dziś mieści się przy kościele Świętej Trójcy.

W 2003 r. nastąpiła jeszcze jedna, bardzo poważna zmiana. 4 grudnia tegoż roku Ruch Apostolstwa Młodzieży został podniesiony do rangi stowarzyszenia. Statut napisał animator Michał Muzyczka. Zgodnie z dekretem ks. arcybiskupa Józefa Michalika, moderatorem

Dom Rekolekcyjny „Dobrego Pasterza” w Przemyślu, w którym od 1996 r. odbywa się Studium Animatora.

stowarzyszenia został ks. Jan Mazurek, a jego zastępcą ks. Mariusz Ryba, wówczas także wikariusz w Katedrze, a niegdyś animator RAM. W struktury zostały włączone także funkcje sekretarza i skarbnika RAM (wymieniamy ich w rozdziale „RAM w liczbach”).

Charyzmat

Charyzmat to dar Ducha Świętego, który otrzymuje wierzący, aby służył tym darem wspólnocie. Wśród licznych darów - charyzmatów św. Paweł wymienia zwłaszcza: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, łagodność, opanowanie” (Ga 5, 22-23) oraz „mądrość słowa, umiejętność poznawania, wiarę, uzdrawianie, czynienie cudów, prorocтво, rozpoznawanie duchów, dar języków i ich tłumaczenie” (1 Kor 12, 8-11).

Charyzmatem Ruchu Apostolstwa Młodzieży jest apostołstwo. Słowo „apostołstwo” pochodzi od greckiego słowa „apostolos” - wysłannik. Wysłannik to taki człowiek, który jest wysłany przez swojego przełożonego do wypełnienia określonej misji. Takim Posyłającym jest Bóg, posyłanymi jesteśmy my, a misją jest głoszenie Ewangelii współczesnemu światu. Inne określenie słowa „apostolos” to „świadek”. Świadek to rzeczywisty uczestnik zdarzenia, mogący potwierdzić wiarygodność, zaświadczyć. Jako świadkowie Chrystusa mamy być wiarygodni i potwierdzać Jego zbawcze czyny nie tylko słowem, ale przede wszystkim czynami.

Posłanie Chrystusa jest kontynuowane dzisiaj przez Kościół. Ruch Apostolstwa Młodzieży jest stowarzyszeniem kościelnym, Kościół zaś jest apostołski. Chrystus zakładając Kościół najpierw powoływał uczniów - apostołów (Łk 6, 12-16), następnie przygotowywał ich do misji ewangelizacji przez nauczanie (np: Łk 6, 17-46), na końcu ich rozesłał: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przekazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28, 16-20).

Ojciec Święty Jan Paweł II mówi: „Kościół nie może widzieć w młodych ludziach po prostu przedmiotu swojej duszpasterskiej

troski. W rzeczywistości bowiem są oni, i do tego stale trzeba ich zachęcać, czynnym podmiotem, aktywnymi uczestnikami ewangelizacji i twórcami społecznej odnowy. Młodość jest czasem szczególnie intensywnego odkrywania własnego „ja” oraz snucia „planów życiowych”, jest okresem wzrastania, które winno być wzrastaniem „w mądrości, w latach i w łasce u Boga, i u ludzi” (Łk 2, 52)”. (Christifideles laici). Jako młodzi apostołowie zbudowani na „apostolskim i prorockim fundamencie, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus” (Ef 2, 20), chcemy przemieniać świat by był „mieszkaniami Boga przez Ducha” (Ef 2, 22).

== P O S Ł A N I E ==

P. .... z Parafii .....
uczestniczył/a/ w tygodniowych rekolekcjach apostołskich,
które odbyły się w .....

Polecamy opiece duszpasterskiej Tą Osobę, z nadzieją,
że rekolekcje te będą owocowały dla dobra Parafii,
Kościoła i dla Niej /Nięgo/.

Serdecznie Księdza pozdrawiamy
Szczęść Boże!
Ksiądz prowadzący rekolekcje.

W pierwszych latach każdy uczestnik rekolekcji otrzymywał posłanie do pracy apostołskiej w swojej parafii.

Organizacja Studium Animatora

Opisany wyżej charyzmat Ruchu wyraża się przede wszystkim w byciu świadkiem Chrystusa w codziennym życiu, we własnych środowiskach i wszędzie tam gdzie animator się znajdzie. Bardzo istotnym elementem apostołstwa są rekolekcje wakacyjne, o których była mowa wcześniej. Trzeba jednak przybliżyć również dwie inne „instytucje” ramowskie, które się z tym ściśle wiążą: Studium Animatora i grupy parafialne.

Głównym miejscem wszelkiego rodzaju spotkań z młodzieżą, księżmi – dekanalnymi duszpasterzami młodzieży był Dom Rekolekcyjny w Jarosławiu, najpierw u sióstr Niepokalanek, a potem w Opactwie ss. Benedyktynek. Działał bardzo prężnie. W każdy

Klasztor i Dom Rekolekcyjny ss. Niepokalanek w Jarosławiu przy ul. Głębokiej (zdjęcie współczesne).

weekend odbywały się dni skupienia dla różnych grup stanowych (ludzi młodych, starszych, średnich, świeckich, kapłanów, osób konsekrowanych, niepełnosprawnych itp.). Była to wspiana okazja do przekazywania informacji, zachęcania i zapraszania do włączenia się w dzieło apostołstwa młodzieży.

Tak właśnie rodziło się Studium Animatora. Młodzież przyjeżdżała na te spotkania i niektórzy podejmowali na wakacjach posługę animatora. Nie było to jeszcze typowe Studium, jakie znamy dziś, czy choćby to w końcówce lat osiemdziesiątych, jednak formacja podczas tych dni skupienia stanowiła pewne przygotowanie do późniejszej działalności apostołskiej i pomocy księżom.

Sytuacja zmieniła się w 1987 r., wraz z przyjściem do Grup Apostolskich w diecezji przemyskiej Jadwigi Majewskiej. Zajęła się uporządkowaniem i ułożeniem wielu spraw organizacyjnych, na które ks. Franciszek nie miał za bardzo czasu. W październiku lub listopadzie 1987 r. odbyło się pierwsze spotkanie formacyjne, które odmieniło oblicze Studium Animatora (trzeba tu koniecznie zaznaczyć, że wówczas jeszcze ta nazwa nie funkcjonowała; z czasem zaczęto te zjazdy nazywać kursem, dopiero od czasu przyjścia ks. Mazurka oficjalnie ustanowiono nazwę „studium”). Przybyło kilkunastu młodych ludzi, w większości pracujących. Warto wspomnieć, że w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych Kościół zwracał baczną uwagę na młodzież pracującą i zaczął obejmować ją troską i duszpasterstwem. Z biegiem lat duszpasterstwo młodzieży pracującej przeradzało się w inne formy duszpasterskie, m. in. z nich wyrosły Grupy Apostolskie. Na zaproszenie ks. Franciszka, odpowiedzieli młodzi, których pierwszy moderator zachęcał do udziału w Studium Animatora, jak to zostało później nazwane. Grupa tych kilkunastu osób stała się silnym fundamentem późniejszej pracy duszpasterstwa.

Z każdym miesiącem, a potem rokiem, przybywało uczestników spotkań formacyjnych. Studium Animatora trwało rok, spotkania odbywały się raz w miesiącu przez 3 dni. Z wykładami zapraszano wielu księży (w tym biskupów) i świeckich. Oprócz formacji intelektualnej, na którą składały się m. in. wykłady z zakresu teologii,

bibliistyki, psychologii, liturgiki. Ks. Franciszek kładł mocny nacisk na formację indywidualną przyszłego animatora. Przez konferencje pełne żaru apostołskiego i troski o ducha ludzi młodych zachęcał do systematycznej pracy nad sobą, do stałego kierownictwa duchowego. I wiele osób z tej pomocy korzystało. Owocem tego są liczne powołania kapłańskie i zakonne.

Spotkanie oplatkowe z ks. biskupem Edwardem Białogłowskim.

O tym, jak wyglądało Studium Animatora przed laty opowiada nam Lucyna, która brała udział w Studium 1987/1988:

- W październiku 1987 uczestniczyłam w rekolekcjach dla nauczycieli w Domu Rekolekcyjnym w Jarosławiu przy ul. Głębokiej. Oprócz nas była tam również grupa młodych ludzi. Zwróciłam na nich uwagę, gdyż byli to moi rówieśnicy. Słyszałam jak dyskutowali o wierze i życiowych sprawach, a do tego byli radośni, otwarci i prosto, zwyczajnie się modlili. Bardzo spodobało mi się, że bez żadnych barier, szczerze rozmawiają o Bogu. Potrzebowałam takiego towarzystwa, bo przeżywałam wiele wątpliwości w wierze. Wkrótce dowiedziałam się, że są to uczestnicy rocznego Studium Animatora. Przygotowują się do wyjazdów na rekolekcje wakacyjne z młodzieżą i można jeszcze do nich dołączyć. Nie trzeba mnie było długo zachęcać, w następnym

Ks. Mariusz Ryba i św. Mikołaj.

miesiącu pojawiłam się na Studium. Tak zaczęła się moja przygoda i „duchowe wzrastanie” w duszpasterstwie młodzieży.

Przyjeżdżaliśmy do Jarosławia raz w miesiącu. Od piątkowej kolacji do niedzielnego obiadu czas był obficie wypełniony; wykłady, konferencje, spotkania w grupach. Najbardziej utkwiły mi w pamięci i sercu wspólne Eucharystie, adoracje Najświętszego Sakramentu i wieczorny sakrament pokuty. W spowiedzi rodziłam się na nowo, a potem był bezcenny czas na tzw. wieczorne rozmowy Polaków. Przy herbacie mówiliśmy o nurtujących nas, niezrozumiałych, nowych sprawach, rodziły się przyjaźnie i uczyliśmy się wiary. Byliśmy przekonani, że Bóg mówi do nas nie tylko na modlitwie, ale i przez drugiego człowieka. Ksiądz Franciszek Rząsa wysłuchiwał naszych opowieści o radościach i smutkach, tłumaczył, radził i nieustannie wskazywał na Jezusa. Był dla nas przewodnikiem, ojcem i przyjacielem. To właśnie w tym czasie na nowo odkrywałam, że Bóg mnie kocha. Każdy wyjazd na Studium był dla mnie wielką radością, gdyż mogłam tam bez oporów mówić o swoich przeżyciach duchowych.

Ważnym punktem w programie były dyżury przy zmywaniu, obieraniu ziemniaków i warzyw oraz nakrywaniu stołów. Pożyteczne łączyliśmy z przyjemnością. Opowiadaliśmy nowe dowcipy, zabawne historyjki i wrażenia z wykładów oraz śpiewaliśmy nasze przeboje. Czasami w zmywalni brzęczało jak w ulu i słychać było serdeczny śmiech.

Dwa razy w roku, czasem częściej, spotykali się wszyscy animatorzy i moderatorzy. Były to niezapomniane spotkania. Młodzież poznawała się, zaprzyjaźniała, widać było, że lubią być ze sobą i czują się dobrze. Zawsze jednak był to jakiś rodzaj formacji.

- Zwieńczeniem Studium był egzamin, a raczej rozmowa końcowa; porządkowanie zdobytej w ciągu roku wiedzy i dzielenie się przeżyciami i doświadczeniem – wspomina Lucyna.

Do tego młodzież była ciągle zachęcana, by radość i entuzjazm comiesięcznych spotkań w Jarosławiu przenieść do parafii i tam włączyć się w systematyczną pracę z dziećmi i młodzieżą.

- W ciągu kilku lat powstała grupa bardzo odpowiedzialnych moderatorów, gotowych do poświęceń, czu-

W klasztorным ogrodzie z siostrą Adrianą.

Na korytarzu w Domu Rekolekcyjnym ss. Niepokalanek.

jących potrzebę dzielenia się z młodszymi swoim doświadczeniem i wspomagających nasze prace, gdy zaszła taka potrzeba. Podobnie tak można ocenić animatorów. Ci, którzy poczuli „bakcyła” apostołskiego angażowali się na całego, byli dyspozycyjni, chętni do współpracy, otwarci na innych – wspomina J. Majewska.

Jakiś procent młodzieży zaczynającej Studium wykruszał się, nie wszyscy kończący zajęcia czuli się dobrze w roli animatora.

Co roku, przed rekolekcjami organizowane było spotkanie wszystkich prowadzących: kapłanów, moderatorek i animatorów. Chodziło o to, by wzajemnie się poznali, podzielili obowiązkami i omówili sprawy organizacyjne. Zaś po zakończeniu rekolekcji wakacyjnych spotykaliśmy się tylko z młodzieżą, aby podsumować ich pracę. Te spotkania odbywały się przeważnie na wyjeździe (Ustrzyki Górne lub Myczków). Spotkania były niezwykle ubogające. Szczerść i otwartość niektórych była rozbijająca. Wiele wypowiedzianych spostrzeżeń weryfikowało zajęcia na Studium lub było tematem podczas spotkań z kapłanami.

Moderatorzy i animatorzy chętnie włączali się w przygotowanie ośrodków przed rozpoczęciem sezonu lub jego zakończeniem. Zjeżdżali się wówczas do Ustrzyk Górnych lub innych miejsc, aby posprzątać, zorganizować bazę, uporządkować teren, uruchomić sprzęt lub zabezpieczyć go przez zimą, itp.

Wiek młodzieży z każdym rokiem się obniżał. Najpierw była to młodzież pracująca i studenci, po kilku latach większość uczestników stanowiła młodzież szkół średnich i zawodowych.

Zakończenie Studium Animatora i spotkanie przedwakacyjne z ks. abp. Ignacym Tokarczukiem. Czerwiec 1993 r.

Z arcybiskupem Edwardem Nowakiem, ówczesnym sekretarzem Kongregacji ds. Świętych. Ustrzyki Górne, sierpień 1997 r.

Błogosławieństwo nowych animatorów przez ks. arcybiskupa Józefa Michalika oraz wręczenie atrybutów animatora RAM – krzyża i brewiarza.

Grupy parafialne

Jednym z ważniejszych zadań w RAM-ie jest tworzenie parafialnych grup apostołskich. Jeszcze w archidiecezji krakowskiej młodzież po zakończonych rekolekcjach otrzymywała posłanie – iść do swoich środowisk, parafii i tam apostołować. Podobnie czynił też ks. Rząsa. Różne były formy tego apostołstwa. Jak już zostało wspomniane, młodzież włączała się w budowę kościołów, organizowała „św. Mikołaja”. Typowe spotkania formacyjne różnie się przyjmowały. Nie zawsze była wystarczająca liczba młodzieży, bo nieraz w parafii jedna, dwie osoby były chętne. Czasem księża podchodzili z dystansem, nie znali tego, nie wiedzieli, co ci młodzi chcą. Kobieta czytająca Słowo Boże na Mszy świętej to dla ludzi była nowością, nieraz wręcz szok. Wszyscy byli przyzwyczajeni, że przy ołtarzu jest ksiądz i ministranci, nikt więcej. Ze świeckich – tylko kościelny, organista i grabarz. Czasem działały też schole. Ks. Franciszek nie narzucał jednak młodzieży i księżom tworzenia Grup Apostołskich w parafii. Mówił, żeby przyłączać się do już istniejących. Często po-

Ramowcy organizują „św. Mikołaja” dla mieszkańców Komborni.

wtarzał, że animatorem jest się zawsze i wszędzie. Nie tylko w swojej parafii czy na rekolekcjach, nie tylko w swojej grupie. Wszędzie trzeba dawać świadectwo o Chrystusie, na tyle, na ile pozwalają możliwości.

No i z biegiem czasu możliwości pozwalały na więcej. Tworzyły się

Założenie grupy parafialnej w parafii Sanok – Fara. 14 września 2008 r.

grupy formacyjne w parafiach. Sprzyjały temu zarówno coraz bardziej korzystne warunki zewnętrzne, czyli upadający komunizm, jak i wzrastające przekonanie i zaufanie do młodzieży wśród księży. Było to wielką radością moderatorów.

- Najbardziej cieszyło nas to, gdy komuś udało się zainicjować powstanie grupy apostołskiej lub DSM-u w swoich własnych parafiach – mówi Jadwiga Majewska.

Niewątpliwie wzrost liczby grup parafialnych RAM nastąpił w drugiej połowie lat dziewięćdziesiątych Dla ks. Mazurka był to jeden z priorytetów (zresztą jest do dziś).

- Małe grupy są ożywieniem parafii, mają ją dynamizować. Ich działalność wyraża się przez różnie ukierunkowane apostołstwo: na młodzież, Caritas, trzeźwość, czy nawet teatr - mówi ks. Jan. Grupy takie to pomysł na młodzieńcze ideały, jak służyć innym; to kontakt z Bogiem i rozwój wiary. Poprzez systematyczne spotkania z księdzem i rozważanie Biblii następuje rozwój duchowo - intelektualny.

Tworzenie tych grup i ich działalność jest możliwa dzięki zaangażowaniu duszpasterzy oraz animatorów, którzy inspirują młodych i spotykają się, aby wspólnie dzielić się wiarą, pogłębiać swoje życie duchowe, a niejednokrotnie też spędzić miło czas i się zrelaksować.

To dopiero początek

Przez 25 lat istnienia Ruch Apostolstwa Młodzieży uformował 912 animatorów i 137 moderatorów świeckich. Spośród nich 25 zostało kapłanami, a 13 siostrami zakonnymi. W seminariach diecezjalnych i zakonnych do kapłaństwa przygotowuje się ponad 20 kleryków. Istnieją 62 grupy parafialne zrzeszające ok. 1400 członków, a w rekolekcjach wakacyjnych wzięło udział 20,5 tys. dzieci i młodzieży. Do animatorstwa na Studium przygotowuje się obecnie 62 osoby.

Animatorzy i członkowie RAM-u włączają się w szereg inicjatyw kościelnych. Nie ma Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej, w którym nie posługiwaliby animatorzy Ruchu, angażują się w Szkole Nowej Ewangelizacji, Wakacyjnej Ewangelizacji Bieszczadów, włączają się w Franciszkańskie Spotkania Młodych, Ruch Czystych Serc, pomagają jako wolontariusze w Radiu „Fara”. Także w codziennym, zupełnie świeckim życiu starają się przekazywać „ducha RAM-u” innym.

Aby jeszcze lepiej przebiegała formacja, został powołany Zespół Wychowawczy, czuwający nad organizacją i przebiegiem Studium Animatora. Powstały również diakonie, które poszerzają animatorom pole do apostołskiego działania i rozwijają te możliwości. Poniżej przedstawiamy diakonie działające w RAM i ich zadania:

I. DIAKONIA MEDIÓW:

1. Redakcja kwartalnika RAM - „Apostolos”.
2. Udział w audycjach radiowych Radia „FARA”.
3. Udział w programach telewizyjnych.
4. Udział w tworzeniu i redagowaniu strony internetowej.
5. Udział w opracowywaniu promocji medialnej Stowarzyszenia.

II. DIAKONIA FORMACJI:

1. Pomoc w formacji kandydatów na animatora na Studium Animatora RAM - podejmowanie poszczególnych służb.
2. Posługa animatorska podczas rekolekcji wakacyjnych RAM.
3. Pomoc w prowadzeniu rekolekcji specjalistycznych (dla kandydatów do bierzmowania, sympatyków, maturzystów itp.).
4. Posługa świadectwa podczas rekolekcji parafialnych i innych.
5. Szeroko pojęta posługa muzyczna.

III. DIAKONIA GOSPODARCZA:

1. Pomoc w przygotowywaniu Ośrodków na rekolekcje wakacyjne RAM.
2. Prace związane z remontami i naprawami zniszczeń Ośrodków i Domu Rekolekcyjnego.
3. Prace związane z przyjmowaniem darów żywnościowych z Unii Europejskiej.
4. Wszelkie prace związane ze sprzątnięciem i porządkowaniem obiektów wykorzystywanych przez RAM.
5. Inne.

IV. DIAKONIA EWANGELIZACJI:

1. Posługa ewangelizacyjna na akcjach Szkoły Nowej Ewangelizacji.
2. Posługa ewangelizacyjna w ramach uroczystości RAM.
3. Posługa ewangelizacyjna na rekolekcjach parafialnych, szkolnych i specjalistycznych.
4. Branie udziału w kursach i szkoleniach ewangelizacyjnych.
5. Promocja RAM w parafiach - pomoc w zakładaniu nowych grup.

V. DIAKONIA REKREACJI I ROZRYWKI:

1. Przygotowywanie dyskotek i zabaw RAM.
2. Przygotowywanie zabaw sylwestrowych.
3. Organizacja ognisk i pogodnych wieczorów.
4. Inne.

Liczby, statystyki i tym podobne informacje zamieszczamy w drugiej części książki. Wiele można by jeszcze pisać, za każdym człowiekiem, za każdą datą i miejscem stoją przecież jakieś wydarzenia, przeżycia, często i życiowe przemiany. Niektórzy odkryli tu głos powołania kapłańskiego lub zakonnego, inni poznali swoją „drugą połowę”. Nie mówię tu tylko o ramowskich animatorach, ale również o uczestnikach rekolekcji i osobach związanych z Ruchem.

Takie wydarzenie opowiada nam Iza Wańczycka:

- Któregoś roku ks. Franciszek przyjmował na każdy turnus młodzież z Ukrainy. Ksiądz z Ukrainy przywoził małym fiatem po trzy osoby. I jeden chłopak pod koniec turnusu pyta, czy mógłby ze mną porozmawiać. Podjął wtedy decyzję, że zostanie księdzem. W Polsce skończył seminarium duchowne, wyświęcony został we Lwowie. Byłam na tych święceniach.

Wakacje 1995 r. – Ustrzyki Górne. Wówczas także uczestniczyła młodzież z ukraińskiej parafii Pnikut.

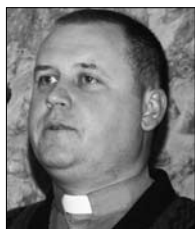
Dwadzieścia pięć lat to kawał historii. Z pewnością wiele się w tym czasie wydarzyło, powstało wiele dobra. Ale ten jubileusz, będący zwieńczeniem pewnego etapu działalności i jednocześnie

dziękczynieniem, jest wyzwaniem do dalszej pracy apostołskiej. Dzisiejszy świat potrzebuje wielu młodych świadków, którzy swoim postępowaniem pokazują, że wiara i życie w XXI w. nie muszą być wrogami. „Dzisiejszy świat bowiem potrzebuje nie nauczycieli, lecz świadków. A nauczycieli, o tyle, o ile są świadkami”. (Paweł VI)

O tym, jak obecnie postrzegają RAM i jakie zadania stoją przed wspólnotą mówią moderatorzy Stowarzyszenia:

Ks. Jan Mazurek: - Przez 25 lat RAM stał się wspólnotą stabilną, znaną i wypracował sobie przestrzenie aktywności apostołskiej w diecezji i poza nią. Młodzież ulega bardzo szybkim przemianom na skutek przeobrażeń tego świata. Stale trzeba pracować nad metodami formacyjnymi, poszukiwać sposobów apostołowania, aby RAM nie rozminął się z tym światem, nie stracił kontaktu z realiami. Musimy stosować nowe metody wychowawcze i głosić Ewangelię stosując nową ewangelizację. Cenne jest to, że dzisiaj Ruch może bazować na tym, co już zostało wypracowane. Należy zatem zachować i udoskonalać Studium, rekolekcje, inspirować grupy parafialne, włączać się w różne działania charytatywne itp. Wielkim wyzwaniem jest zachowanie ciągłości pokoleniowej, żeby młodzież żyła dłużej ideą apostołstwa. Aby po jakimś czasie nie tylko z sentymentem wspominali Studium, rekolekcje i przyjeżdżali na jubileusze, ale żeby mogli apostołować np. w Akcji Katolickiej.

Ks. Mariusz Ryba: - Jeśli chodzi o ten czas, który pamiętam i rozwój Ruchu to trzeba powiedzieć, że dokonało się bardzo wiele przez te lata. Ruch przyjął konkretną nazwę (RAM), zostały wprowadzone emblematy i krzyże animatorskie, Studium zostało bardziej sformalizowane i o wiele więcej młodzieży jest zaangażowanej w Ruch niż w latach dziewięćdziesiątych. RAM wpisuje się w rzeczywistość Kościoła Przemyskiego przez aktywny udział w wydarzeniach diecezjalnych. Animatorzy posługują na

RAM podczas Spotkania Młodych Archidiecezji Przemyskiej Przemysł 2009.

wielu rodzajach rekolekcji takich jak: kolonie Caritas, rekolekcje przed bierzmowaniem i inne. Dzięki Szkole Nowej Ewangelizacji młodzież kończąca Studium potrafi zorganizować ewangelizację używając twórczych i nowych metod docierania do ludzi zagubionych. Uważam, że animatorzy są dobrze przygotowani do posługi, choć ich formacja stała powinna być bardziej wymagająca. Zauważam - jest to nie tylko mój głos, ale i wielu animatorów - że po ukończeniu Studium wielu animatorów zostaje samych i nie podejmuje formacji choćby w jednej z diakonii. Z jednej strony nie mają może konkretnych propozycji, z drugiej, oni sami może zbyt mało się angażują. Uważam, że na przyszłość czeka nas praca w kierunku uaktywnienia animatorów działalności formacyjnej, by i oni szukali nowych pól apostołstwa.

Świadectwa

Poniżej właśnie kilka takich świadectw, czyli „co mi dał RAM?”. Bo kto lepiej opowie czym jest Ruch Apostolstwa Młodzieży, jeśli nie ludzie, którzy się z nim zetknęli...

„Czas, który spędziłam w RAM-ie nie tylko ubogacił mnie duchowo. Podczas jednego z turnusów poznałam swojego obecnego męża. Mimo iż czas naszego chodzenia nie był dla nas z wielu względów łatwy, to jednak dzięki temu, czego nauczyliśmy się w RAM-ie, mogliśmy go pomyślnie przetrwać.

Uważam, że RAM, w którym działają i dorastają ludzie, jest miejscem, gdzie wzajemnie się od siebie uczymy pokory, miłości do Boga i ludzi, zauważania problemów innych. RAM uczy tego wszystkiego, co w dorosłym życiu pomaga uczciwie bytować, patrzeć z nadzieją w przyszłość, uśmiechać się tak często, jak tylko jest to możliwe, widzieć słońce nawet wtedy, gdy całe niebo pokryte jest ciężkimi, ołowianymi chmurami. Z pewnością słowa kardynała Stanisława Wyszyńskiego sprawdzają się w RAM-ie: «Człowiek człowiekowi jest najbardziej do szczęścia potrzebny».

Chciałabym podziękować wszystkim tym osobom, na które mogłam zawsze liczyć, m.in. ks. Janowi Mazurkowi, ks. Tomaszowi Dziobowi i animatorom: Marcinowi Pęcakowi, Ewie Szolek, Monice Maciołek.”

Agnieszka

Formacja w RAM-ie na pewno była czasem pogłębienia mojej wiary, takiego dojrzalszego spojrzenia na życie, także to duchowe. To tutaj nauczyłam się pewnej odpowiedzialności za Kościół, którym jestem także ja, zrozumiałam, że takim zwykłym, codziennym życiem

Bacówka pod Małą Rawką. Pierwszy z prawej w dolnym rzędzie siedzi Mariusz Ryba, obecnie ksiądz i zastępca moderatora RAM

powinam dawać świadectwo, że jestem wierząca, że jestem apostołem Chrystusa i że to wcale nie muszą być wielkie czyny, ale codzienne, uczciwe życie, kierowanie się przykazaniami. Czasem różnie mi to może wychodziło, ale wiem, że to, co „zdobyłam” w RAM-ie pomogło mi przetrwać pewne trudne chwile. Ks. Rząsa nauczył mnie szacunku dla kapłaństwa i odpowiedzialności za kapłanów, że powinienem się za nich często modlić, zostało mi to do dziś. Nie wszystko potrafię wyrazić słowami, nie o wszystkim chcę też mówić, ale na pewno dużo zawdzięczam temu, że byłam w RAM-ie. Dał mi też wielu przyjaciół, których mam do dziś, z którymi się spotykam, chociaż moje początki w RAM-ie były przecież 20 lat temu. Przez lata jeżdżenia na różne spotkania, na wakacyjne turnusy przeżyłam wiele pięknych chwil i spotkałam tam wielu wspaniałych ludzi. Na pewno mam za co dziękować.

Iza

Pragnę się podzielić z Wami - Drodzy Czytelnicy moim doświadczeniem Boga. W czerwcu 2004 roku ukończyłam Studium

Animatora Ruchu Apostolstwa Młodzieży w Przemyślu. Chciałabym Wam pokrótce opowiedzieć to, czego w tej wspólnotcie doświadczyłam, co przeżyłam. Studium trwało przez rok i były to 3 dniowe spotkania (piątek, sobota, niedziela).

Myszę, iż sam fakt, że trafiłam do RAM-u nie był zwykłym przypadkiem, ale chciał mnie tam właśnie sam Bóg i wielkie dzięki Mu za to. Ruch Apostolstwa Młodzieży pozwolił mi doświadczyć niesamowitej miłości i bliskości Boga. Moim ulubionym i niesamowitym miejscem na Studium była mała kaplica. W jej centrum znajduje się duży krzyż krucyfiks, na który zawsze lubiłam spoglądać. Właśnie w tej kaplicy Jezus napełniał mnie nowymi siłami, obdarzał wewnętrznym pokojem i radością. To tutaj przeżywałam razem z całą wspólnotą piękne Msze święte, adoracje Najświętszego Sakramentu, na których nieraz serce się ścisnęło i popłynęły łzy, ale były to łzy szczęścia. Adoracje Najświętszego Sakramentu przy zapalonych świecach i takiej niesamowitej atmosferze, gdzie odczuwało się prawdziwą bliskość Boga, były dla mnie najpiękniejszą modlitwą płynącą prosto z serca, wyrażoną poprzez śpiew, krótkie refleksje itp. Powiem szczerze, że te adoracje wydawały mi się często nawet za krótkie.

Ważnym dla mnie przeżyciem był także Kurs Filipa: świadectwa młodych ludzi, którzy tak otwarcie mówili o swoich problemach, przeżyciach, a także modlitwa wstawiennicza do Ducha Świętego, na której mogłam zobaczyć łzy i radość modlących się razem ze mną, również i sama doświadczyć obecności Ducha Świętego. Poczulałam taką niezwykłą moc, która na mnie spływała z góry. Nigdy czegoś takiego nie doświadczyłam, to było zupełnie jak w słowach piosenki: «Duch Święty swą mocą dotyka mnie, od czubka głowy po stopy me...» To była naprawdę moc Ducha Świętego.

To roczne Studium było pięknym czasem, darem danym mi od Boga, był to czas oderwania się od szarej rzeczywistości, problemów, codziennych obowiązków. Był to oczywiście czas refleksji, pięknej modlitwy, śpiewu, czas, w którym Bóg stawiał na mojej drodze wiele wspaniałych młodych osób, abym mogła zobaczyć, że nie wszyscy są tacy sami i że są ludzie, którzy w swoim życiu postawili Boga na pierwszym miejscu. Wielu z nich swoją postawą i wiarą było god-

Adoracja Najświętszego Sakramentu podczas Studium Animatora RAM.

nych podziwu. Każde comiesięczne spotkanie było inne, każde uczyło czegoś nowego i na każde spotkanie czekałam z niecierpliwością, a gdy się kończyło to wracałam do codziennych obowiązków z nowym zapałem i nowymi siłami, a zarazem było mi szkoda, że tak szybko się skończyło.

Ruch Apostolstwa Młodzieży pozwolił mi spojrzeć trochę inaczej na moje młode życie, pokazał w jak piękny sposób można je przeżywać. Myślę, że jest mi teraz łatwiej radzić sobie z problemami i inaczej na nie patrzeć, dostrzegać obecność Boga nawet w najmniejszych codziennych zdarzeniach. Myślę, że lepiej przeżywam Msze św., że uczę się większej tolerancji dla innych, dzięki RAM-owi „coś” dzieje się w moim życiu.

Na koniec chciałam powiedzieć Wam Drodzy Czytelnicy, że w dzisiejszym świecie tak łatwo można się zagubić, a w RAM-ie można odnaleźć to, co jest naprawdę ważne i co daje prawdziwą siłę, jest nią Wielki i Wszechmogący Bóg. Któż jest mistrzem takim jak On?

Diana

Zagubiony w wierze, niemający prawdziwych przyjaciół, szukający tej jedynej Prawdy zostałem pochwycony przez Pana, przez Jego Miłosierdzie. Bo to właśnie Jego nieskończona miłość zaprosiła mnie na mój pierwszy w życiu turnus RAM. Było to w roku 2006 w Myczkowie. Piękna okolica, pagórki, lasy i cały urok bieszczadzkiego klimatu, a przede wszystkim Ci wspaniali ludzie - wszystko to sprawiło, że zapragnąłem pójść za Jezusem. Mój pierwszy krok za mury klasztoru przy parafii Świętej Trójcy w Przemyślu był równocześnie pierwszym krokiem do Życia. Rozpocząłem Studium Animatora i wówczas nie spodziewałem się ile cudów Jezus dokona w moim życiu. Każde studium było jakby kolejnym krokiem do poznania Go. To tutaj ogłosiłem Jezusa Panem mojego życia co stało się dla mnie rewolucją na skalę kosmiczną. Jezus wywrócił moje życie do góry nogami. Uwolnił mnie z moich zniewoleń, kompleksów, lęków. Pokazał mi jak wspaniale może być życie sakramentami. To prawdziwa radość! Życie w Duchu przyniosło mi prawdziwą wolność. Tutaj też poznałem zwykłych - niezwykłych ludzi, z którymi przyszło mi tworzyć jedną wspólnotę. Z nich promieniowała ta wewnętrzna Światłość, która nie pozwalała mi się poddać i mobilizowała, bym wciąż na nowo powstawał ze swoich grzechów. Każda z tych osób miała coś nie-wiedząc-co z Niego, z mojego Mistrza i Pana. Zaakceptowali mnie takiego, jaki jestem, z moimi wadami i zaletami. Mój Ojciec Niebieski pokazał mi, że jestem Jego dzieckiem i każdy człowiek obok mnie to mój brat i siostra, do których jestem posłany, by doprowadzić do niesamowitego spotkania - Boga z człowiekiem. Dziękuję Bogu za wspólnotę RAM, dzięki której Jezus stał mi się Kimś bardzo bliskim, tak bliskim, że mogę nazwać Go Przyjacielem. Teraz pragnę oddać swoje życie dla Niego, bo On pierwszy oddał je za mnie z szaleńczej miłości, która doprowadziła Go aż na krzyż.

Piotr

Droga Krzyżowa ulicami Myczkowa.

Rozmowa z ks. Franciszkiem Rząsą

Ks. Franciszek Rząsa

- *Jak Ksiądz obecnie widzi RAM z jego 25-letnią historią?*

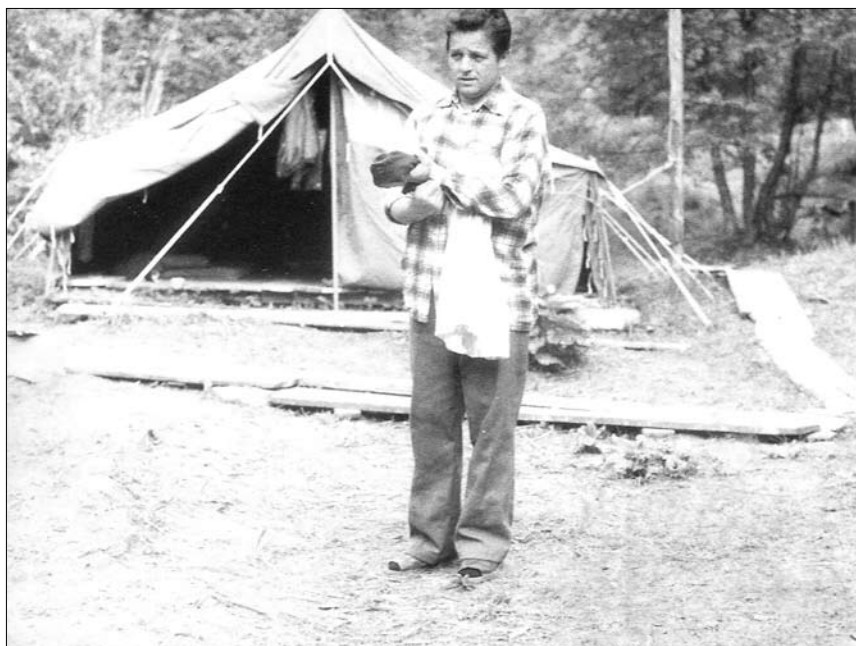
- Bardzo dziękuję Bogu za to, co się dzieje. Jestem przekonany, że w tej panoramie wielości ruchów i charyzmatów, RAM ma swoje miejsce, swoje potrzeby. Przede wszystkim jestem bardzo wdzięczny Bogu za otwartość Ruchu - w takim wymiarze apostołstwa, kontaktu z innymi, przede wszystkim z ludźmi chorymi, cierpiącymi, potrzebującymi, a nie tylko zamknięcie na siebie.

- *Jakie zadania według Księdza stoją przed RAM-em w obecnej rzeczywistości?*

- To, co czyni RAM jest bardzo cenne. Pragnę, aby młodzież dogłębnie sama siebie formując, starała się, aby była to formacja duchowa, prowadząca do „urobienia sumienia”. Wobec tych różnych dzisiejszych zawirowań i postaw trzeba, aby młodzi ludzie byli głęboko uformowani, żeby stali się takim przedłużeniem duszpasterzy, którzy często są ograniczani i negowani przez wielu ludzi. Aby nie zrażali się, bo dzisiaj atakuje się młodzież, która jest sobą. Żebyście się nie zrażali i zachowując swoją tożsamość autentycznych ludzi wiary i katolików, byli jednocześnie otwarci, nawiązywali kontakt z młodzieżą, która się gubi.

- *Co, według Księdza, jest obecnie największym zagrożeniem dla Duszpasterstwa Młodzieży?*

- Wydaje mi się, że zniechęcenie wobec przeciwności, które są ogromne. Zagrożeniem jest też rozmycie się, rozplątanie w tym dzisiejszym świecie, w tej łatwiznie moralnej i gonieniu za przyjemnością. Takie zagrożenia obejmują wszystkich katolików.

- Jest Ksiądz wieloletnim duszpasterzem z dużym doświadczeniem. Jaką radę przekazałby Ksiądz młodym kapłanom?

- Jeszcze mocniej trzymać się Boga, opierać się zawsze na głębokiej modlitwie, Słowie Bożym, Liturgii, na oddaniu i umiłowaniu dzieci, młodzieży i każdego człowieka. Bo jeśli to jest, to na pewno będzie towarzyszyło temu Boże błogosławieństwo. Dzieło będzie się rozwijać, zaś przekonanie, że cokolwiek czynimy, właśnie w poczuciu, że Chrystus stawia nam ludzi, daje wiele możliwości. To będzie dzieło Boże i wszystko w Jego rękach.

List ks. Pawła Kubani, moderatora RAM w archidiecezji krakowskiej

Ks. Paweł Kubani

Pozdrawiam serdecznie wszystkich ramowców gdziekolwiek są. Przez ponad 35 lat istnienia tej wspólnoty przewinęły się tysiące ludzi, którzy swoją formację zawdzięczają temu ruchowi. Łączy nas wszystkich przede wszystkim osoba Ojca Świętego, Jana Pawła II, który nie wzbierał się przed określeniem Go jako Założyciela i pomysłodawcy RAM-u. Kiedy w 2002 roku na prywatnej audiencji wręczyłem Mu krzyżyk naszego Ruchu ze złotą wpinką i powiedziałem, że prosimy, aby go przyjął jako nasz założyciel, Papież uśmiechnął się i powiedział „niech tak będzie”. To właśnie On po Soborze Watykańskim II, kiedy wrócił do Krakowa, szukał ludzi i sposobów, by zaangażować młodych w życie Kościoła. Na pewno drugą osobą łączącą RAM w jedną wspólnotę jest Ks. Prałat Antoni Sołtysik, który przez 28 lat kierował RAM-em w Krakowie. Ogromne zasługi i element łączący nas w jedną całość, jeśli można tak powiedzieć, miały i mają siostry Sługi Jezusa. U początków RAM-u stała przede wszystkim jedna z nich, czyli pani Bolesława Paradowska. Razem z księdzem prałatem szukali sposobów jak Grupy Apostolskie uczynić czytelnym znakiem troski Kościoła o młodych. Jak Oaza miała się troszczyć o młodzież liturgiczną i bardziej zbliżoną już w stronę ołtarza, tak Grupy Apostolskie miały być skierowane przede wszystkim w stronę młodzieży pracującej oraz uczącej się w technikach i zawodówkach. Kardynał Wojtyła zwykł był mawiać, iż GA mają troszczyć się o „stojących w wielkich drzwiach kościoła”. Czyż nie piękną misję nam powierzył? Kardynał Franciszek Macharski wielokrotnie powtarzał w rozmowach ze mną, iż nasza misja jest trudniejsza od innych. Pytanie

tylko, czy w należyty sposób ją wykonujemy. Dziś odwołujemy się już do wspomnień i mimo wszystko przy okazji Jubileuszu 25-lecia istnienia RAM-u w diecezji przemyskiej trzeba pytać siebie o stan naszego Ruchu i naszą współczesną działalność. Na pewno elementem łączącym nas w różnych diecezjach jest królewska Katedra na Wawelu, gdzie, tak naprawdę, rodził się dzisiejszy RAM przy grobie tej, która od początku patronowała naszej wspólnotie, czyli św. Jadwidze Królowej. Od początku istnienia Grup Apostolskich, jak popularnie nazywany był ruch w diecezji krakowskiej, ta właśnie młodzież na wyraźne życzenie Arcybiskupa Karola Wojtyły przychodziła do Jej relikwii i Czarnego Krucyfiks w corocznej pielgrzymce w okolicach rocznicy koronacji na Królową Polski. Ten kult św. Jadwigi był m.in. argumentem za Jej kanonizacją, której dokonał Jan Paweł II na krakowskich błoniach w 1997 roku. Podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny, w czasie spotkania z młodymi na Skałce, Papież wyraźnie mówił o Grupach Apostolskich wymieniając po nazwisku księdza Prałata Antoniego. „(...) przechodzę do księdza Antoniego Sołtysika i zaczynam od jego wyglądu zewnętrznego, którym się martwię; strasznie zmizerniał, odkąd mnie tu nie ma. Ksiądz Antoni ma ogromną pasję młodzieżową, pasję do duszpasterstwa młodzieżowego — po prostu go ta pasja zjada — i otwiera się w kierunku wszystkich grup młodzieżowych. Wiele sposobów duszpasterzowania jest podobnych do ruchu oazowego, ale profil nieco odmienny. Znamienne jest na przykład wprowadzenie elementu patriotycznego, elementu kultury narodowej, prócz tego jest jeszcze jedna różnica: „oazy” trwają dwa tygodnie, a rekolekcje apostolskie jeden tydzień. Taka była różnica... Myślę, że dalej jest. Więcej się nie wdaję w te szczegóły.” (Jan Paweł II, Skałka 8 czerwca 1979 r.)

Łączy nas w różnych diecezjach także motyw rekolekcji wakacyjnych, o których wspominał Ojciec Święty i program formacyjny wspólny dla wszystkich, dla całego

Kurs „Filipa” dla krakowskiego RAM-u prowadzony przez Szkołę Nowej Ewangelizacji Archidiecezji Przemyskiej.

RAM-u. Wracając do współczesności jako wielki sukces trzeba uznać to, że w oficjalnym dokumencie Episkopatu Polski na temat Duszpasterstwa Młodzieży RAM jest wymieniony jako jedna z kilku znaczących wspólnot w krajobrazie młodzieżowym naszej Ojczyzny. W Radzie Episkopatu Polski ds. Młodzieży, która powstała w 2008 roku mamy także swojego przedstawiciela. Czego więc nam potrzeba dziś? Przede wszystkim wspólnego działania, aby RAM był szerzej znany w Polsce. Potrzebne jest nam zmobilizowanie wszystkich sił, aby docierać do młodzieży zagubionej i poranionej, a w ten sposób odczytywać na nowo zadanie pozostawiane nam przez Kardynała Wojtyłę. Rocznica, jaką świętujemy w archidiecezji przemyskiej wspominając ks. Franciszka Rzęsę, który przeszczepił RAM z Krakowa jest ważnym momentem, aby zastanowić się wspólnie nad dalszą drogą i przyszłością naszej wspólnoty. Ma nas do tego mobilizować nasz wspólny znak krzyża ze strzałkami skierowanymi od Boga do nas i od nas do świata, byśmy nie ztratili sensu naszego posłannictwa. Dekret Soboru Watykańskiego II *Apostolicam actuositatem* ma być dla RAM-u programem działania we współczesnym świecie wytyczającym wspólne drogi młodym, którzy zechcą się w tę wspólnotę zaangażować. Zrobione zostało bardzo dużo dzięki wielu mądrym ludziom zatroskanym o przyszłość młodego człowieka. Tu podziękowanie należy się przede wszystkim moderatorowi diecezjalnemu Ks. Janowi Mazurkowi, który w Waszej diecezji odważnie przejął pałeczkę w sztafecie ramowskiej drogi. Uczymy się od siebie nawzajem, jak dalej prowadzić RAM w naszych diecezjach, a On zawsze podkreśla jedność naszego Ruchu, pokazując na Krakowską Katedrę jako jej szczególny znak. Pragnę życzyć RAM-owi przemyskiemu, aby dziedzictwo Jana Pawła II dalej podejmował i by trwał w świadomości, iż Ruch Apostolstwa Młodzieży to żywy pomnik ludzkich serc młodych serc, jaki wspólnie z wdzięcznością wnosimy. Niech św. Jadwiga i Wasi Święci patronowie, szczególnie bł. Piotr Jerzy, wypraszają potrzebne łaski dla całego RAM-u, który we wszystkich diecezjach JEST JEDEN. Szczęść WAM Boże na dalsze lata.

Ks. Paweł Piotr Kubani
– Moderator RAM
w archidiecezji krakowskiej

8 czerwca, Święto Świętej Jadwigi Królowej i 30 rocznica spotkania Jana Pawła II z młodymi na Skalce

Ruch Apostolstwa Młodzieży jest jeden. Przedstawiciele RAM-u przemyskiego goszczą na Dniach Wspólnoty w Krakowie, a krakowscy ramowcy odwiedzają przemyslan.

Patronowie

Bł. Piotr Jerzy Frassati (1901 – 1925)

20 maja 1990 roku Ojciec święty Jan Paweł II ogłosił światu, że Piotr Jerzy Frassati został zaliczony w poczet błogosławionych. Przez swoje życie pokazał Jerzy, jak można urzeczywistnić piękno człowieczeństwa, czyli świętość, korzystając z bogactwa, jakim jest młodość.

Określenie „samourzeczywistnienie” oddaje dokładnie jego drogę do świętości. Tak się bowiem dziwnie złożyło, że Piotr miał wprawdzie rodziców chrześcijańskich i wzrastał w środowisku chrześcijańskim, ale rodzina jego nie należała do doskonałych. Jego rodzice: Alfred - znany polityk, właściciel liberalnej turyńskiej gazety i Adelaida Ametis - artystka malarka, niestety nie stanowili dobranego małżeństwa. Pier Giorgio urodził się 6 kwietnia 1901 r. W 17 miesięcy później przysła na świat siostra Piotra - Luciana. Rodzeństwo bardzo się kochało.

Rodzice sami nie zajmowali się szczególnie wychowaniem swoich dzieci, chociaż chcieli, aby były wychowane w duchu chrześcijańskim. Gdy Piotr miał 6 lat do domu Frassatic zaczęła przychodzić katecheta, aby uczyć dzieci religii. Przekazywane prawdy wiary, robiły na chłopcu duże wrażenie, coraz bardziej brał je sobie do serca. Gdy Piotr przyjął Pierwszą Komunię świętą, jego wiara rozgorzała żywszym jeszcze płomieniem. Pragnął codziennie przystępować do Komunii świętej, czemu ostro sprzeciwiała się jego matka. Na domowników nie mógł liczyć. Umówił się więc z ogrodnikiem, że ten będzie budził go wcześniej rano, aby mógł pójść na Mszę świętą.

Piotr nie miał wybitnych uzdolnień, ale był pracowity i obowiązkowy. Po zdaniu matury w 1918 r. zapisał się na Wydział Mechaniczny Politechniki w Turynie i studia kontynuował bez większych trudności. Nadto dużo czytał i to literatury poważnej. Jego marzeniem była praca wśród robotników.

Jak każdego młodego chłopca interesowały Piotra dziewczęta. Jedną ze swych koleżanek ze studiów obdarzał żarliwym uczuciem. Myślał o małżeństwie. Zdając sobie jednak sprawę z tego, że rodzice nie będą przychylni wybranej przez niego dziewczynie i nie chcąc jej komplikować życia, potrafił opanować to uczucie, chociaż bardzo cierpiał z tego powodu. Ale może właśnie ta zdolność zapanowania nad uczuciami erotycznymi stała się siłą napędową jego wielkich osiągnięć na polu praktycznej miłości bliźniego.

Piotr był nie tylko wspaniałym kolegą, za którym przepadało towarzystwo rówieśników, ale i wypróbowanym przyjacielem biedaków. Widząc nędzę dzielnic robotniczych Turynu, aktywnie przeciw niej działał. Odwiedzał chorych, kwestował na ulicach na rzecz potrzebujących, rozdawał wszystkie swoje oszczędności, a nawet własną garderobę. Korzystał z wpływów, aby załatwić pracę bezrobotnym. Organizował manifestacje, aby przeciwstawić się faszystowskiej wizji państwa totalitarnego. Był katolikiem świadomym i konsekwentnym, stojącym mocno przy Kościele.

Tę owocną i obiecującą pracę przerwała niespodziewanie śmierć. Chorował krótko, tylko 6 dni. Akurat kończył studia. 29 czerwca w dzień imienin poczuł się źle. Ponieważ jednak chorowała babcia i wszyscy byli zajęci jej ciężkim stanem, nikt nie zwrócił uwagi na jego niedomagania. On nie chciał nikomu robić kłopotu swoją osobą. Przez pierwsze trzy dni starał się jeszcze normalnie pracować, chociaż czuł się bardzo źle. Czwartego dnia choroby musiał się już położyć. Spóźniona diagnoza lekarska wykryła chorobę Heinego - Medina, niestety nie było już ratunku. 4 lipca 1925 roku Piotr już nie żył. Szczególnie te ostatnie dni pokazały kim był: jak bardzo opanowany, pobożny i świadomy obecności Boga. Jak bardzo potrafił cierpieć w milczeniu. Jego siostra w książce poświęco-

nej świętemu bratu napisała: „Nie rozumieliśmy, nie zauważyliśmy, jak wspaniałym człowiekiem był mój brat”.

Wiadomość o śmierci Piotra obiegła dosłownie całe Włochy. Dzień pogrzebu 6 lipca zgromadził na ulicach Turynu olbrzymie rzesze ludzi: kolegów przyjaciół, biedaków, polityków. Dopiero wtedy zdziwiona rodzina dowiedziała się, kim był ich syn i brat. Wspaniały towarzysz i kolega, oddany syn Kościoła, człowiek wielkiego serca, po którym płakali biedacy Turynu jak po stracie najbliższej osoby. Ojciec święty Jan Paweł II określił wyniesionego na ołtarze Piotra Jerzego Frassatiego: „nadzwyczajna zwyczajność” i „człowiek ośmiu błogosławieństw”. Był młodzieńcem, który przekuł bogactwo młodości w świętość. Bł. Piotr Jerzy Frassati jest patronem Ruchu Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej. On stawia nam pytanie: „Jak wykorzystujesz swoją młodość? Ile z urody, zdrowia, miłości, uzdolnień, daru chrześcijaństwa zostało przekute na świętość, a ile zmarnowane i roztrwonione na grzech?”.

Sługa Boża Anna Jenke (1921 - 1976)

O profesorce Annie Jenke z Jarosławia jest coraz głośniejsze, mimo że chciała przejść przez życie cicho i niezauważalnie. Przeszła przez nie dobrze czyniąc i to jest powód, dla którego o Annie powinno się mówić głośno i dużo, aby w ten sposób pomóc wielu ludziom w pracy nad sobą, czy w pracy nad kształtowaniem innych, zwłaszcza tych, dla których poświęcała się ona sama - uczniów. Anna urodziła się 3 kwietnia 1921 r. w Błazowej k. Rzeszowa. Było to miejsce pracy nauczycielskiej jej rodziców. Na stałe wyjechała z nimi do Jarosławia w 1927 r. i tam pozostała do śmierci. W 1938 r. zdała egzamin dojrzałości w Liceum Sióstr Niepokalank.

W czasie wojny pracowała w tajnym harcerstwie służąc pomocą ludziom, którzy znajdowali się w ciężkiej sytuacji materialnej. To wówczas zorganizowała słynną w Jarosławiu akcję „Kromka

chleba” dla ludzi głodujących. Pomagała również w organizowaniu niesienia pomocy więźniom obozów koncentracyjnych (chodziło również o wysyłanie paczek żywnościowych). Czynnie zaangażowała się w tajne nauczanie. Od dziecka wyczulona była na różne ludzkie biedy i taka pozostała do końca. Pragnęła zostać lekarzem, by nieść pomoc, by służyć drugiemu człowiekowi. Jednak słabe oczy nie pozwalały na studiowanie medycyny, dlatego po wyzwoleniu studiuje polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studia ukończyła w 1950 roku i podjęła pracę w liceum dla wychowawczyń w przedszkoli Jarosławiu.

Pracę pedagogiczną w całej pełni rozwinęła dopiero w Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Rozpoczęła ją w 1958 roku i pozostała jej wierna do końca swego życia. W latach 1959 - 1962 pełniła funkcję dyrektora szkoły. Po trzech latach ze względu na otwartą postawę światopoglądową, zrezygnowała z piastowanego stanowiska, ale od 1965 r. pełniła obowiązki zastępcy dyrektora szkoły. Przede wszystkim jednak uczyła języka polskiego, ale jak stwierdzają nauczyciele i uczniowie, którzy znali Annę, była nauczycielem utalentowanym. Potrafiła wzbudzać zainteresowanie przedmiotem. Uczyła umiłowania polskiej literatury, a przy tym miłości do własnej, krzywdzonej nieraz Ojczyzny. Jednocześnie wychowywała uczniów i kształtowała ich postawy.

Na pewno wielką pomocą w jej pracy, był jej osobisty urok, takt i szacunek do uczniów. Anna nikogo nie krzywdziła, ani nie lekceważyła, choć trzeba powiedzieć, że była wymagająca. Uwrażliwiała młodzież na Prawdę, Dobro i Piękno. Uczyła miłości Boga i bliźniego. Tam, gdzie nie zdołała dotrzeć poprzez słowo, docierała własnym przykładem. Widziano ją w kościele nie tylko w niedzielę. Przychodziła do niego codziennie. Nie sposób zapomnieć tego przedziwnego skupienia i rozmodlenia, które dało się zauważyć w jej postawie w czasie Mszy świętej. Profesorka Anna Jenke wszystkie trudne sprawy szkoły, uczniów czy ludzi poza szkołą, polecała Bogu przez wstawiennictwo Maryi, modląc się w swoim domu przed figurką Niepokalanej. Do modlitwy również zachęcała. Była przyjaciółką młodzieży, więcej – była jej matką i stawiała pytania w stylu

zatroskanej matki: „Jadłeś śniadanie?”. Dlaczego nie masz szalika? Dlaczego się nie modlisz...?” Ale to nie były tylko pytania, była to konkretna pomoc. Zdobywała ten szalik, wyjmowała z torebki pieniądze na konkretną potrzebę, podawała różaniec, czasem książeczkę do modlitwy, załatwiała wizytę u lekarza czy pracę.

Nie sposób w krótkim szkicu powiedzieć wszystkiego co można powiedzieć o Annie. Służyła młodzieży i była zatroskana o jej losy. „Umiała nas słuchać, umiała rozumieć i potrafiła pomagać. Dlatego szukaliśmy jej i dlatego wciąż odczuwamy jej brak” - powiedział jej uczeń. Anna apostołowała książką, która była podsuwana w przerwie międzylekcyjnej, a nawet docierała do Jednostek Wojskowych. Często ginęła podawana z rąk do rąk, ale profesorka mawiała: „Nie martw się, ważne, że jest czytana”. Znając rolę książki pracowała społecznie w bibliotece parafialnej przy jarosławskiej Farze, wzbogaciła ją o 1500 własnych pozycji. Była wrażliwa na ludzkie cierpienie, choć o swoim mówiła: „Cierpieć się musi”, tą drogą człowieka odwiedzała chorych, usługując im, zwłaszcza, kiedy leżała w szpitalu w Gliwicach na onkologii. To właśnie tam mówiono o niej: „To Świeta”. Przy każdej okazji prosiła o modlitwę za swoje życie, bo odkryła, że żyje na Jego chwałę.

Anna była skromna w sposób szczerzy i naturalny. Wszelkie objawy podziwu dla jej osoby czy pracy zbywała machnięciem ręki i powiedzeniem: „To przecież normalne”, albo „to przecież nic wielkiego”. Wyróżnienia za pracę dydaktyczną przyjmowała jakby z zawstydzeniem i nie należało o nich mówić. Wielu uczniów, jeżeli nie wszyscy, poczytują sobie za zaszczyt to, że byli jej wychowankami, że na jakimś etapie życia spotkali kogoś, kto nie tylko uczył żyć, a także odnajdywać pokój i radość pomimo trudności, jakie to życie niesie ze sobą.

Anna zmarła 15 lutego 1976 r. w Jarosławiu z imieniem Jezus i Maryja na ustach. W dzień pogrzebu młodzież żegnała swoją profesorkę poezją jej ulubionych autorów, a potem na własnych ramionach niosła trumnę na miejsce wiecznego spoczynku. Odeszła do wieczności jako ktoś wyjątkowy, jako człowiek o szlachetnym sercu i wielkim umyśle. Żyła problemami współczesnego człowieka i tym

problemom, w miarę możliwości, próbowała zaradzić. Jest wzorem nie tylko dla nauczycieli, ale także dla każdego świeckiego katolika, który na serio odczytuje Ewangelię. Odważnie, jak przystało na harcerkę, niosła Boga w pracę szkoły i środowisko. W dużej mierze spełniła oczekiwania Soboru Watykańskiego, który położył wielkie nadzieje w katolikach świeckich, mających swoje konkretne zadania do spełnienia w Kościele. Doczesne szczątki Sługi Bożej Anny Jenke spoczywają obecnie w Ośrodku Kultury i Formacji Chrześcijańskiej w Jarosławiu. Proces beatyfikacyjny jest w toku.

RAM W LICZBACH

Jak już zostało wspomniane wcześniej, jubileusz 25-lecia jest wyzwaniem do dalszej pracy, ale też zamyka pewien etap historii. Staralem się ją przybliżyć w poprzedniej części książki. Teraz przedstawiam dane liczbowe na temat Ruchu. Wprawdzie są to tylko liczby, ale również one wiele mówią. Dołożyliśmy wszelkich starań, aby zebrać jak najwięcej informacji. I choć uaktualnialiśmy je do samego dnia oddania książki do druku, ciągle pozostaje wrażenie, że nie wszystko udało się uchwycić. Cóż - niedosyt autorski chyba zawsze musi towarzyszyć takiej pracy. Aby zamknąć się w pewnych ramach czasowych podajemy stan na dzień 10 sierpnia 2009 r., nie wliczając danych z wakacji tego roku.

(Materiały do tej części książki udało się zebrać i opracować dzięki staraniom ks. Jana Mazurka)

ANIMATORZY 1984 - 1994

1. Antosz Anastazja	Dzikowiec
2. Babiarz Marzena	Wysoka
3. Baran Dorota	Leżajsk
4. Barlewicz Alicja	Jaćmierz
5. Bąk Anna	Sarżyna
6. Bąk Bogusław	Przysietnica
7. Bębnik Janusz	Lubaczów
8. Bielec Ewa	Dynów
9. Błahuta Wojciech	Nowa Sarżyna
10. Bożek Agnieszka	Białobrzegi
11. Bryś Antoni	Humniska
12. Buczek Wojciech	Bircza

13. Burek Elżbieta	Giedlarowa
14. Buryło Dorota	Jodłówka
15. Buryło Małgorzata	Jodłówka
16. Buryło Regina	Jodłówka
17. Bytnar Monika	Głuchów
18. Całka Barbara	Tarnobrzeg
19. Dec Regina	Leżajsk
20. Gałasiewicz Marek	Jarosław
21. Głowiak Robert	Wysoka
22. Gołąb Danuta	Hermanowice
23. Gołąb Dorota	Hermanowice
24. Hołub Elżbieta	Dębina
25. Iskra Barbara	Nowosielec
26. Iskra Dorota	Nowa Sarzyna
27. Iskra Grzegorz	Nowosielec
28. Januszewski Jacek	Górno
29. Januszewska Joanna	Górno
30. Januszewski Tomasz	Górno
31. Jaworski Marek	Chmielnik
32. Konieczko Józef	Humniska
33. Konior Beata	Leżajsk
34. Kosztyła Bernadeta	Kombornia
35. Kosztyła Wojciech	Zmiennica
36. Krata Magdalena	Krasne k. Rzeszowa
37. Krauz Magdalena	Nowa Sarzyna
38. Kubik Grzegorz	Zwiężczyca
39. Kula Jadwiga	Dębina
40. Kula Justyna	Wierzawice
41. Laska Maria	Zarzecze
42. Latoń Beata	Brzóza Stadnicka
43. Latoń Katarzyna	Brzóza Stadnicka
44. Leja Urszula	Brzóza Stadnicka
45. Lewko Katarzyna	Nowa Sarzyna

46. Lorenc Agnieszka	Brzóza Stadnicka
47. Lorenc Ewa	Głuchów
48. Lorenz Teresa	Przemysł
49. Łuc Halina	Pruchnik
50. Machała Piotr	Wólka Pełkińska
51. Magoń Monika	Wysoka
52. Makarska Urszula	Rzeszów
53. Małek Alicja	Besko
54. Mateja Mirosław	Jasienica Rosielna
55. Mazur Małgorzata	Łańcut
56. Markowicz Marek	Nowa Dęba
57. Michalik Lucyna	Wańkowa
58. Mikłasz Elżbieta	Jodłówka
59. Mosur Halina	Dubiecko
60. Mroziak Agnieszka	Łańcut
61. Nicpoń Paweł	Żołyńia
62. Pacuła Ewa	Nowosielce
63. Pantoł Maria	Dynów
64. Papak Piotr	Jarosław
65. Pieniążek Mariola	Przeworsk
66. Puchała Marzena	Wysoka
67. Rubin Małgorzata	Grodzisko Nowe
68. Ryba Adam	Humniska
69. Ryba Mariusz	Dynów
70. Rząsa Bernadeta	Dzikowiec
71. Rzeźnik Lucyna	Biała
72. Sitko-Bojarski Antoni	Munina
73. Skoczylas Bartosz	Leżajsk
74. Skomra Tadeusz	Kraczkowa
75. Skrabut Jacek	Komańcza
76. Strojek Bogdan	Jadachy
77. Szczepańska Bożena	Rogóżno
78. Szczepański Piotr	Kraczkowa

79. Szczurko Leszek	Bolestraszyce
80. Tołpa Wiesław	Grodzisko Nowe
81. Trelka Marzena	Tuczempy
82. Tymińska Elżbieta	Łańcut
83. Wacek Jan	Przysietnica
84. Wańczycka Izabela	Leżajsk
85. Wawrzyszko Anna	Tuczempy
86. Więclaw Wiesława	Grodzisko Nowe
87. Wilk Andrzej	Kosina
88. Winiarz Grażyna	Zarzeczce
89. Wróbel Renata	Duńkowice
90. Wójtowicz Joanna	Żurawica
91. Wygnaniec Jan	Munina
92. Wylaż Janusz	Giedlarowa

ANIMATORZY 1995

1. Adamczuk Anna	Dębno
2. Czapska Monika	Nowa Sarzyna
3. Dorocicz Aneta	Przychojec
4. Dzik Agata	Nowa Sarzyna
5. Gałaszka Bernadeta	Żurawica
6. Grzywna Andrzej	Grodzisko Nowe
7. Heliniak Agnieszka	Leżajsk
8. Klimczak Agnieszka	Biłgoraj
9. Korpysz Katarzyna	Nowa Sarzyna
10. Koziół Dorota	Medyka
11. Kula Magdalena	Dębina
12. Kustra Żaneta	Żurawica
13. Latoń Janusz	Brzóza Stadnicka
14. Lipiec Alicja	Dębno
15. Lisiecka Katarzyna	Leżajsk
16. Łyko Elżbieta	Sarzyna
17. Mach Barbara	Rzeszów

18. Mazur Agata	Łańcut
19. Onyszko Wojciech	Myczków
20. Paluch Marzena	Nowa Sarzyna
21. Panek Teresa	Głuchów
22. Paszek Barbara	Sarzyna
23. Piechowska Marta	Nowa Sarzyna
24. Piziak Damian	Giedlarowa
25. Potaczała Grzegorz	Grodzisko Nowe
26. Rup Ryszard	Giedlarowa
27. Suszyło Mariusz	Giedlarowa
28. Stysiał Magdalena	Jarosław
29. Szczypel Magdalena	Żurawica
30. Wielgos Marta	Wólka Pełkińska
31. Wierzbińska Anita	Głuchów
32. Więcek Anna	Wierzbna
33. Wójtowicz Edyta	Wietrzno

ANIMATORZY 1996

1. Baran Tadeusz	Cieplice
2. Becla Magdalena	Rogóżno
3. Bobowicz Iwona	Pawłosiów
4. Cegiel Anna	Nowa Sarzyna
5. Dyndał Adam	Cieplice
6. Dziadowicz Edyta	Jarosław
7. Dziob Paweł	Giedlarowa
8. Fichner Agnieszka	Wzdów
9. Filar Gabriela	Polańczyk
10. Kata Marta	Giedlarowa
11. Kliszczewicz Aneta	Makowa
12. Kobietowska Dorota	Wierzbna
13. Kowal Krzysztof	Jarosław
14. Kowalczyk Jolanta	Jarosław
15. Kozak Anna	Żurawica

16. Krawczyńska Marta	Przemysł
17. Kulka Agnieszka	Adamówka
16. Kwaśny Mariusz	Szówsko
17. Mazurek Elżbieta	Majdan Sieniawski
18. Miernik Bartłomiej	Wysoka
19. Niedbała Marta	Nowa Sarzyna
20. Niemiec Bogusława	Dynów
21. Noga Tomasz	Cieplice
22. Orłóś Bożena	Białobrzegi
23. Presz Regina	Jarosław
24. Rawska Anna	Jarosław
25. Rogała Alicja	Łowce
26. Rogoda Agnieszka	Rzeszów
27. Rzeźnik Tadeusz	Majdan Sieniawski
28. Samul Patrycja	Rzeszów
29. Siwa Anna	Łukawiec
30. Sroka Anna	Wólka Pełkińska
31. Sudoł Sylwia	Munina
32. Szwed Ryszard	Nowa Sarzyna
33. Śliwa Anna	Nowa Sarzyna
34. Tama Łukasz	Jarosław
35. Winiarz Marcin	Zarzecze
36. Wlazło Justyna	Ożańsk
37. Włoch Anna	Wólka Pełkińska
38. Żołyniak Krzysztof	Czerwona Wola

ANIMATORZY 1997

1. Bar Magdalena	Wysoka
2. Bielech Marietta	Niziny
3. Blama Maria	Przemysł
4. Bonenberg Łukasz	Jarosław
5. Buksa Tomasz	Przemysł
6. Dondajewska Monika	Przemysł

7. Falger Małgorzata	Wysoka
8. Ferenc Jolanta	Rogóżno
9. Filip Iwona	Leżajsk
10. Głuszko Ewa	Leszno
11. Gołąb Tomasz	Tuczempy
12. Kotelnicka Agnieszka	Przemysł
13. Kuc Anna	Medyka
14. Kułacz Elżbieta	Giedlarowa
15. Kurchan Edyta	Przemysł
16. Kušta Tomasz	Handzlówka
17. Misiewicz Iwona	Przemysł
18. Odor Daniel	Przemysł
19. Pawłucka Anna	Medyka
20. Piątek Ewelina	Rogóżno
21. Racka Katarzyna	Przemysł
22. Rzeźnik Barbara	Majdan Sieniawski
23. Siara Ewa	Szówsko
24. Stawarska Barbara	Sieniawa
25. Stefanowska Barbara	Jarosław
26. Szczygielska Anna	Medyka
27. Szółek Anna	Pikulice
28. Szuba Maciej	Brzozów
29. Świsterska Zofia	Krasiczyn
30. Trojnar Tomasz	Handzlówka
31. Urban Ewa	Świdnica
32. Wac Dominik	Jarosław
33. Wąsacz Magdalena	Urzejowice
34. Wojtowicz Małgorzata	Drohojów
35. Woźny Joanna	Jarosław
36. Wysocka Joanna	Jarosław
37. Wysocka Marta	Piwoda

ANIMATORZY 1998

1. Balicki Dariusz	Piwoda
2. Bieńko Iwona	Izdebki
3. Boratyn Katarzyna	Siennów
4. Dytko Piotr	Izdebki
5. Dziob Tomasz	Giedlarowa
6. Futoma Janusz	Łopuszka Wielka
7. Gajdzik Małgorzata	Krzywcza
8. Gensiorska Anna	Bolestraszyce
9. Głuszko Tomasz	Leszno
10. Karp Barbara	Głuchów
11. Koziół Monika	Medyka
12. Krawiec Małgorzata	Bolestraszyce
13. Kuczek Sławomir	Przeworsk
14. Lasota Tomasz	Jarosław
15. Ługowska Alona	Kazachstan
16. Majcher Urszula	Prądkowce
17. Matusz Agnieszka	Przemysł
18. Muzyczka Michał	Jarosław
19. Organ Piotr	Rudawiec
20. Paniw Agnieszka	Przemysł
21. Pels Tomasz	Jarosław
22. Pielech Ewa	Bachórzec
23. Pielech Małgorzata	Bachórzec
24. Podwyszyński Maciej	Przemysł
25. Pokrywka Piotr	Krasne
26. Porada Wojciech	Medyka
27. Rybak Grzegorz	Jarosław
28. Solarz Joanna	Przemysł
29. Staszków Katarzyna	Przemysł
30. Stefanowska Iwona	Jarosław
31. Szczepańska Sabina	Głuchów
32. Świsterski Adam	Krasiczyn

33. Walaszek Magdalena	Dubiecko
34. Wiater Aneta	Piwoda
35. Wielgus Paweł	Dwernik
36. Wojdyło Urszula	Średnia
37. Woźny Mariusz	Piwoda
38. Zachara Agnieszka	Giedlarowa
39. Zajac Tomasz	Przeworsk
40. Zarzecka Agata	Wiązownica
41. Ziobrowska Elżbieta	Gorliczyna

ANIMATORZY 1999

1. Bajda Monika	Reczpol
2. Bańko Magdalena	Jarosław
3. Barszcz Wioletta	Jarosław
4. Bazan Tomasz	Łańcut
5. Bińko Agnieszka	Przemyśl
6. Borowska Aleksandra	Przemyśl
7. Cieszyńska Katarzyna	Niziny
8. Czerkies Anna	Hłudno
9. Czyżowska Beata	Przemyśl
10. Dąbek Małgorzata	Leżajsk
11. Goch Monika	Kolonia Polska
12. Hagel Grzegorz	Jarosław
13. Hardulak Katarzyna	Jarosław
14. Inglot Barbara	Handzlówka
15. Jagiela Marzena	Cetula
16. Kaniowska Jadwiga	Nielepkowice
17. Klajn Monika	Nehrybka
18. Knot Małgorzata	Przemyśl
19. Kolanko Katarzyna	Krosno
20. Korecka Aneta	Żurawica
21. Korecka Joanna	Żurawica
22. Kot Anna	Ujezna

23. Kozak Michał	Żurawica
24. Kozakowska Agnieszka	Przemyśl
25. Lasek Elżbieta	Humniska
26. Latoś Monika	Humniska
27. Leja Edyta	Żurawica
28. Lepczyńska Sylwia	Lipa
29. Lesiak Waldemar	Jarosław
30. Lewandowska Beata	Przemyśl
31. Macina Anna	Wiązownica
32. Magoń Dominik	Wysoka
33. Makar Andrzej	Jarosław
34. Marczak Bartłomiej	Dąbrowica
35. Maślany Magdalena	Bolestraszyce
36. Matusz Bernadeta	Przemyśl
37. Mikuła Dariusz	Urzejowice
38. Musz Agnieszka	Handzlówka
39. Nalepa Ewa	Rączyna
40. Pająk Ewa	Krosno
41. Palikij Magdalena	Giedlarowa
42. Pawlus Sabina	Lipa
43. Pelc Agnieszka	Kupiatycze
44. Perczyk Agnieszka	Ostrów
45. Piekacz Agata	Łańcut
46. Pilip Katarzyna	Żurawica
47. Polak Anna	Krosno
48. Rachwalska Anna	Humniska
49. Roczniak Ewa Małgorzata	Przemyśl
50. Romaniak Izabela	Żurawica
51. Rybak Agnieszka	Krosno
52. Sas Renata	Łętownia
53. Socha Wojciech	Dobieszyn
54. Sojka Łukasz	Przemyśl
55. Sokół Monika	Cetula

56. Sołek Katarzyna	Przeworsk
57. Sura Anna	Kuńkowce
58. Suszyło Barbara	Giedlarowa
59. Szelągowski Grzegorz	Jarosław
60. Szpunar Agnieszka	Albigowa
61. Trojnat Beata	Bolestraszyce
62. Weron Katarzyna	Krosno
63. Wiątek Katarzyna	Bircza
64. Witek Bartłomiej	Jarosław
65. Wojdyła Rafał	Rączyna
66. Zwolińska Jolanta	Majdan Sieniawski
67. Żuk Bogusław	Przeworsk

ANIMATORZY 2000

1. Bałutowska Joanna	Korzenica
2. Bednarz Anna	Błazowa Dolna
3. Bieńko Anna	Izdebki
4. Bober Elwira	Ostrów
5. Bryzek Paulina	Przemysł
6. Bucior Angelika	Czarna Góra
7. Buczek Marta	Żurawica
8. Budzan Dariusz	Przemysł
9. Budzan Janusz	Przemysł
10. Chodań Teresa	Czerwona Wola
11. Czapla Katarzyna	Wierzawice
12. Ćwioro Małgorzata	Miękisz Nowy
13. Dziob Beata	Giedlarowa
14. Dziob Grzegorz	Giedlarowa
15. Farowicz Grzegorz	Przemysł
16. Fil Łukasz	Nowa Sarzyna
17. Gaweł Wojciech	Przemysł
18. Golonka Robert	Pielnia
19. Hagel Michał	Jarosław

20. Heret Elżbieta	Jaćmierz
21. Hipner Magdalena	Sanok
22. Janas Marta	Jarosław
23. Jaromi Katarzyna	Skołoszów
24. Juszcak Anna	Krosno
25. Kasiuk Maria	Bolestraszyce
26. Kielar Marcjanna	Krosno
27. Kisała Paweł	Handzlówka
28. Koba Grzegorz	Niziny
29. Kowalska Katarzyna	Przemysł
30. Kozak Magdalena	Żurawica
31. Kozar Przemysław	Jarosław
32. Kozdrój Sabina	Krosno
33. Krzanowska Alina	Jarosław
34. Kucab Ewelina	Pawłosiów
35. Lubińska Ewa	Żurawica
36. Łapka Grzegorz	Dąbrowica
37. Maciąłek Marcin	Makowisko
38. Maciejko Barbara	Jarosław
39. Marzec Maciej	Babice
40. Maślany Grzegorz	Bolestraszyce
41. Marmurowicz Małgorzata	Jarosław
42. Mischuk Grzegorz	Jarosław
43. Mitan Justyna	Hłudno
44. Palikij Rafał	Giedlarowa
45. Patlewicz Kamila	Czarna Góra
46. Pęczak Marcin	Tuchla
47. Piesiak Iwona	Miękisz Nowy
48. Pietroń Aleksandra	Babice
49. Przybyła Anna	Wzdów
50. Pukajło Bernadeta	Bolestraszyce
51. Radochoński Kamil	Bolestraszyce
68. Rokosz Mariola	Jarosław

52. Rydzik Małgorzata	Przemyśl
53. Rzeźnik Adam	Majdan Sieniawski
54. Sajdak Michalina	Pielnia
55. Sas Anna	Łętownia
56. Sieńko Sabina	Wybrzeże
57. Socha Katarzyna	Makowisko
58. Stepanko Beata	Tuchla
59. Stępień Arkadiusz	Tuchla
60. Stryjak Michał	Sanok
61. Szczerba Sabina	Pielnia
62. Szot Anna	Przemyśl
63. Szpyłma Wojciech	Makowisko
64. Szydłowski Marcin	Makowisko
65. Tajchman Grzegorz	Niziny
66. Tandyrak Łukasz	Przemyśl
67. Tołpa Aleksandra	Gorzyce
68. Tomaszewska Wiktoria	Jarosław
69. Trojnar Karolina	Handzlówka
70. Wacyk Agnieszka	Orły
71. Wilczek Anna	Przemyśl
72. Wilk Bernadeta	Kosina
73. Winiarz Małgorzata	Korzenica
74. Woźniak Małgorzata	Przeworsk
75. Zachara Łukasz	Giedlarowa
76. Zacharska Urszula	Wzdów
77. Zarzyczny Wojciech	Czarna Góra

ANIMATORZY 2001

1. Adamkiewicz Bogusław	Zagórz
2. Brodowicz Lidia	Wiązawica
3. Broszko Beata	Walawa
4. Bury Krzysztof	Jarosław
5. Buszta Maria	Wydrze

6. Czamara Dominika	Pawłosiów
7. Czubat Jadwiga	Leżajsk
8. Dobel Tomasz	Laszki
9. Dolecka Bogusława	Przemyśl
10. Guła Małgorzata	Przemyśl
11. Hajduk Sylwia	Hruszowice
12. Haliżak Elżbieta	Kuryłówka
13. Halwa Danuta	Laszki
14. Halwa Katarzyna	Laszki
15. Jażyk Elżbieta	Przemyśl
16. Józefczyk Bogumił	Przemyśl
17. Kałwak Joanna	Przemyśl
18. Kaszuba Agnieszka	Przeworsk
19. Kędziora Marta	Gorliczyna
20. Kokocki Piotr	Korczowa
21. Korol Katarzyna	Przemyśl
22. Kozak Witold	Laszki
23. Krochmalna Barbara	Przemyśl
24. Kroczek Agnieszka	Przemyśl
25. Król Przemysław	Żołyńia
26. Kruk Ilona	Kuryłówka
27. Kuca Monika	Brzoza Stadnicka
28. Leja Anna	Kosina
29. Leja Krzysztof	Żołyńia
30. Maciałek Łukasz	Makowisko
31. Maciąg Bartłomiej	Makowisko
32. Majchrowska Ewelina	Makowisko
33. Majka Sylwia	Jarosław
34. Nuckowska Magdalena	Przemyśl
35. Oleniacz Anna	Jurowce
36. Pamuła Sylwia	Przemyśl
37. Pawliszko Janina	Młyny
38. Plichta Jolanta	Szówsko

39. Płaziak Sylwia	Czaszyn
40. Płoszaj Agnieszka	Jarosław
41. Przybyło Dorota	Makowisko
42. Pudłowski Przemysław	Przemysł
43. Rabczak Bernadeta	Surochów
44. Ruchlewicz Sławomir	Bachórzec
45. Rząsa Teresa	Pawłosiów
46. Seman Marta	Końskie
47. Sęk Anna	Pawłosiów
48. Sienkiewicz Grzegorz	Makowisko
49. Strama Anna	Wólka Pełkińska
50. Studziński Łukasz	Skołoszów
51. Suszko Dariusz	Pielnia
52. Szczepan Magdalena	Sanok
53. Szczypta Dariusz	Surochów
54. Szpyłma Barbara	Makowisko
55. Świetlak Elżbieta	Czystogarb
56. Tarała Jadwiga	Kosina
57. Trudzik Barbara	Żurawica
58. Tympalski Łukasz	Zagórz
59. Uchman Sylwia	Kosina
60. Urban Joanna	Brzóza Stadnicka
61. Wawro Radosław	Surochów
62. Wróbel Stella	Poraż
63. Zajdel Anna	Grabownica
64. Żyła Krzysztof	Zagórz
65. Żytecka Katarzyna	Gończyce

ANIMATORZY 2002

1. Adamów Maciej	Łowce
2. Barańska Katarzyna	Przemysł
3. Bednarz Paweł	Izdebki
4. Biała Małgorzata	Rogóżno

5. Błaszczyszyn Marzena	Walawa
6. Broszko Monika	Miękisz Nowy
7. Chmura Bożena	Jarosław
8. Cieślachowska Anna	Wysoka
9. Czepiel Katarzyna	Kańczuga
10. Czerwonka Grzegorz	Grodzisko Górne
11. Czubat Anna	Iwonicz
12. Czubat Grzegorz	Iwonicz
13. Ćwioro Marzena	Miękisz Nowy
14. Dec Dawid	Krzemienica
15. Dębiec Aneta	Haczów
16. Dolecka Jadwiga	Przemysł
17. Duchań Anna	Jarosław
18. Dworniczak Katarzyna	Jastrzębiec
19. Dzimira Maja	Medyka
20. Jakubiszyn Paweł	Grochowce
21. Kandfer Maria	Iwonicz
22. Karakuła Justyna	Żołynia
23. Kopeć Joanna	Łańcut
24. Krawczyk Anna	Izdebki
25. Kucharska Anna	Wyszatyce
26. Lekka Dorota	Babice
27. Łobaza Anna	Albigowa
28. Łoś Joanna	Iwonicz
29. Łoza Sylwia	Kniażyce
30. Łupicka Anna	Przemysł
31. Maciałek Ewa	Szówsko
32. Magda Joanna	Makowisko
33. Majchrowski Kamil	Makowisko
34. Matusz Joanna	Jarosław
35. Mazurek Monika	Kuryłówka
36. Moskal Barbara	Odrzykoń
37. Nazimek Ewa	Drohojów

38. Perczyk Katarzyna	Ostrów
39. Pigan Iwona	Sieniawa
40. Piotrowska Małgorzata	Brzozów
41. Rogowska Agnieszka	Walawa
42. Rusin Marzena	Przemysł
43. Sałdan Malwina	Hnatkowice
44. Sawa Marzena	Izdebki
45. Sobol Bartłomiej	Krzywcza
46. Solska Paulina	Pawłosiów
47. Sołtysik Szymon	Iwonicz
48. Sowińska Anna	Iwonicz
49. Stanoch Mateusz	Wysoka
50. Szegda Urszula	Jarosław
51. Szerszeń Mariusz	Izdebki
52. Świątoniowska Anna	Żołyńia
53. Tabaka Mateusz	Czarna
54. Terech Katarzyna	Przeworsk
55. Tomczyk Grzegorz	Surochów
56. Turek Katarzyna	Izdebki
57. Urbanik Karolina	Leżajsk
58. Warunek Katarzyna	Przemysł
59. Wierzbicka Joanna	Duńkowice
60. Winarski Marcin	Przemysł
61. Wojdyło Małgorzata	Żurawica
62. Wojtuń Iwona	Haczów
63. Wójcik Rafał	Makowisko
64. Wraga Ewelina	Kuryłówka
65. Wrotniak Marcin	Ostrów
66. Wróbel Anna	Rokietnica
67. Wróbel Magdalena	Pawłosiów
68. Wyskiel Maria	Piątkowa
69. Zarzycka Joanna	Przemysł
70. Zbiegień Jakub	Zagórz

71. Żuraw Monika	Kuryłówka
72. Żylak Joanna	Przemysł

ANIMATORZY 2003

1. Amarowicz Bernadetta	Przemysł
2. Balawender Ewa	Czarna
3. Batko Anna	Buszkowiczki
4. Beńko Agnieszka	Przemysł
5. Biedroń Agnieszka	Przemysł
6. Bochenek Agnieszka	Ustjanowa Dolna
7. Bugira Paweł	Żurawica
8. Chyła Karolina	Żurawica
9. Cieliczka Katarzyna	Chłopice
10. Cyrnek Monika	Czarna
11. Czerwonka Robert	Grodzisko Górne
12. Czymczuk Bogdan	Ustjanowa Górna
13. Ćwikła Anna	Kuryłówka
14. Dańczuk Joanna	Rokietnica
15. Darmobit Anna	Przemysł
16. Depczak Anna	Rożubowice
17. Dusza Katarzyna	Przemysł
18. Dzięgiel Katarzyna	Rogózno
19. Dziwota Grzegorz	Kuryłówka
20. Fednar Łukasz	Żurawica
21. Filipczak Sebastian	Krosno
22. Firut Krzysztof	Giedlarowa
23. Gawłowski Robert	Żurawica
24. Gierczak Joanna	Łętownia
25. Golba Paweł	Makowisko
26. Golenia Jacek	Rogózno
27. Hataś Anna	Przemysł
28. Izdebska Izabela	Haczów

29. Jakubiszyn Bogusław	Grochowce
30. Jakubów Patrycja	Żurawica
31. Jędruch Dorota	Przemyśl
32. Job Małgorzata	Przemyśl
33. Karaś Zofia	Luchów Dolny
34. Kielboń Weronika	Studzian
35. Kijowska Olga	Krosno
36. Kilar Sabina	Głęboki
37. Klisko Daria	Żurawica
38. Knap Renata	Chłopice
39. Kochmańska Lidia	Gać
40. Kotlarz Beata	Markowice
41. Kubiak Katarzyna	Leszczawa Dolna
42. Kwaśna Magdalena	Krzywcza
43. Lichy Teresa	Makowisko
44. Maciołek Monika	Buszkowice
45. Marciak Anna	Łowce
46. Mendzios Krzysztof	Ustjanowa Górna
47. Michalik Justyna	Krosno
48. Nazar Krzysztof	Leżajsk
49. Paniw Grzegorz	Przemyśl
50. Papciak Katarzyna	Jarosław
51. Pernal Justyna	Krosno
52. Pielach Marta	Piwoda
53. Pindaczek Łukasz	Bachów
54. Płocica Witold	Żurawica
55. Pobuta Iwona	Chłopice
56. Poznańska Aneta	Przemyśl
57. Pruchnicka Ewa	Przeworsk
58. Robak Jolanta	Żurawica
59. Rusnak Dorota	Huta Brzuska
60. Ryba Robert	Dynów
61. Sielska Anna	Przemyśl

62. Skalski Krzysztof	Żurawica
63. Skóra Marzena	Żurawica
64. Sobol Monika	Krzywcza
65. Socha Ewa	Kuryłówka
66. Stec Marcin	Krościenko k. Ustrzyk Dolnych
67. Szczęsny Krzysztof	Sieniawa k. Rymanowa
68. Szczurek Anna	Iwonicz
69. Szółek Ewa	Pikulice
70. Szymańska Magdalena	Jabłonica Polska
71. Świetlicka Magdalena	Przemyśl
72. Toczek Łukasz	Wara
73. Uliasz Barbara	Jasionka k. Dukli
74. Urban Bogusława	Maćkowice
75. Weinar Piotr	Przemyśl
76. Wiatrowicz Elżbieta	Leżajsk
77. Wojdyłak Anna	Huta Brzuska
78. Wojnarski Piotr	Grodzisko Dolne
79. Zahorski Paweł	Krosno
80. Zapołoch Andrzej	Mielnów

ANIMATORZY 2004

1. Anioł Łukasz	Przeworsk
2. Bała Barbara	Rokietnica
3. Barnat Andrzej	Czarna k/Łańcuta
4. Bednarska Edyta	Łańcut
5. Bober Agnieszka	Haczów
6. Bolanowska Kinga	Iwonicz
7. Broda Małgorzata	Piwoda
8. Bzdek Monika	Żołyńia
9. Częcdek Karolina	Krosno
10. Czochra Anna	Jarosław
11. Czyżowska Joanna	Przemyśl
12. Demska Agnieszka	Przemyśl

13. Długosz Dominik	Gać
14. Dyrkacz Magdalena	Żurawica
15. Dziwota Joanna	Kuryłówka
16. Ekiert Joanna	Haczów
17. Faliszek Tomasz	Krosno
18. Flader Maciej	Medyka
19. Gac Joanna	Drohojów
20. Gargas Arkadiusz	Wola Buchowska
21. Gliniany Monika	Wólka Pełkińska
22. Gołąb Katarzyna	Przemysł
23. Górecka Anna	Żurawica
24. Grzywna Michał	Jarosław
25. Hordowska Paulina	Kosienice
26. Jabłońska Ewa	Stary Dzików - diec. Zam.-Lub.
27. Jakubów Marta	Żurawica
28. Kandefer Danuta	Iwonicz
29. Kaniowska Monika	Wiązownica
30. Kierepka Anna	Medyka
31. Król Celina	Stary Dzików diec. Zam.-Lub.
32. Kudyba Diana	Krosno
33. Kula Dorota	Pełkinie
34. Kuliga Marta	Haczów
35. Kuras Krzysztof	Grodzisko Górne
36. Kuźniar Krzysztof	Makowisko
37. Leśniak Diana	Grodzisko k/Strzyżowa - diec. Rzeszowska
38. Łuc Katarzyna	Wara
39. Matusz Aneta	Przemysł
40. Mikołajczak Katarzyna	Zahutyń
41. Murczyk Ewelina	Iwonicz
42. Nagrodzka Natalia	Olszynka
43. Nizioł Katarzyna	Albigowa

44. Oleksińska Agnieszka	Żurawica
45. Paczosa Mateusz	Krosno
46. Pasterkiewicz Aleksandra	Lipowica k. Dukli
47. Pelczar Anna	Krosno
48. Pękała Dorota	Głuchów
49. Pielach Anna	Piwoda
50. Piziak Rafał	Giedlarowa
51. Pomykała Katarzyna	Sanok
52. Radoń Krystian	Bolestraszyce
53. Romanik Maciej	Jarosław
54. Rzeszótko Anna	Orzechowce
55. Sas Katarzyna	Rokietnica
56. Sawicki Grzegorz	Olszany
57. Siuzdak Marek	Giedlarowa
58. S. Bochenek Jana	Wólka Pełkińska - felicjanka.
59. Szegda Paulina	Jarosław
60. Szewczyk Natalia	Wara
61. Szmaj Łukasz	Krosno
62. Szółek Renata	Pikulice
63. Szuber Marcelina	Haczów
64. Świętoniowski Damian	Stubienko
65. Świdnicki Łukasz	Wacławice
66. Techman Jarosław	Kraczkowa
67. Uchman Ewa	Kosina
68. Walczak Grzegorz	Drohojów
69. Wałczyk Elżbieta	Łowce
70. Zachara Justyna	Tarnawiec
71. Zagrodnik Karolina	Wiązownica
72. Zapołoch Katarzyna	Mielnów
73. Żemła Monika	Gniewczyzna Tryniecka
74. Żyła Katarzyna	Przeworsk

ANIMATORZY 2005

1. **Antonik Joanna** Cierpisz
2. **Baran Anna** Sanok
3. **Baran Małgorzata** Laszki
4. **Barańska Wioleta** Sanok
5. **Bednarz Agnieszka** Pustyny
6. **Beńko Ewa** Przemyśl
7. **Bielas Marta** Kuńkowce
8. **Błachowiak Magdalena** Haczów
9. **Błaż Gabriela** Haczów
10. **Bram Jacek** Przemyśl
11. **Chrapek Monika** Nehrybka
12. **Czura Monika** Bolestraszyce
13. **Durbajło Piotr** Jarosław
14. **Gazda Mariusz** Krosno
15. **Gębuś Paweł** Haczów
16. **Górniak Justyna** Przemyśl
17. **Gręda Bartosz** Żurawica
18. **Hrynkiewicz Barbara** Przemyśl
19. **Jakubiszyn Milena** Grochowce
20. **Jarema Anna** Bolestraszyce
21. **Jarosz Monika** Albigowa
22. **Jasiewicz Bartłomiej** Jarosław
23. **Jastrzębska Justyna** Przemyśl
24. **Jezierska Katarzyna** Jarosław
25. **Jurczak Magdalena** Pustyny
26. **Kic Magdalena** Przemyśl
27. **Klecha Michał** Haczów
28. **Kochmańska Anna** Waclawice
29. **Kontek Renata** Surochów
30. **Kudyba Marek** Kraczkowa
31. **Leś Grzegorz** Krosno
32. **Linczowska Iwona** Przemyśl

33. Łanowy Jakub	Iwonicz
34. Momot Joanna	Laszki
35. Nestorowska Bernadetta	Dynów
36. Opaluch Łukasz	Waclawice
37. Osiega Bernadetta	Przemysł
38. Pęczak Paweł	Tuchla
39. Rozenbajgier Edyta	Haczów
40. Rzepka Marta	Przysietnica
41. Sereda Renata	Laszki
42. Siuzdak Waldemar	Giedlarowa
43. Skalska Anna	Młodowice - Osiedle
44. Stachów Lidia	Stary Dzików - diec. Zam. - Lub.
45. Szczepanek Marcela	Nowy Dzików - diec. Zam. - Lub.
46. Świdnicki Tomasz	Waclawice
47. Wilusz Paulina	Pustyny
48. Wojdyła Magdalena	Lubaczów - diec. Zam. - Lub.
49. Wojdyło Barbara	Żurawica
50. Wróbel Maciej	Albigowa
51. Zając Agnieszka	Maćkowice
52. Zajdel Justyna	Krosno
53. Zawitkowski Jan	Miękisz Nowy

ANIMATORZY 2006

1. Bała Agata	Pawłosiów
2. Baran Mateusz	Giedlarowa
3. Bartnicka Anna	Grabownica
4. Biedroń Anna	Sieniawa
5. Bogacz Katarzyna	Równie
6. Boruta Piotr	Koniaczów
7. Brodzicka Magdalena	Brzeżawa
8. Buczko Aleksandra	Stary Dzików- Dziec. Zam. - Lub.

9. Buczko Wojciech	Oleszyce - Diec. Zam. - Lub.
10. Buniowska Alicja	Majdan Sieniawski
11. Celarek Katarzyna	Przemysł
12. Czepiel Joanna	Czaszyn
13. Duduś Kamila	Sanok
14. Foryś Sabina	Przemysł
15. Fudali Aldona	Świebodna
16. Gradowska Barbara	Buszkowice
17. Grzebieniak Aneta	Wiązownica
18. Grzeško Ewelina	Duńkowice
19. Hagel Joanna	Jarosław
20. Horajski Łukasz	Jodłówka
21. Jakubik Magdalena	Wiązownica
22. Janusz Elżbieta	Chałupki k. Przeworska
23. Jarosz Magdalena	Pawłosiów
24. Kijanka Ilona	Czelatyce
25. Kiełb Ewelina	Gorliczyna
26. Koźma Justyna	Sanok
27. Kubiczek Anna	Żurawica
28. Kulig Joanna	Kraczkowa
29. Kurcz Tomasz	Przemysł
30. Lech Magdalena	Sobiecín
31. Łamasz Agnieszka	Walawa
32. Matusz Artur	Gorzyce
33. Materna Paweł	Kuryłówka
34. Mędrék Małgorzata	Giedlarowa
35. Morawa Damian	Czarna k. Łańcuta
36. Olszewska Rozalia	Sanok
37. Organ Maria	Wara
38. Paniw Magdalena	Przemysł
39. Pelczar Mirosław	Pustyny
40. Piejko Łukasz	Przemysł
41. Pikłowska Izabela	Grochowce

42. Prymon Paweł	Wiązownica
43. Pusztek Monika	Jagiella
44. Rajzer Paulina	Handzlówka
45. Rusnak Renata	Huta Brzuska
46. Rzepka Adam	Przysietnica
47. Skrabalak Barbara	Przemyśl
48. Skrzypek Anna	Piwoda
49. Socha Rafał	Piwoda
50. Stysiał Justyna	Sieniawa
51. Sycz Agnieszka	Przemyśl
52. Szczepanik Adam	Wólka Pełkińska
53. Świst Magdalena	Rybotycze
54. Toczek Ewelina	Wara
55. Toczek Maciej	Wara
56. Totoś Małgorzata	Czelatycze
57. Turek Michał	Gorzyce
58. Twaróg Justyna	Krosno
59. Undziakiewicz Bartłomiej	Bachórzec
60. Wałczyk Krzysztof	Piwoda
61. Wawrzekiewicz Paweł	Jarosław
62. Weinar Katarzyna	Przemyśl
63. Wiech Karolina	Przemyśl
64. Wilk Sylwia	Korczyna
65. Winiarska Klaudia	Lubatowa
66. Wiśniowska Karolina	Przeworsk
67. Wojnarska Katarzyna	Grodzisko Górne
68. Wołos Monika	Przemyśl
69. Wołoszyn Adrianna	Jarosław

ANIMATORZY 2007

1. Andruszczyszyn Agata	Przemyśl
2. Baran Ewelina	Bircza
3. Barud Katarzyna	Krosno

4. Borcz Paulina	Mikulice
5. Boruta Ewelina	Koniaczów
6. Choma Marlena	Dynów
7. Chytła Katarzyna	Sanok
8. Dołoszycka Małgorzata	Sanok
9. Franczak Justyna	Nowy Zagórz
10. Hop Katarzyna	Bircza
11. Jakubik Małgorzata	Szówsko
12. Jakubowicz Justyna	Iwonicz
13. Kazimierz Joanna	Buszkowiczki
14. Kisielczyk Ewelina	Przemysł
15. Kot Szymon	Sanok
16. Król Aneta	Stary Dzików - Diec. Zam. - Lub.
17. Leja Piotr	Radymno
18. Leniart Magdalena	Kuryłówka
19. Leś Angelika	Krosno
20. Lewińska Mirosława	Sanok
21. Liber Agnieszka	Kuryłówka
22. Linek Agnieszka	Łańcut
23. Majkut Bernadetta	Szówsko
24. Masaj Weronika	Dynów
25. Mazurek Dominika	Szówsko
26. Michalik Natalia	Sanok
27. Mryc Katarzyna	Przemysł
28. Mucha Edyta	Jarosław
29. Muzyczka Katarzyna	Jarosław
30. Pawliszak Paulina	Fredropol/ Os. Młodowice
31. Pielach Wioleta	Wiązownica
32. Piotrowska Maria	Grabownica
33. Piskadło Małgorzata	Sanok
34. Płaziak Katarzyna	Przemysł
35. Podbrożna Zofia	Przemysł - Kazanów

36. Polak Mateusz	Kramarzówka
37. Pomykała Paweł	Łańcut
38. Popiołek Łukasz	Sanok
39. Solarczyk Małgorzata	Fredropol/ Os. Młodowice
40. Szałyga Magdalena	Olszynka
41. Szczypek Agnieszka	Kormanice
42. Szynal Joanna	Majdan Sieniawski
43. Świdnicki Mateusz	Waclawice
44. Turek Anna	Chałupki
45. Tworzydło Justyna	Dynów
46. Tywoniuk Mateusz	Żurawica
47. Walczak Waldemar	Drohojów
48. Wańczyk Witold	Piwoda
49. Wawrzyniec Marcela	Stary Dzików - Diec. Zam. - Lub.
50. Wielgosz Dawid	Drohojów
51. Wojtuń Łukasz	Haczów
52. Zawadzki Paweł	Tuligłowy
53. Ziemiańska Agnieszka	Haczów
54. Ziętkiewicz Justyna	Jarosław
55. Zwolińska Beata	Majdan Sieniawski

ANIMATORZY 2008

1. Antochów Joanna	Przemysł
2. Banaś Agata	Dynów
3. Batko Monika	Buszkowiczki
4. Biały Kamila	Stare Sioło - diec. zamojsko-lubaczowska
5. Biedroń Ewa	Sieniawa
6. Bielec Monika	Dynów
7. Błażkowska Sylwia	Przemysł
8. Cichowska Barbara	Lubaczów - diec. zamojsko-lubaczowska

9. Cyrul Urszula	Kuryłówka
10. Czwerenko Magdalena	Brylińce
11. Dańko Paweł	Nozdrzec
12. Dąbrowska Katarzyna	Kidałowice
13. Drożdż Kamil	Brzozów
14. Dubiel Anna	Łańcut
15. Dusik Stanisław	Medyka
16. Dzięgielowski Grzegorz	Piwoda
17. Gaweł Katarzyna	Ujkowice
18. Gołdyn Anna	Ostrów k. Przemyśla
19. Gręda Patrycja	Żurawica
20. Guzik Izabela	Krosno
21. Jakubiszyn Anna	Grochowce
22. Jurczak Monika	Pustyny
23. Karnas Karolina	Orły
24. Kopczyk Arleta	Brzozów
25. Kot Justyna	Czelatycze
26. Krućko Magdalena	Rzeszów - diec. rzeszowska
27. Krupska Wiktoria	Pisarowce
28. Kuńdzierewicz Sabina	Brzozów
29. Leja Michał	Radymno
30. Madej Marcin	Iwonicz
31. Mazur Ewelina	Zagórz
32. Noch Ewa	Niewistka
33. Noch Magdalena	Niewistka
34. Noga Beata	Wacławice
35. Piątek Małgorzata	Rudołowice
36. Piróg Paulina	Dynów
37. Posiak Monika	Urzejowice
38. Potoczna Joanna	Dynów
39. Rusinek Dorota	Markowa
40. Ryznar Sylwia	Chłopicze
41. Saldan Grzegorz	Buszkowice

42. Siwulec Paulina	Dynów
43. Skotnicka Jolanta	Wara
44. Sławiński Wojciech	Rozbórz
45. Szałyga Joanna	Orły
46. Świeca Sabina	Zapałów
47. Świetlicka Beata	Pawłosiów
48. Tabaka Paweł	Czarna k. Łańcuta
49. Tobiasz Wioleta	Zagórz
50. Tympalski Bartłomiej	Zagórz
51. Uryć Bernadetta	Wara
52. Wacnik Agnieszka	Łańcut
53. Walczyszyn Rafał	Radymno
54. Walus Aleksandra	Głębokie
55. Wąclaw Joanna	Kombornia
56. Wojtowicz Kamila	Drohojów
57. Wota Paweł	Czelatycze
58. Woźniczyszyn Aleksandra	Zagórz
59. Zamróż Paweł	Łętownia
60. Złotnik Karolina	Rokietnica

KANDYDACI NA STUDIUM ANIMATORA 2008/2009

1. Bajowska Anna	Hnatkowiec
2. Balicki Łukasz	Chłopice
3. Bembenek Katarzyna	Krzywcza
4. Betlej Angelika	Krzywcza
5. Biedroń Barbara	Sieniawa
6. Borzęcka Katarzyna	Przemysł
7. Chyła Agnieszka	Sanok
8. Dąbrowska Magdalena	Jarosław
9. Droń Michał	Krówniki
10. Dubanik Michał	Ryszkowa Wola
11. Dusik Joanna	Medyka

12. Fal Witold	Zagórz
13. Federkiewicz Regina	Iwonicz
14. Galica Żaneta	Leszczyny
15. Grządziel Weronika	Poraż
16. Halejcio Wojciech	Piwoda
17. Jajko Sabina	Przysietnica
18. Jakiela Mateusz	Iwonicz
19. Jakubowicz Bartłomiej	Zadwór
20. Jakubowski Jakub	Medyka
21. Janusz Wojciech	Małkowice
22. Karpińska Agata	Żurawica
23. Karpińska Elżbieta	Żurawica
24. Kijanka Marta	Czelatyce
25. Kipisz Aleksandra	Wara
26. Kołacz Anna	Maćkowice
27. Koniuszy Edyta	Maćkowice
28. Korzec Patrycja	Przemysł
29. Kot Katarzyna	Czelatyce
30. Krauze Andrzej	Buszkowice
31. Król Karolina	Krzywcza
32. Król Magdalena	Dynów
33. Lewkut Łukasz	Przemysł
34. Majcher Patrycja	Trójczyce
35. Michalczak Diana	Zagórz
36. Michno Andżelika	Wierzbna
37. Mikoś Monika	Dynów
38. Młynarska Maria	Nienadowa
39. Mysłek Agnieszka	Bolestraszyce
40. Ogarek Aleksandra	Poraż
41. Olszańska Sandra	Jodłówka
42. Panek Edyta	Ryszkowa Wola
43. Pęcak Urszula	Sanok
44. Posiak Agnieszka	Dębów

45. **Pystka Paweł**
46. **Radwańska Kinga**
47. **Rusin Izabela**
48. **Sawicka Konstancja**
49. **Setnik Justyna**
50. **Sowa Ewelina**
51. **Szałyga Anna**
52. **Szul Dominika**
53. **Szymbara Sylwia**
54. **Śmiech Aneta**
55. **Śmiech Marzena**
56. **Uryć Karolina**
57. **Wais Agata**
58. **Wieheć Damian**
59. **Wiśniewski Szczepan**
60. **Wyka Sylwia**
61. **Zagrobela Sabina**
62. **Zarzecki Kamil**

- Rudawka
 Zagórz
 Przemyśl
 Krzywca
 Pisarowce
 Gorzyce
 Olszynka
 Kombornia
 Dobieszyn
 Ujezna
 Ujezna
 Wara
 Pisarowce
 Gniewczyzna Tryniecka
 Sanok
 Bolestraszyce
 Ryszkowa Wola
 Wiązownica

Emblemat- znak członka RAM-u i krzyż animatorski.

Przed Domem Kultury w Kołomyi na Ukrainie (2000 r.).

Spotkanie z Ojcem Świętym Benedyktem XVI (Kraków - Błonie, maj 2006 r.)

KSIEŻA - ANIMATORZY

1. **Ks. Józef Konieczko** Humniska
2. **Ks. Mirosław Mateja** Jasienica Rosielna
3. **Ks. Mariusz Ryba** Dynów
4. **Ks. Adam Ryba** Humniska
5. **Ks. Wojciech Koszyła** Zmiennica
6. **Ks. Wojciech Buczek** Bircza
7. **Ks. Bogdan Strojek** Diecezja Sandomierska
8. **O. Janusz Bębnik** Lubaczów - Karmelita
9. **O. Piotr Szczepański** Kraczkowa - Franciszkanin
Chmielnik
10. **Ks. Marek Jaworski** - Diecezja Rzeszowska
11. **Ks. Damian Piziak** Giedlarowa
12. **Ks. Bartosz Skoczylas** Leżajsk
13. **Ks. Piotr Dytko** Izdebki
14. **Ks. Paweł Dziob** Giedlarowa
15. **Ks. Daniel Odor** Przemyśl
16. **Ks. Paweł Wielgus** Dwernik
17. **Ks. Krzysztof Żołyński** Czerwona Wola
18. **Ks. Tomasz Dziob** Giedlarowa
19. **Ks. Wojciech Szpyłma** Makowisko
20. **Ks. Adam Świsterski** Krasiczyn
21. **Ks. Mariusz Woźny** Piwoda
22. **Ks. Rafał Wojdyła** Rączyna
23. **Ks. Michał Kozak** Żurawica
24. **Ks. Krzysztof Żyła** Zagórz
25. **Ks. Wojciech Porada** Medyka - Salwatorianin

SIOSTRY ZAKONNE - ANIMATORKI

1. **S. Michalik Lucyna** sługa Jezusa
2. **S. Trelka Marzena** sługa Jezusa
3. **S. Więclaw Wiesława** nazaretanka
4. **S. Dec Regina** służebniczka

5. S. Panek Teresa	służebniczka
6. S. Wójtowicz Edyta	służebniczka
7. S. Majcher Urszula	służebniczka
8. S. Bochenek Jana	felicjanka
9. S. Dąbek Małgorzata	kanoniczka Ducha Świętego
10. S. Cieszyńska Katarzyna	opatrzościanka
11. S. Pękala Dorota	służebniczka
12. S. Halizak Elżbieta	felicjanka
13. S. Wojnarska Katarzyna	prezentka

RAM-OWSKIE MAŁŻEŃSTWA

1. Konior Beata	Leżajsk
Wylaż Janusz	Giedlarowa
2. Bożek Agnieszka	Białobrzegi
Kubik Grzegorz	Zwięczyca
3. Latoń Katarzyna	Brzoza Stadnicka
Bąk Bogusław	Przysietnica
4. Kotelnicka Agnieszka	Przemysł
Muzyczka Michał	Jarosław
5. Kucharska Anna	Wyszatyce
Wawro Radosław	Surochów
6. Matusz Bernadeta	Przemysł
Hagel Grzegorz	Jarosław
7. Pukajło Bernadeta	Bolestraszyce
Marczak Barłomiej	Dąbrowica
8. Czamara Dominika	Pawłosiów
Maciątek Marcin	Makowsko
9. Wysocka Joanna	Jarosław
Gałasiewicz Marek	Jarosław
10. Paniw Agnieszka	Przemysł
Balicki Dariusz	Piwoda
11. Korecka Joanna	Żurawica
Jakubiszyn Paweł	Grochowce

12.	Beńko Agnieszka	Przemyśl
	Pęcak Marcin	Tuchla
13.	Kielboń Weronika	Przeworsk
	Piziak Rafał	Giedlarowa
14.	Chmura Bożena	Jarosław
	Czubat Grzegorz	Iwonicz
15.	Rzeszótka Anna	Orzechowce
	Paniw Grzegorz	Przemyśl

RAM-OWSKIE HAT-TRICKI

(Poniżej przedstawiamy animatorów, którzy pochodzą z jednej rodziny)

	BURYŁO Małgorzata	
1.	Buryło Dorota	Jodłówka
	Buryło Regina	
	JANUSZEWSKI Tomasz	
2.	Januszewski Jacek	Górno
	Januszevska Joanna	
	LATOŃ Katarzyna	
3.	Latoń Beata	Brzóza Stadnicka
	Latoń Janusz	
	DZIOB Paweł	
4.	Dziob Tomasz	Giedlarowa
	Dziob Grzegorz	
	RZEŹNIK Tadeusz	
5.	Rzeźnik Barbara	Majdan Sieniawski
	Rzeźnik Adam	
	SZOŁEK Anna	
6.	Szołek Ewa	Pikulice
	Szołek Renata	
	MATUSZ Agnieszka	
7.	Matusz Bernadeta	Przemyśl
	Matusz Aneta	

- HAGEL** Grzegorz
8. Hagel Michał Jarosław
Hagel Joanna
- JAKUBISZYN** Paweł
9. Jakubiszyn Bogusław Grochowce
Jakubiszyn Milena
Jakubiszyn Anna
- PANIW** Agnieszka
10. Paniw Grzegorz Przemyśl
Paniw Magdalena
- ŚWIDNICKI** Łukasz
11. Świdnicki Tomasz Waclawice
Świdnicki Mateusz

MODERATORZY ŚWIECCY

1. **Bałutowska Joanna** Korzenica
2. **Barańska Katarzyna** Przemyśl
3. **Barnat Andrzej** Czarna k. Łańcuta
4. **Bar Magdalena** Wysoka
5. **Barlewicz Alicja** Jaćmierz
6. **Beńko Agnieszka** Przemyśl
7. **Bębnik Janusz** Lubaczów
8. **Bieńko Iwona** Izdebki
9. **Bińko Agnieszka** Przemyśl
10. **Blama Maria** Przemyśl
11. **Bobowicz Iwona** Pawłosiów
12. **Boratyn Katarzyna** Siennów
13. **Borowska Aleksandra** Przemyśl
14. **Broszko Beata** Waława
15. **Burek Elżbieta** Giedlarowa
16. **Buryło Dorota** Jodłówka
17. **Buryło Małgorzata** Jodłówka
18. **Buszta Maria** Wydrze

19. Bytnar Monika	Głuchów
20. Chyła Karolina	Żurawica
21. Darmobit Anna	Przemysł
22. Depczak Anna	Rożubowice
23. Dolecka Bogusława	Przemysł
24. Duduś Kamila	Sanok
25. Durbajło Piotr	Jarosław
26. Dusza Katarzyna	Przemysł
27. Dziwota Grzegorz	Kuryłówka
28. Ferenc Jolanta	Rogóżno
29. Fichner Agnieszka	Wzdów
30. Gałuszka Bernadeta	Żurawica
31. Gensiorska Anna	Bolestraszyce
32. Gołąb Danuta	Hermanowice
33. Gołąb Dorota	Hermanowice
34. Gołąb Katarzyna	Przemysł
35. Hardulak Katarzyna	Jarosław
36. Jakubiszyn Milena	Grochowce
37. Januszewski Tomasz	Górno
38. Jaromi Katarzyna	Skoloszów
39. Jurczak Magdalena	Pustyny
40. Kaszuba Agnieszka	Przeworsk
41. Kata Marta	Giedlarowa
42. Kosztyła Bernadeta	Kombornia
43. Kotelnicka Agnieszka	Przemysł
44. Kowalska Katarzyna	Przemysł
45. Kozak Anna	Żurawica
46. Kozieł Dorota	Medyka
47. Kuc Anna	Medyka
48. Kula Jadwiga	Dębina
49. Kula Justyna	Wierzawice
50. Kula Magdalena	Dębina
51. Kulka Agnieszka	Adamówka

52. Kurchan Edyta	Przemysł
53. Kustra Źaneta	Źurawica
54. Lasek Elźbieta	Humniska
55. Laska Maria	Zarzecze
56. Latoń Beata	Brzózka Stadnicka
57. Latoń Katarzyna	Brzózka Stadnicka
58. Lekka Dorota	Babice
59. Lewko Katarzyna	Nowa Sarzyna
60. Linczowska Iwona	Przemysł
61. Lorenc Ewa	Głuchów
62. Lorenz Teresa	Przemysł
63. Lubińska Ewa	Źurawica
64. Łuc Halina	Pruchnik
65. Magoń Monika	Wysoka
66. Ługowska Alona	Przemysł
67. Magda Joanna	Makowisko
68. Małek Alicja	Besko
69. Matusz Agnieszka	Przemysł
70. Matusz Aneta	Przemysł
71. Matusz Bernadetta	Przemysł
72. Mazur Małgorzata	Łańcut
73. Mazurek Elźbieta	Majdan Sieniawski
74. Mazurek Monika	Kuryłówka
75. Mędrak Małgorzata	Giedlarowa
76. Michalik Lucyna	Wańkowa
77. Mikłasz Elźbieta	Jodłówka
78. Misiewicz Iwona	Przemysł
79. Mosur Halina	Dubiecko
80. Murczyk Ewelina	Iwonicz
81. Muzyczka Michał	Jarosław
82. Nicpoń Paweł	Źołyńia
83. Nazimek Ewa	Drohojów
84. Osięga Bernadetta	Przemysł

85. Pacuła Ewa	Nowosielce
86. Paniw Agnieszka	Przemyśl
87. Papciak Katarzyna	Jarosław
88. Pels Tomasz	Jarosław
89. Pęcak Marcin	Tuchla
90. Pieniążek Mariola	Przeworsk
91. Płaziak Sylwia	Czaszyn
92. Racka Katarzyna	Przemyśl
93. Rokosz Mariola	Jarosław
94. Ryba Robert	Dynów
95. Rybak Agnieszka	Krosno
96. Rząsa Teresa	Pawłosiów
97. Rzeźnik Lucyna	Biała
98. Sałdan Malwina	Hnatkowice
99. Sielska Anna	Przemyśl
100. Skrabut Jacek	Komańcza
101. Sojka Łukasz	Przemyśl
102. Solarz Joanna	Przemyśl
103. Sołek Katarzyna	Przeworsk
104. Stefanowska Iwona	Jarosław
105. Suszyło Barbara	Giedlarowa
106. Suszyło Mariusz	Giedlarowa
107. Szczepańska Bożena	Rogóźno
108. Szczepańska Sabina	Głuchów
109. Szczypel Magdalena	Żurawica
110. Szot Anna	Przemyśl
111. Szpunar Agnieszka	Albigowa
112. Szpyłma Barbara	Makowisko
113. Szuba Maciej	Brzozów
114. Świetlicka Magdalena	Przemyśl
115. Techman Jarosław	Kraczkowa
116. Tołpa Aleksandra	Gorzyce k, Przeworska
117. Urbanik Karolina	Leżajsk

118. Wańczycka Izabela	Leżajsk
119. Wawrzyszko Anna	Tuczempy
120. Wąsacz Magdalena	Urzejowice
121. Wielgos Marta	Wólka Pełkińska
122. Wierzińska Anita	Głuchów
123. Wilk Andrzej	Kosina
124. Winiarz Grażyna	Zarzecze
125. Włoch Anna	Wólka Pełkińska
126. Wojdyła Rafał	Rączyna
127. Wojdyło Małgorzata	Żurawica
128. Wojdyło Urszula	Krzywcza
129. Wojnarska Katarzyna	Grodzisko Górne
130. Wojtowicz Małgorzata	Drohojów
131. Woźniak Małgorzata	Przeworsk
132. Wójtowicz Edyta	Wietrzno
133. Wrotniak Marcin	Ostrów k. Przemyśla
134. Wróbel Renata	Duńkowice
135. Wysocka Joanna	Jarosław
136. Zachara Agnieszka	Giedlarowa
137. Zapłoch Andrzej	Mielnów

**ANIMATORZY MUZYCZNI I INSTRUKTORZY
MUZYCZNO - LITURGICZNA STUDIUM RAM**

1. Grażyna Winiarz	Zarzecze
2. Beata Latoń	Brzóza Stadnicka
3. Piotr Misiński	Przemyśl
4. Janusz Fudała	Przemyśl
5. Maciej Podwyszyński	Przemyśl
6. Urszula Majcher	Prałkowce
7. Janusz Budzan	Przemyśl
8. Elżbieta Język	Przemyśl
9. Patrycja Jakubów	Żurawica
10. Magdalena Kic	Krówniki

Podczas wyprawy.

11. Anna Biedroń	Sieniawa
12. Maria Piotrowska	Grabownica

PERSONALNA HISTORIA RAM

1. **Ks. Franciszek Rząsa** (1984-1994) - założyciel i moderator RAM w Archidiecezji Przemyskiej - Jarosław
2. **S. Jadwiga Majewska SJ** (1987-1995) - moderatorka RAM - Przemyśl
3. **ks. Jan Mazurek** (1994- dotąd) - moderator RAM - Przemyśl
4. **S. Ewa Potoczna SJ** (1995-1998) - moderatorka RAM - Przemyśl
5. **S. Jana Szpiech SJ** (1998-1999) - moderatorka RAM - Przemyśl
6. **Teresa Lorenz** (1999-2003) - moderatorka RAM - Przemyśl
7. **Małgorzata Wojtowicz** (2003-2004) - sekretarz RAM - Drohojów
8. **Bogusława Dolecka** (2003-2004) - skarbnik RAM - Przemyśl
9. **Ks. Mariusz Ryba** (2003-dotąd) - zastępca moderatora RAM - Przemyśl
10. **Bogusława Dolecka** (2004 - 2007) - sekretarz RAM - Przemyśl
11. **Ewa Nazimek** (2004 - 2007) - skarbnik RAM - Drohojów
12. **Bernadetta Osiega** (2007 - dotąd) - sekretarz RAM - Przemyśl
13. **Anna Hataś** (2007 - dotąd) - skarbnik RAM - Przemyśl

Osoby wyróżnione statuetką RAM

Poza kategorią

Jan Paweł II - Papież (2004)

Abp Józef Michalik - Metropolita Przemyski (2004)

Abp Ignacy Tokarczuk - Metropolita Przemyski - senior (2008)

Bp Adam Szal - Przemyski biskup pomocniczy (2008)

Wyróżnieni statuetką APOSTOŁOS - 2004

Kategoria: DUSZPASTERZ

1. Ks. Prałat Antoni Sołtysik	Kraków
2. Ks. Prałat Franciszek Rząsa	Brzozów
3. Ks. Prałat Stanisław Zarych	Przemysł
4. Ks. Jan Mazurek	Przemysł
5. Ks. Mariusz Ryba	Przemysł
6. O. Janusz Bębnik	Kraków
7. Ks. Grzegorz Gładysz	Przysietnica
8. Ks. Jacek Książek	Chłopice
9. Ks. Krzysztof Majder	Krosno
10. Ks. Paweł Pelc	Przemysł
11. Ks. Adam Ryba	Ustrzyki Dolne
12. Ks. Józef Stawarski	Jabłonka
13. Ks. Leszek Wałczyk	Przemysł

Kategoria: ANIMATOR

1. Iwona Bobowicz	Pawłosiów
2. Elżbieta Burek	Giedlarowa
3. Monika Bytnar	Głuchów
4. Ks. Piotr Dytko	Izdebki
5. Dk. Paweł Dziob	Giedlarowa
6. Kl. Tomasz Dziob	Giedlarowa
7. Grzegorz Hagel	Jarosław

8. Agnieszka Hataś	Przemyśl
9. Katarzyna Jaromi	Skołoszów
10. Agnieszka Kotelnicka	Przemyśl
11. Katarzyna Kowalska	Przemyśl
12. Alona Krzeszowska	Przemyśl
13. Jadwiga Kula	Dębina
14. Żaneta Kustra	Żurawica
15. Halina Łuc	Pruchnik
16. Urszula Majcher	Prałkowce - Służebniczka
17. Alicja Małek	Besko
18. Bernadeta Matusz	Przemyśl
19. Iwona Misiewicz	Przemyśl
20. Michał Muzyczka	Jarosław
21. Dk. Daniel Odor	Przemyśl
22. Marcin Pęczak	Tuchla
23. Ks. Damian Piziak	Giedlarowa
24. Katarzyna Racka	Przemyśl
25. Lucyna Rzeźnik	Biała k. Rzeszowa
26. Ks. Bartosz Skoczylas	Leżajsk
27. Joanna Solarz	Przemyśl
28. Izabela Wańczycka	Leżajsk
29. Magdalena Wąsacz	Urzejowice
30. Dk. Paweł Wielgus	Dwernik
31. Andrzej Wilk	Kosina
32. Grażyna Winiarz	Zarzecze
33. Anna Włoch	Wólka Pełkińska
34. Kl. Rafał Wojdyła	Rączyna
35. Małgorzata Wojtowicz	Drohojów
36. Renata Wróbel	Duńkowice
37. Joanna Wysocka	Jarosław
38. Agnieszka Zachara	Giedlarowa
39. Br. Tomasz Zajac	Przeworsk
40. Dk. Krzysztof Żołyński	Czerwona Wola

Kategoria: PRZYJACIEL RAM

1. **S. Maria Rysiewicz** Bukowina Tatrzańska - Sługa Jezusa - organizatorka RAM w Archidiecezji Krakowskiej
2. **S. Jadwiga Majewska** Warszawa - Sługa Jezusa - Moderatorka RAM (1986-1995)
3. **P. Ewa Potoczna** Boliwia - Montero Santa Cruz - Sługa Jezusa - Moderatorka RAM (1995-1998)
4. **P. Teresa Lorenz** Przemyśl - Moderatorka RAM (1999-2003)
5. **P. Piotr Misiński** Przemyśl - instruktor muzyczny
6. **P. Klementyna Pupka** Jodłówka - kucharka

Kategoria: INSTYTUCJA

1. **Caritas Archidiecezji Przemyskiej** - ks. dyr. Marian Bocho
2. **Grupy Apostolskie Archidiecezji Krakowskiej** - ks. moderator Paweł Kubani
3. **Miasto Przemyśl** - prezydent Robert Choma
4. **Wyższe Seminarium Duchowne w Przemyślu** - rektor ks. Dariusz Dziadosz
5. **Opactwo Sióstr Benedyktyn w Przemyślu** - ksieni Romana Kozłowska
6. **Zakon Sióstr Sług Jezusa** - przełożona Zofia Barnaś

Wyróżnieni statuetką APOSTOLOS - 2005

Kategoria: DUSZPASTERZ

1. **Ks. Leszek Leja** Jarosław
2. **Ks. Grzegorz Kolano** Przemyśl
3. **Ks. Andrzej Szkoła** Wołkowyja

Kategoria: ANIMATOR

1. **Magdalena Hipner** Sanok
2. **Kl. Wojciech Porada** Medyka - Bagno

3. Mariola Rokosz	Jarosław
4. Dk. Wojciech Szpyłma	Makowisko
5. Aleksandra Tołpa	Gorzyce k. Przeworska

Kategoria: PRZYJACIEL RAM

1. P. Teresa Droń	Przemysł - kucharka
2. P. Justyna Krupa	Szówsko - SNE
3. P. Marian Muzyczka	Jarosław - zastępca burmistrza Miasta Jarosławia
4. Ks. Tadeusz Pikor	Myczków - opiekun domu reko- lekcyjnego „BARKA

Kategoria: INSTYTUCJA

1. **Grupa parafialna RAM Iwonicz** - opiekun ks. Leszek Leja

Wyróżnieni statuetką APOSTOŁOS - 2006

Kategoria: ANIMATOR

1. Agnieszka Kaszuba	Przeworsk
2. Bogusława Dolecka	Przemysł
3. Elżbieta Jażyk	Przemysł
4. Agnieszka Kozakowska	Kraków

Kategoria: PRZYJACIEL RAM

1. Hataś Marek	Przemysł - instruktor muzyczny
2. S. Jana Bochenek	Oleszyce - Felicjanka. Krzywczka - opiekun domu reko- lekcyjnego im. Jana Pawła II w Ustrzy- kach Górnych
3. Ks. Adam Boruta	Kraków - moderator RAM w Archi- diecezji Krakowskiej

Kategoria: INSTYTUCJA

1. **Szkoła Nowej Ewangelizacji Archidiecezji Przemyskiej**
- dyr. Katarzyna Jaromi

Wyróżnieni statuetką APOSTOŁOS - 2007

Kategoria: DUSZPASTERZ

1. **Ks. Adam Liwacz** Żurawica
2. **Ks. Robert Świtalski** Jabłonka

Kategoria: ANIMATOR

1. **Katarzyna Barańska** Przemyśl
2. **Ewa Nazimek** Drohojów
3. **Karolina Urbanik** Leżajsk
4. **Iwona Wojtuń** Haczów

Kategoria: INSTYTUCJA

1. **Redakcja Przemyskiej Edycji Tygodnika „Niedziela”** - dyr. ks. prał. Zbigniew Suchy

Wyróżnieni statuetką APOSTOŁOS - 2008

Kategoria: DUSZPASTERZ

1. **Ks. Roman Słota** Jaksmanice
2. **Ks. Andrzej Wydrzyński** Kombornia

Kategoria: ANIMATOR

1. **Paweł Bugira** Żurawica
2. **Anna Darmobit** Przemyśl
3. **Anna Hataś** Przemyśl
4. **Małogrzata Wojdyło** Żurawica

Kategoria: PRZYJACIEL RAM

1. **Antoni Gromala** Wójt gminy Nozdrzec

Kategoria: INSTYTUCJA

1. **Rozgłośnia Archidiecezji Przemyskiej** - Radio FARA - ks. dyr. Krzysztof Rzepka

Statuetka „APOSTOŁOS”

**Księża prowadzący Rekolekcje Wakacyjne RAM - 1984 - dotąd
(wg alfabetu z podaniem liczby przeprowadzonych turnusów)**

ks. Adamski Robert	1	ks. Dytko Piotr	2
ks. Babiarz Zdzisław	2	ks. Dziob Tomasz	3
ks. Baciór Marek	2	ks. Dziwik Wiesław	1
ks. Baciór Wojciech	1	ks. Dźoń Jacek	1
ks. Baj Tadeusz	2	ks. Federkiewicz Mieczysław	2
ks. Bajger Paweł	2	ks. Filipek Krzysztof	1
ks. Bartnik Piotr	1	ks. Folusiewicz Bogusław	1
ks. Bartoszek Jerzy	1	ks. Gajda Marek	1
ks. Bębnik Janusz	11	ks. Garbacz Grzegorz	1
ks. Bielówka Piotr	1	ks. Giemza Mariusz	1
ks. Boruta Adam	4	ks. Głazowski Paweł	1
ks. Bucior Zbigniew	1	ks. Głuszek Witold	4
ks. Buczek Wojciech	1	ks. Gniewek Stanisław	1
ks. Burda Witold	1	ks. Gocek Leszek	2
ks. Chłap Bartłomiej	1	ks. Gołąbek Krzysztof	1
ks. Chmura Andrzej	1	ks. Gondek Józef	1
ks. Chowaniec Roman	1	ks. Gręduś Mirosław	1
ks. Chrząszcz Adam	2	ks. Grzebień Marek	1
ks. Cichowlaz Dariusz	4	ks. Gut Bogusław	4
ks. Cisiek Bogdan	1	ks. Hassinger Krzysztof	1
ks. Cypryś Andrzej	3	ks. Hryniak Tomasz	1
ks. Czechowski Janusz	1	ks. Hudak Łukasz	5
ks. Czepiel Sławomir	1	ks. Jakubiec Janusz	1
ks. Czerwiński Bogdan	1	ks. Jakubik Grzegorz	2
ks. Czerwonka Leszek	1	ks. Janiec Artur	5
ks. Dąbał Jan	2	ks. Janiga Waldemar	1
ks. Dec Sylwester	4	ks. Janocha Marcin	1
ks. Dec Tadeusz	1	ks. Janowski Grzegorz	1
ks. Dubiel Andrzej	1	ks. Jaroń Artur	1
ks. Dubiel Kryspin	1	ks. Józefczyk Krzysztof	1
ks. Duda Marek	2	ks. Juszczyk Andrzej	1
ks. Dyndał Stanisław	3	ks. Kałamarz Wiesław	1

ks. Kamiński Stanisław	1	ks. Łuc Robert	2
ks. Karpiński Ireneusz	1	ks. Machała Marek	3
ks. Kaszuba Paweł	2	ks. Mackiewicz Zbigniew	4
ks. Kata Stanisław	1	ks. Majder Krzysztof	7
ks. Kazieczko Jerzy	1	ks. Masłyk Krzysztof	1
ks. Kilar Marek	1	ks. Mateja Mirosław	4
ks. Klamut Janusz	1	ks. Maziarz Radosław	4
ks. Kluz Waldemar	1	ks. Maziarz Tomasz	1
ks. Kocór Tadeusz	3	ks. Mazur Michał	2
ks. Kolano Grzegorz	4	ks. Mazurek Adam	1
ks. Konieczko Józef	1	ks. Mazurek Jan	11
ks. Konieczny Paweł	1	ks. Michno Jacek	1
ks. Konior Wiesław	1	ks. Mozgowoj Tomasz	1
ks. Kopec Kazimierz	1	ks. Mularz Stanisław	1
ks. Koperski Marcin	2	ks. Niemiec Andrzej	1
ks. Korzępa Janusz	1	ks. Nowak Włodzimierz	1
ks. Kośmider Bogusław	1	ks. Oblój Józef	1
ks. Kot Bogusław	3	ks. Odor Daniel	1
ks. Kowal Janusz	2	ks. Ostafiński Paweł	1
ks. Kozak Michał	1	ks. Ostafiński Witold	2
ks. Koziół Stanisław	3	ks. Pałacki Łukasz	1
ks. Krasoń Stanisław	1	ks. Panek Andrzej	1
ks. Krempowicz Ryszard	1	ks. Pańczuk Józef	1
ks. Krzysik Piotr	1	ks. Partyka Franciszek (jun.)	1
ks. Książek Jacek	4	ks. Patryn Jan	1
ks. Kuc Zbigniew	1	ks. Pawlik Andrzej	1
ks. Kudyba Andrzej	1	ks. Pawliszko Krzysztof	1
ks. Lechowicz Piotr	1	ks. Pelc Paweł	6
ks. Lechwar Adam	1	ks. Piechuta Bogusław	1
ks. Leja Leszek	2	ks. Piechuta Piotr	1
ks. Łęcznar Grzegorz	2	ks. Piwowar Kazimierz	1
ks. Lis Ryszard	1	ks. Piziak Damian	1
ks. Liwacz Adam	3	ks. Płatek Ryszard	1
ks. Łamasz Andrzej	2	ks. Podolak Tomasz	1
ks. Łuc Janusz	1	ks. Polasz Grzegorz	1

ks. Pomykała Krzysztof	1	ks. Szczepaniak Jan	4
ks. Prajsnar Paweł	3	ks. Szczepański Dariusz	1
ks. Przesłowski Piotr	1	ks. Szczupak Roman	1
ks. Pusztuk Jacek	1	ks. Szczygielski Krzysztof	1
ks. Pytlowany Piotr	1	ks. Szeląg Jan	1
ks. Rajnowski Bartosz	1	ks. Szewczyk Zbigniew	1
ks. Rawski Jacek	2	ks. Szkoła Andrzej	5
ks. Reczek Jan	1	ks. Szmuc Wojciech	1
ks. Rogula Jan	3	ks. Szozda Adam	1
ks. Ruchała Tomasz	1	ks. Szpyłma Wojciech	3
ks. Rupar Grzegorz	1	ks. Szuflita Piotr	1
ks. Ruszel Jacek	1	ks. Szwed Alojzy	1
ks. Ruszel Tomasz	1	ks. Szydełko Łukasz	1
ks. Ryba Adam	9	ks. Szymański Zbigniew	1
ks. Ryba Mariusz	9	ks. Śliwa Stanisław	1
ks. Ryfa Marek	1	ks. Świder Stanisław	2
ks. Rymarowicz Piotr	1	ks. Świtalski Robert	6
ks. Rypulak Piotr	2	ks. Tomczyk Wiesław	1
ks. Sabik Wojciech	2	ks. Tomoń Paweł	1
ks. Serebnicki Mieczysław	1	ks. Trela Józef (jun.)	1
ks. Skrabut Wiesław	2	ks. Trojnar Janusz	1
ks. Skrzypski Maciej	1	ks. Typrowicz Marek	5
ks. Słota Roman	4	ks. Uliasz Jacek	1
ks. Sobczyk Piotr	1	ks. Urban Jerzy	1
ks. Sobolak Edward	1	ks. Wałczyk Leszek	3
ks. Socha Grzegorz	1	ks. Wałczyk Sławomir	1
ks. Sopol Waław	1	ks. Wasąg Marek	1
ks. Sroka Zbigniew	4	ks. Wąsik Adam	1
ks. Stachyra Kazimierz	1	ks. Węglarz Stanisław	1
ks. Stawarski Józef	6	ks. Wilk Marek	1
ks. Steczkowski Piotr	1	ks. Włoch Tadeusz	1
ks. Stopa Mieczysław	1	ks. Wojciechowski Jan	1
ks. Styrna Dariusz	1	ks. Wojdyła Rafał	1
ks. Suchy Zbigniew	7	ks. Wojdyła Stanisław	1
ks. Sura Maciej	1	ks. Wojnarowski Marek	4

ks. Wojtowicz Rafał	1	ks. Zarzyczny Jacek	1
ks. Woźniak Jan	1	ks. Zarzyczny Marek	2
ks. Wójcik Andrzej	1	ks. Zawadzki Piotr	2
ks. Wójcik Mirosław	2	ks. Zwoliński Krzysztof	2
ks. Wydrzyński Andrzej	3	ks. Zygar Krzysztof	1
ks. Zając Mirosław	1	ks. Zygarowicz Waclaw	1
ks. Zaremba Adam	1	ks. Żyła Krzysztof	1

W sumie rekolekcje prowadziło 218 księży.

Liczba uczestników rekolekcji wakacyjnych

Rok prowadzenia „Wakacji z Bogiem” - rekolekcji wakacyjnych RAM	Liczba uczestników na rekolekcjach wakacyjnych wraz z kadłą
1984	86
1985	244
1986	426
1987	665
1988	721
1899	746
1990	772
1991	811
1992	849
1993	852
1994	899
1995	861
1996	745
1997	714
1998	876
1999	870
2000	988
2001	1375
2002	1099
2003	1277

2004	1023
2005	1049
2006	998
2007	800
2008	777
RAZEM	20523

Grupy parafialne

Grupy parafialne tworzone w sposób formalny lub nieformalny w ciągu istnienia Ruchu i Stowarzyszenia RAM w Archidiecezji Przemyskiej

Etapy powstania Parafialnej Grupy RAM:

(tworzonej przez księdza, siostrę zakonną, animatora RAM lub inną osobę)

- 1. Informacja** - zebranie młodzieży (co najmniej 5 osób) i zaznajomienie ją ze Stowarzyszeniem RAM (statut, cele, charyzmat, historia, metody działania, struktura organizacyjna, patronowie, symbolika...).
- 2. Organizacja** - zorganizowanie grupy we wspólnotę (cotygodniowe spotkania, miejsce spotkań, dzień i godzina, wyposażenie salki w krzyż, logo RAM, zdjęcie bł. Piotra Jerzego Frassatiego i Anny Jenke, tzw. program działania).
- 3. Formacja** - cotygodniowa Msza św. i spotkanie formacyjne wg programów formacyjnych RAM, pielęgnowanie pobożności tradycyjnej: modlitwa, spowiedź w pierwsze piątki miesiąca, rekolekcje, adoracje...).
- 4. Akcja** - działanie (apostolstwo w parafii: pomoc ks. proboszczowi, podejmowanie wszelakich inicjatyw religijnych, charytatywnych kulturalnych, sportowych...).
- 5. Ewangelizacja** - przyprowadzanie innych do Chrystusa.

Ośrodek Rekolekcyjny KSM - „Nadzieja” w Wybrzeżu k. Dubiecka.

Podczas weekendu majowego. Przędki.

**Liturgiczne założenie Grupy Parafialnej
przez Moderadora RAM:**

(może mieć miejsce po co najmniej 6 miesiącach formacji
od momentu zebrania grupy).

Warunki:

1. Wizytacja Grupy przez Moderadora przed założeniem.
2. Prośba na piśmie o założenie Grupy Parafialnej do Moderadora RAM skierowana przez opiekuna grupy.
3. Przedstawienie Listy Kandydatów (nazwisko i imię, adres zamieszkania, data urodzenia).
4. Do Parafialnej Grupy RAM może należeć młodzież od I klasy gimnazjum i starsza.

1. **Parafia Albigowa** 37-122 Albigowa 844
2. **Parafia Borek Stary** Borek Stary 337 36-020 Tyczyn
3. **Parafia Bobrka** Bobrka 151 38-458 Chorkówka
4. **Parafia Buszkowice** Buszkowice 134 37-710 Żurawica
5. **Parafia Brzozów** ul. Pl. Grunwaldzki 2 36-200 Brzozów
6. **Parafia Czarna k. Łącuta** 37-125 Czarna 618
7. **Parafia Czaszyn** Czaszyn 38-616 Tarnawa Dolna
8. **Parafia Dobieszyn** Dobieszyn 122a 38-460 Jedlicze
9. **Parafia Dubiecko** ul. Krasickiego 20 37-750 Dubiecko
10. **Parafia Dynów** ul. Ks. J. Ożoga 8 36-065 Dynów
11. **Parafia Giedlarowa** Giedlarowa 1148 37-300 Leżajsk
12. **Parafia Gniewczyzna Łącucka** Gniewczyzna 530 37-203
Gniewczyzna
13. **Parafia Grabownica** 36-207 Grabownica 361
14. **Parafia Grochowce** Grochowce 20 37-733 Pikulice
15. **Parafia Haczów** 38-213 Haczów 537
16. **Parafia Humniska - św. Stanisława Biskupa** 36-206 Humniska 664
17. **Parafia Iwonicz - Wszystkich Świętych** ul. Długa 6 38-440
Iwonicz Zdrój

18. **Parafia Jarosław - Matki Bożej Królowej Polski** ul. 3 Maja
12 37-500 Jarosław
19. **Parafia Jarosław - Trójcy Przenajświętszej (REFORMACI)**
ul. Jana Pawła II 16 37-70 Przemyśl
20. **Parafia Jarosław - św. Teresy do Dzieciątka Jezus** ul.
Dolnoleżajska 65 37-500 Jarosław
21. **Parafia Jodłówka** 37-564 Jodłówka 307
22. **Parafia Jurowce** 38-507 Jurowce
23. **Parafia Kobylany** 38-462 Kobylany 60
24. **Parafia Kombornia** Kombornia 59 38-2420 Korczyna
25. **Parafia Kormanice** Kormanice 13 37-734 Fredropol
26. **Parafia Krosno - Trójcy Przenajświętszej (FARA)** ul.
Piłsudskiego 5 38-400 Krosno
27. **Parafia Krzywca** 37-755 Krzywca 1
28. **Parafia Kuńkowce** Kuńkowce 147 37-700 Przemyśl
29. **Parafia Laszki** 37-543 Laszki
30. **Parafia Łańcut - św. Józefa (PODZWIERZYNIEC)** ul.
Dąbrowskiego 11 37-100 Łańcut
31. **Parafia Łowce** 37-554 Łowce 10
32. **Parafia Majdan Sieniawski** Majdan Sieniawski 196
37-534 Adamówka
33. **Parafia Makowisko** Makowisko 126 37-500 Jarosław
34. **Parafia Markowa** 37-120 Markowa 1429
35. **Parafia Moszczany** Moszczany 1 37-543 Laszki
36. **Parafia Pawłosiów** Pawłosiów 317 37-500 Jarosław
37. **Parafia Piwoda** 37-522 Wiązownica
38. **Parafia Poraż** 38-540 Zagórz
39. **Parafia Przemyśl - Archikatedra** ul. Zamkowa 3
37-700 Przemyśl
40. **Parafia Przemyśl - Matki Bożej Królowej Polski**
(KMIECIE) ul. Grunwaldzka 68a 37-700 Przemyśl
41. **Parafia Przemyśl - Matki Bożej Nieustającej Pomocy**
(BŁONIE) ul. Zielińskiego 23 37-700 Przemyśl

42. **Parafia Przemyśl - św. Benedykta, Cyryla i Metodego (KAZANÓW)** ul. Opalińskiego 7 37-700 Przemyśl
43. **Parafia Przemyśl - św. Józefa Sebastiana Pelczara** ul. Chrobrego 64 37-700 Przemyśl
44. **Parafia Przemyśl - Świętej Trójcy** ul. Plac konstytucji 3 Maja 8 37-700 Przemyśl
45. **Parafia Przeworsk - Świętego Ducha (FARA)** ul. Kościelna 7 37-200 Przeworsk
46. **Parafia Przysietnica** Przysietnica 855 36-200 Brzozów
47. **Parafia Pustyny** 38-422 Krościenko Wyżne
48. **Parafia Sanok - Przemienienia Pańskiego (FARA)** ul. Grzegorza 5 38-500 Sanok
49. **Parafia Szówsko - Najświętszego Serca Pana Jezusa** ul. Kościelna 16 37-522 Wiązownica
50. **Parafia Rogóżno** 37-113 Rogóżno 318
51. **Parafia Rokietnica** 37-562 Rokietnica 10
52. **Parafia Ryszkowa Wola** Ryszkowa Wola 80 37-544 Zapalów
53. **Parafia Sietesz** 37-206 Sietesz 126
54. **Parafia Surochów** 37-500 Jarosław
55. **Parafia Tarnawiec** 37-303 Kuryłówka
56. **Parafia Waclawice** 37-717 Kaszyce
57. **Parafia Wara** 36-245 Nozdrzec
58. **Parafia Wólka Pełkińska** 37-511 Wólka Pełkińska 116
59. **Parafia Zagórz - Wniebowzięcia NMP** ul. Piłsudskiego 137 38-540 Zagórz
60. **Parafia Żołyńia** ul. Mickiewicza 66 37-110 Żołyńia
61. **Parafia Żurawica - Niepokalanego poczęcia NMP** ul. Św. Józefa 4 37-710 Żurawica
62. **Parafia Żurawica - św. Andrzeja Boboli** ul. Kard. Wyszyńskiego 29 37-710 Żurawica

Razem ok. 1400 członków

Ośrodki, w których prowadzono rekolekcje formacyjne RAM

1. **Ustrzyki Górne (1984-dotąd)** - najpierw baza namiotowa, potem tzw. „baraki”, obecnie Archidiecezjalny Dom Rekolekcyjny im. Jana Pawła II.
2. **Jarosław (1984-1994)** - Archidiecezjalny Dom Rekolekcyjny u SS. Niepokalanek przy ul. Głębokiej 1
3. **Domaradz (1985)** - obecnie internat Fundacji „Wzrastanie”
4. **Chmiel (1986-1987)** - domy prywatne
5. **Dąbrówka k. Ulanowa (1989-1991)** - ośrodek rekolekcyjny
6. **Julin (1990)** - gminny ośrodek rekreacyjny
7. **Ustrzyki Dolne (1990-1992)** - dom przy ul. 29 listopada 84 (obecnie serwis opon).
8. **Dwernik (1992)** - dawna szkoła podstawowa i schronisko turystyczne
9. **Myczków (1992-2007)** - parafialny Dom Rekolekcyjny „Barka”
10. **Jarosław (1994-1995)** - Ośrodek Kultury i Formacji Chrześcijańskiej im. Sł. Bożej Anny Jenke przy ul. Benedyktyńskiej 5
11. **Giedlarowa (1994-1996)** - ośrodek fundacji „Wzrastanie” - „Nazaret”
12. **Przemyśl (1996-2002)** - Archidiecezjalny Dom Katolicki Ośrodek Młodzieżowy „Roma”
13. **Przemyśl (1996-dotąd)** - Dom Rekolekcyjny „Dobrego Pasterza” SS. Benedyktynek przy ul. Pl. Konstytucji 3 Maja 8
14. **Kolonia Polska (1997-2005)** - Ośrodek Rekolekcyjno - Rekreacyjny „Caritas” - „Arka”
15. **Kołomyja - Ukraina (2000)** - plebania
16. **Bukowina Tatrzańska (2002)** - dom rekolekcyjny Grup Apostolskich Archidiecezji Krakowskiej
17. **Wybrzeże k. Dubiecka (2008-dotąd)** - Ośrodek Rekolekcyjny KSM - „Nadzieja”

Obecnie RAM korzysta z jednego ośrodka rekolekcyjnego na formację stałą (Ośrodek Rekolekcyjny Dobrego Pasterza w Przemyślu) i z dwóch ośrodków na organizację rekolekcji wakacyjnych.

SEKRETARIAT STANU

SEKCJA PIERWSZA - SPRAWY OGÓLNE

Watykan, 14 czerwca 2004 r.

Czcigodny Księżu,

W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II bardzo dziękuję za list z dnia 25 maja br., zawarte w nim informacje o działalności Ruchu Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej i załączony dar w postaci statuetki „Apostolos”.

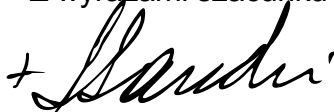
Ojciec Święty z zadowoleniem przyjął wiadomość, że praca z Grupami Apostolskimi zapoczątkowana w Krakowie po synodzie w 1972 r. stała się inspiracją do powstania i owocnej działalności Stowarzyszenia Apostolstwa Młodzieży w Archidiecezji Przemyskiej. Cieszy się, że od dwudziestu lat włącza się ono w aktywnie w duszpasterstwo parafialne, a szczególnie w duszpasterstwo młodzieży, kształcąc przewodników grup parafialnych.

W orędziu na XVII Światowy Dzień Młodzieży, Ojciec Święty zwraca się do młodych katolików z następującym apelem: „Odkrycie wasze chrześcijańskie korzenie, uczcie się historii Kościoła, pogłębiajcie znajomość duchowego dziedzictwa, które wam zostało przekazane, naśladujcie świadków i mistrzów, którzy was poprzedzili! Jedynie pozostając wiernymi Bożym przykazaniom, Przymierzu, które Chrystus przypieczętował własną krwią przelaną na Krzyżu, będziecie mogli być apostołami i świadkami nowego tysiąclecia”.

W duchu tej zachęty, Jego Świątobliwość życzy wszystkim, którzy przynależą do Ruchu Apostolstwa Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej, aby przenikała ich ewangeliczna radość, duch modlitwy oraz pragnienie stawania się apostołami i świadkami Chrystusa. Niech Bł. Piotr Jerzy Frassati i Sł. Boża Anna Jenke, pod patronatem których Stowarzyszenie realizuje charyzmat apostołstwa w różnych dziedzinach życia kościelnego, upraszają dla całej Wspólnoty potrzebne dary Bożej Opatrzności.

Ojciec Święty dziękuje serdecznie Moderatorom Ruchu i zrzeszonej w nim Młodzieży za dar modlitwy zanoszonej w intencjach Jego pasterskiej posługi. Z serca udziela wszystkim Apostolskiego Błogosławieństwa.

Z wyrazami szacunku

Arcybiskup Leonardo Sandri
Substytut Sekretariatu Stanu

Czcigodny
Ks. Jan MAZUREK
Moderator Ruchu Apostolstwa Młodzieży
Archidiecezji Przemyskiej
Plac Konstytucji 3 Maja 8
37-700 Przemyśl
POLONIA